

ZARJA

LIST ZA AMERISKE SLOVENKE

LETO XVII. — ŠT. 6

JUNE, 1945

VOL. XVII. — NO. 6

Kampanja v letu 1945

Podružnica št. 25 na prvem mestu

PETO POROČILO KAMPANJE

Podružnice	Raz. A	Raz. B	Mlad.
Št. 25, Cleveland, Ohio	2	15	17
Št. 20, Joliet, Illinois	10	3	16
Št. 64, Kansas City, Kansas	1	—	22
Št. 78, Leadville, Colorado	4	2	14
Št. 14, Nottingham, Ohio	5	5	9
Št. 5, Indianapolis, Indiana	6	—	7
Št. 19, Eveleth, Minnesota	2	1	9
Št. 1, Sheboygan, Wisconsin	4	2	5
Št. 95, South Chicago, Illinois	1	3	7
Št. 43, Milwaukee, Wisconsin	8	—	2
Št. 92, Crested Butte, Colorado	3	5	—
Št. 29, Browndale, Pennsylvania	—	—	6
Št. 74, Ambridge, Pennsylvania	—	4	2
Št. 2, Chicago, Illinois	2	2	1
Št. 9, Detroit, Michigan	2	1	2
Št. 61, Braddock, Pennsylvania	1	—	4
Št. 79, Enumclaw, Washington	2	—	3
Vse druge podružnice	20	—	25

Posamezne agitatorke:

Mary Otonicar (25)	1	10	15
Josephine Muster (20)	5	2	7
Sophie Golob (5)	6	—	7
Frances Klein (14)	1	5	5
Mary C. Terlep (20)	4	1	6
Theresa Cvitkovic (64)	1	—	10
Mary Markezich (95)	1	3	7
Rose Jerome (19)	2	1	7
Antonia Kostelec (64)	—	—	9
Frances Rupert (14)	3	—	3
Mary Pristavec (29)	—	—	6
Pauline Rupar (1)	2	—	3
Josephine Erjavec (20)	1	—	4
Agnes Medved (43)	5	—	—
Frances Kasher (61)	1	—	4
Ostale agitatorke	40	21	58
V razred A			73
V razred B			43
V mladinski oddelek			151
Skupaj			267

Kampanja se zaključí 30. junija, 1945

VSE minile mesece tega leta smo članstvo navduševali za delo v kampanji za nove članice. Opozarjali smo, da čas hitro beži in bo kmalu zadnji mesec med nami. Do tega smo prišle. Junij je zadnji mesec letošnje kampanje in prišle smo komaj do polovice cilja, kar pomeni, da bomo morale vsepovsod pomagati ter agitirati na vso moč, drugače se ne bo dosegel zaželjeni cilj.

Kakor veste, je načelnica kampanje preračunala takoj za začetku kampanje, koliko novih bi morala pridobiti vsaka podružnica, da bi pridobile 500 novih članic ker petsto novih članic je primerno število za te čase, ko nimamo na razpolago prilik, kot smo jih imele prejšnja leta. Na podlagi tega proračuna so bile sestavljene kvote za podružnice in kot kaže poročilo iz glavnega urada, je sedemnajst podružnic doseglo svojo kvoto. To je komaj ena šestinka števila naših podružnic. Upati je, da se boste zares potrudile v zadnjem mesecu ter delovale na to, da bo tudi podružnica, kamor spadate na ČASTNI LISTI.

Vemo, da nimate časa odveč; vemo tudi, da je vreme oviralo marsikatero potovanje; vemo tudi, da se rado odlašajo; vemo pa tudi, da naše članice lahko veliko pomagajo, kadar se zavzamejo zares. Vse pretekle kampanje so imele sijajne izide v zadnjem mesecu in veliko bo naše razočaranje, če ne boste tudi letos storile kar največ je v vaši moči, da bo kampanja uspešna.

Pogoji sedanje kampanje so gotovo znani vsem odbornicam in mnogim članicam. Da pa vam ne bo treba iskati Zarje od zadnjih mesecev, bomo zopet ponovili o nagradah in določbah.

Agitatorica je lahko vsaka odbornica ali članica in ni treba imeti posebnega dovoljenja od odbora ali seje. Vsaka gre lahko na delo, tajnica podružnice, kamor spadate, vam bo prav z veseljem dala vsa pojasnila in tudi izročila prošnje za pristop.

Katera bo pridobila pet novih članic, bo dobila krasno Zvezino broško (zlata) ali pa dva dolarja v gotovini. Dalje se dobi dva dolarja v gotovini za vsakih nadaljnjih pet novih članic.

Tista članica, ki bo pa pridobila največ novih članic izmed agitatoric, bo pa dobila še posebej deset dolarjev nagrade, kakor tudi lep opis in sliko v Zarji.

Podružnice bodo pa dobile pet dolarjev nagrade za vsakih 25 novih članic pri podružnici, ne oziraje se, katera članica jih je vpisala. Tista podružnica, ki bo pa pridobila največ novih članic, bo pa proglašena za zmagovalko in izročena ji bo krasna trofeja v priznanje. Za izročitev trofeje navadno podružnica priredi posebno slavnost, ki vselej privabi lep odziv članstva in se tudi dobro obnese za društveno blagajno.

Pri nagradah se šteje vse nove članice enako, namreč

tudi članice, ki pristopijo v mladinski oddelek, štejejo kot odrasle pri delitvi nagrad.

Pristopnina je prosta za vse članice.

V mladinski oddelek se sprejema deklice od rojstva do 18 let starosti. Mesečnina je samo deset centov in v slučaju smrti se izplača do sto dolarjev k pogrebnim stroškom.

V odrasli oddelek se pa sprejema članice od 14 do 50 let starosti.

Odrasla oddelka imamo pa dva: Razred A in razred B. Razred A je za sto dolarjev pogrebnih stroškov in se plačuje 35 centov na mesec; v razred B se pa plačuje 60 centov na mesec in v tem razredu je zavarovana članica od 14 do 30 let starosti za tristo dolarjev k pogrebnim stroškom. Lestvica se razlikuje po starosti. V teh asesmentih je vključena tudi Zarja, katero prejema vsaka članica odraslega oddelka.

Sprejema se prošilke vseh narodnosti, belega plemena, ki so praktične katoličanke. Izjava, da je zdrava, zadostuje, torej ni treba zdravniške preiskave.

Kampanja se zaključuje 30. junija!

Časa je samo še nekaj tednov. Nič več odlašanja in premišljevanja, ampak še danes stopite do svoje sorodnice, znanke in prijateljice, ter jo nagovorite, da pristopi.

Vabimo vse dobre žene in dekleta v našo sredo, pod okrilje najljepše ženske organizacije v tej deželi! Ne zamudite lepe prilike!

Hitimo, dokler je še čas!

DNEVI za nabiranje novih članic v tej kampanji se hitro pomikajo h koncu. Imamo samo še kar je dni ta mesec, ker kampanja se uradno zaključuje 30. junija. Na razpolago imamo samo še nekaj tednov, oziroma dni, da obiščemo sorodnice, znanke in prijateljice, katere niso še pri Zvezi ter jih nagovorimo za pristop. Nekatere izmed teh smo morebiti obiskale že v začetku kampanje in so rekle, da bodo videle pozneje, torej sedaj je tisti poznejši čas, da gremo zopet do njih ter jih ponovno vprašamo, da bi se vpisale, ker sedaj imajo najlepšo priliko v vsem letu.

Priporočam, da bi vsaka odbornica in članica prav gotovo si vzela čas in pregledala doma, ali je vpisana hčerka, sestra, snaha, tašča ali mati! Potem pa pregledajte med znankami v tovarni, kjer ste zaposlene, v šolah in v družbi. Prav gotovo boste našle mnogo zanimanja med vsemi narodnostmi. Le vprašati se mora, ker se dobijo slučajni, ko je treba malo bolj podrobno razložiti o naši organizaciji in so zopet drugi slučajni, ko se dobe osebe, katerim je Zveza dobro poznana, toda čakajo na nas, da jih vprašamo, če bi se nam pridružili.

Podružnice, kjer imate kegljaške skupine, sedaj je lepa prilika poiskati nove članice, da se bo pomnožilo število vaših skupin za prihodnjo sezono.

Dalje podružnice, katere imate vežbalne krožke, tudi naj bi gledale, da se pomnožijo vaše vrste z dekleti, katere veseli lepa in vesela družba, ki dela čast mestu, nasebini in fari.

Podružnice, kjer imajo pevske klube, tudi vaše vrste naj bi sedaj povečale z novimi članicami, ker v vsaki nasebini se še najde novih moči in talentov, treba je le malo naokrog pogledati!

Zveza nudi članicam mnogo razvedrila, pouka in drugih zanimivosti. Mesečni asesment je zelo nizek, kateri bi ne smel ovirati nobeno prošilko do pristopa, temveč jih navdušiti za organizacijo. Agitirati sicer ni tako težavno delo kot izgleda na prvi pogled, treba je nekoliko dobre volje in poguma, pa gre.

K ZAKLJUČKU KAMPANJE

Bliža se enajsta ura, če ste odlašale, sedaj je zadnji čas, da greste na delo za uspeh kampanje in začnete agitirati kar takoj in ne več čakati na jutri, ker dnevi so kratki.

Drage sestre! Vaša pomoč je nujno potrebna, drugače bo letošnja kampanja ena najmanjših po številu članic, ki je bilo doseženo v preteklih kampanjah. To ne bi rada, če je sploh mogoče pomagati, vas lepo prosim, da bi to storile, ker sem uverjena, da z vašo pomočjo bomo gotovo dosegle cilj pred zaključkom dobe.

Iskreno apeliram na vse kampanjske delavke in na vsako posamezno članico, da bi sedaj, ko je v teku kampanja, vpisale svoje drage sorodnice, znanke in prijateljice, da bo naša Zveza z vsakim letom večja in močnejša, kar bo vsem v veselje in korist.

Do danes imamo na ČASTNI LISTI 17 naših podružnic, ki so dosegle svoje kvote. Ali boste pustile, da vaša podružnica zaostane? Ne! To ne smete dopustiti, če je le kaj upa, da bi pridobile število novih, katero vam je bilo nakazano. Le potrudite se vsaka vsaj nekoliko in agitirajte po svoji nasebini, da napravite kvoto. Saj veste, da sedaj lahko vpišete dekleta in žene drugih narodnosti in Amerikanke tudi, samo, da so katoliškega verskega prepričanja. Čas za napraviti kvoto je samo do 30. junija. Dnevi bodo hitro potekli, zato se potrudite takoj in vaše delo bo gotovo prineslo uspeh.

V upanju, da boste vse podružnice na ČASTNI LISTI, Vas pozdravljam,
JOSEPHINE MUSTER.

Iz lastne izkušnje vem, da se dobijo nove članice ravno radi kegljaških skupin in ravno tako zaradi vežbalnih krožkov, petja in tudi šivalnih skupin. Vsaka stvar ima svojo privlačnost in v teh časih vsaka potrebuje lepe družbe in razvedrila.

Upam in pričakujem, da se boste vse članice potrudile, vsaj ta zadnji mesec kampanje v letu 1945. Nikar ne odlašajte tudi za en dan ne več, ker dnevi bodo kar naenkrat v kraju.

Vse prošnje za nove članice morajo biti odposlane ob času in upoštevalo se bo poštni pečat 30. junija za najzadnji dan; vse kar bo poslano po tem datumu, ne bo mogoče všteti k tej kampanji za nagrade. Nagrade so mične in lepo bi bilo, če bi se vsaka podružnica potrudila vsaj za eno nagrado in posebno pa se želi, da bi skušale izpolniti kvoto, katero vam je odločila načelnica kampanje in vas obvestila še pred začetkom kampanje.

Naša načelnica kampanje, Mrs. Josephine Muster, se resno zanima za lep izid. Ona tudi osebno agitira za nove članice, radi tega ji je agitacijsko delo dobro poznano. Mrs. Muster dobro razume, da je treba mnogokrat napraviti več potov kot enega do sorodnic, znank in prijateljic, predno se jih pridobi, zato pa tako iskreno svetuje, da se ne smemo ustaviti pri prvem razočaranju, temveč je treba misliti samo na splošen uspeh in ne odnehati, dokler je količkaj upanja. Upam, da je ne boste razočarale, kar se tiče kvot, katere so zelo nizke, ampak boste vse pomagale in delale, da pridete do lepega cilja. Pomnite, da vsak trud in delo v kampanji prinese končno lep izid in Bog pomagaj, da bo letošnja kampanja v vseh ozirih lepo izpadla. Uspeh je odvisen od našega dela, zato pomagajmo, kar moremo.

V nadi za lep odziv v teh zadnjih tednih kampanje, vas lepo pozdravlja,

JOSEPHINE ERJAVEC, gl. tajnica.

Ga. Marie Prisland

MED slovenskim ženstvom v Ameriki je najbolj znana osebnost ge. Marie Prisland. Ker "Novi Svet" baš sedaj objavlja zgodovino Slovencev v Sheboyganu, Wisconsin, in ker tu biva ga. Prisland, kateri so te skromne vrstice posvečene je na mestu, da o tej slovenski ženi zapišemo nekaj več.

Ga. Prisland je bila rojena v trgu Rečica v Savinjski dolini na Štajerskem. Njeno deklško ime je bilo Černa.

V Ameriko je dospela 24. febr. 1908. Prišla je takoj v Sheboygan in biva tam ves ostali čas.

Ga. Prisland je zanimiva osebnost. Ne vemo, kje si je nabrala neke izredne odločnosti, pogumnosti in poleg teh dveh vrlin prav trezne modrosti, ki je zelo potrebna prvima dvema lastnostima pri razsojevanju v pre mnogih slučajih. Te vrline so pri njej kakor nekaj "team," ki skupaj vlečejo in vozijo v njenih prizadevanjih. Zato je v svojih podvzetjih uspešna. Njen največji in res vsega občudovanja

Ga. Marie Prisland

vreden uspeh je, da je uspela v organiziranju slovenskega ženstva v Ameriki. Slovenska ženska zveza je danes močna organizacija in ni preveč povedano, če zapišemo, da jo ravno ga. Prisland drži skupaj s svojim vplivom. To priznanje žena zasluži v polni meri. Kdor organiziranje ljudi kaj pozna, bo to rad priznal.

Ga. Prisland bo ostala v zgodovini društvenega življenja med slovenskim ženstvom v Ameriki kot ena prvih pionirskih delavk organizatoric itd. Ga. Prisland se pa ne udejstvuje samo med slovenskim ženstvom, pač pa tudi agilno deluje v krogih ameriškega ženstva v svoji državi.

Slovence vedno častno predstavlja in marsikatera njena zasluga je, da so Slovenci v Ameriki bolj poznani, kakor so bili.

Ga. Prisland je ustanovna članica in bivša tajnica društva Krščanskih žena in mater. Z č. g. Jakobom Černetom sta ustanovila prvo slovensko podporno žensko društvo v naselbini, Kraljica Majnika šte. 157 KSKJ. Pri tem društvu je bila odbornica 25 let, ter prva ženska glavna odbornica pri KSKJ in večkratna delegatinja društva.

Rojstna hiša ge. Prislandove

Leta 1926 je zainteresirala slovensko ženstvo v Ameriki za žensko organizacijo in je nato s sodelovanjem in pomočjo več somišljenic ustanovila Slovensko žensko zvezo v Ameriki. V Sheboyganu je ustanovila prvo podružnico šte. 1.

V zadnji vojni je ustanovila lokalno postojanko takratne Slovenske narodne zveze, ki je veliko pomagala za slovenski relief. Ustanovila je sedaj poslujočo ednico Ameriškega Rdečega Križa ter lokalno podružnico JPO-SS šte. 4. Obeh je tudi predsednica. Poleg tega je tudi ustanovna članica Sheboygan County Citizens War Fund, Inc., ter članica Mednarodnega ženskega sveta z glavnim stanom v Švici.

Bila je tudi članica volilnega odbora 4. warde in princinktna načelnica demokratske stranke, članica odbora mestne knjižnice, kjer je izposlovala nakup slovenskih knjig. Je porotnica okrajnega sodišča ter članica odbora

TRG REČICA

rojstni kraj naše
glavne predsednice
ge. Prislandove

za Skavtinje. Vse to zadnje je pa zadnje čase odložila, ker ni mogla dela več zmagovati.

Pred nekaj leti je bila tudi odlikovana od bivše jugoslovanske vlade z redom sv. Save.

Vse to omenjeno kaže, da se je žena živahno udeleževala in mnogo delala. Naj te skromne vrstice ohranijo temu delu malo spomina in košček priznanja njenemu požrtvovalnemu delu.—"Novi Svet."

Ob nastopu predsednika Trumana

Mrs. Bessy Truman, predsednikova soproga in njegova 92 let stara mati.

KO JE po smrti velikega pokojnega predsednika Franklin Delano Roosevelta nastopil njegov urad podpredsednik Harry Truman, je s tem prevzel nase ogromne odgovornosti, katerih se tudi po vsej priliki dobro zaveda. Dovršiti bo moral ameriški delež velikega zgodovinskega dela, katerega je pričel njegov veliki pokojni prednik, in treba bo čimprej uspešno končati vojno z Japonci, ki so znani kot agresivni militaristi in žilavi ter neusmiljeni sovražniki.

Vojna v Evropi je bila med tem srečno končana, in sicer komaj nekaj tednov zatem, ko je za večno zatisnil oči veliki predsednik Roosevelt, kateremu ni bilo dano, videti uspehov svojega modrega državniškega in humanitarnega dela.

Vojna v Evropi je končana, treba bo pa še ogromnega dela, truda in žrtev, preden se zacelijo globoke rane, ki jih je zasekala, in preden pride svet spet v svoje uravnoteženo stanje. Naloge, ki čakajo sedanjega našega pred-

sednika Trumana, so ogromne ter zahtevajo za svojo izvršitev polnega moža. Poleg kolosalne naloge, da se po končani vojni na Pacifiku spravi zopet v normalno stanje našo lastno deželo, kjer bo treba popolnoma preurediti industrijo ter jo prilagoditi zahtevam normalnih časov, kjer bo treba prilagoditi tudi vse poljedelstvo in stavbinsko industrijo novim razmeram in potrebam, bo treba zasnovati načrte za novo gospodarsko in socialno politiko, ustrežajočo času in potrebam ter zahtevam težko preizkušenega ljudstva, ki je prispevalo k izvojevanju naše zmage svoji denar in svojo kri.

V Evropi bo moral predsednik Truman nadaljevati svoje razgovore in posvete s Churchillom in Stalinom tam, kjer jih je končal predsednik Roosevelt, ko mu je nemila smrt tako nenadoma in nepričakovano prestrigla nit življenja. S svojim angleškim in ruskim kolegom bo moral najti pota in sredstva, da se za bodočnost preprečijo in onemogočijo strahote, kakršne smo pravkar preživeli, ker

to je Amerika dolžna tako sama sebi kakor vesoljnemu človeštvu.

S končanjem evropske vojne, s skorajšnjim zmagovitim koncem vojne na Pacifiku in z nastopom novega predsednika Trumana se pričinja za Zedinjene države nova doba, ki bo vtisnila vsemu našemu javnemu življenju svoj viden pečat. Eden glavnih tvorcev te nove dobe bo naš novi predsednik Truman, zato usmerjamo svoje prošnje proti Najvišjemu, da bi ga podprl ter mu dal previdnost in moč, uspešno izpolniti in završiti naloge, ki ga čakajo.

Naj ga Bog blagoslovi v vseh njegovih prizadevanjih!

Naj ob tej priliki še opomnimo, da je sedaj v teku sedmo vojno posojilo in da je pričakovati od vseh članic naše Zveze, da store svojo dolžnost, da se čim prej dosežejo smotri, ki smo jih zgoraj označili. Kupujte vojne bonde, ker s tem boste pomagale sebi, svojim sinovom in svoji deželi!

PRISPEVKI ZA ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD

Nov član za Krožek Zvezinih Prijateljev:

Mr. Andrew Hochevar,
525 No. Broadway, Joliet, Ill.\$ 20.00

V KLUB TISOČERIH so zadnji mesec pristopili sledeči:

Podružnica št. 10, Cleveland, Ohio	\$5.00	
Podružnica št. 32, Euclid, Ohio	5.00	
Mrs. Mary Urbas, predsednica št. 10, Cleveland, Ohio	5.00	
Mrs. Emma Planinsek, predsednica št. 20, Joliet, Illinois	5.00	
Mrs. Anna Mahkovec, podpredsednica št. 20, Joliet, Illinois	5.00	
Mrs. Jennie Benedik, nadzornica št. 20, Joliet, Illinois	5.00	
Mrs. Mary Kunstek, rediteljica št. 20, Joliet, Illinois	5.00	35.00
Obresti od vlozbe na banki		20.40

Za knjižice so poslale sledeče podružnice:

Št. 24, La Salle, Ill. Prodano po bivši predsednici Mrs. Emmi Shimkus	\$10.00	
Št. 50, Cleveland, O. Prodano po predsednici Mrs. F. Sietz	2.20	
Št. 92, Crested Butte, Colo. Prodano po predsednici Mary Tezak	6.00	
Št. 97, Cairnbrook Pa. Prodano po predsednici Angela Satkovich	6.00	24.20

Skupni dohodki zadnji mesec	\$ 99.60
Prejšnji izkaz	2,975.02
Skupna svota v Šolninskem in dobrodelnem skladu do 5. maja, 1945	\$3,074.62

Iz dna srca se zahvaljujemo vsem, kateri so priskočili dosedaj na pomoč našemu Šolninskemu in dobrodelnemu skladu.

Iskrena hvala Mr. Andreju Hochevar, ki je neštetokrat pokazal svojo naklonjenost. Njegova soproga Mrs. Mary Hochevar je agilna odbornica, oziroma nadzornica pri podružnici št. 20.

Hvala tudi tistim, ki so pristopili v KLUB TISOČERIH in onim, ki so prodale svoj del v knjižicah. Na seji podružnice št. 20, kjer se je vršil program v počast Materinskega dne, to je bilo na 20. majnika, takrat je bila dvignjena številka za posteljno pregrinjalo. Ime bo poročano v prihodnji Zarji. S tem je zaključeno pobiranje za številke na knjižicah.

Priporočam se vsem dragim prijateljem, da pristopite v Krožek in vabimo tudi člane za KLUB TISOČERIH. Če imate usmiljeno srce do ubogih, potem priskočite na pomoč! Bog povrni vsem skupaj!

JOSEPHINE ERJAVEC.

Prispevke pošljite na glavni urad: 527 No. Chicago St., Joliet, Illinois.

ISKRENA ZAHVALA

podružnicam, krožkom, glavnim odbornicam, podružničnim odbornicam, članicam, prijateljcem in prijateljicam za cvetlice, kartice, darila in osebne obiske za časa moje bolezni. Prijazne in dobrohotne želje in voščila so me razveselila in mi krajšala dolge dneve v bolnišnici. Ginjena sem bila poročil, da članice molijo za moje zdravje in nekatere so celo darovale za svete maše v ta namen.

Zdravje se mi vrača — za mojo aktivnost — vse prepočasi. Zdravnik je zapovedal za nekaj mesecev odložiti vso postransko delo, kot pisati članke za Zarjo, dajati navse in pojasnila, delati načrte ter odgovarjati na privatna pisma. Prvikrat v mojem življenju sem primorana ukiniti delo, katerega sem ljubila.

S ponovno iskreno zahvalo za vse ljubeznjivosti za časa moje bolezni,

hvaležna Vaša,

MARIE PRISLAND.

Ženski svet

DAN ZMAGE V EVROPI

KONCEM meseca aprila so se vojni dogodki jako naglo odigrali in ves svet je pričakoval nemškega poloma v najbližji bodočnosti. Radio smo navijali in nervozno poslušali, kdaj bo naznanjena tako težko pričakovana vest o padcu ohole in krute Nemčije. Obkoljeni od vseh strani so Nemci še odlašali in pričakovali čudežev, o katerih je nekdaj sanjaril njihov poglavar Hitler. Zavezniške in ruske čete so zadržavale zanjko, iz katere ni bilo drugega izhoda kakor brezpogojna podaja nekdanje mogočne nemške armade.

V pondeljek, 7. maja se je zapečatila usoda grabežljivega in neusmiljenega nemškega naroda. V mestu Reims v Franciji je zavezniško poveljstvo čakalo na prihod nemške deputacije, ki je še vedno upala, da se bo na kakšen čudežen način mogla izviti iz neprijetnega položaja. Pred vsem ji je bilo za to, da bi se ognili Rusom in prišli skozi zavezniško črto na varno. Vrhovni poveljnik ni hotel o tem ničesar slišati. V šolskem poslopju, v sobi, kjer je bilo razvešenih polno zemljevidov, je za dolgo, preprosto mizo sedelo trinajst zastopnikov od Amerike, Anglije, Francije, Rusije in Nemčije. Generalu Jodlu je bila predložena listina v podpis. Za zavezniško vrhovno poveljstvo je podpisal Lt. general Walter Bedell Smith, za Rusijo general Ivan Sussloparov, za Francijo general Francois Sevez. Ta listina, podpisana v Reimsu, Francija, je datirana ob 2:41 a. m. 7. maja 1945.

Kakor hitro so bili podpisi izvršeni, je Col. Gen. Gustav Jodl pripomnil, rekoč: "S tem podpisom se je nemški narod in nemška oborožena sila podala zmagovalcu na njegovo milost in nemilost. Narod in vojaštvo je tekom petih let vojne prenašalo več gorja kot kdaj kateri drugi narod na svetu. Smem v tej uri prositi vas, zmagovalce, da ste nam milostni?"

Drugi dan, osmega maja, je bila podpisana enaka listina v Berlinu. Za zaveznike je podpisal načelnik letalske sile Arthur Tedder, za Ruse maršal Gregorij K. Žukov, poveljnik prve beloruske armade, za Nemčijo maršal Wilhelm Keitel, general admiral Hans Georg Friedeburg in

Col. Gen. Hans Jurgen Stumpf, — poveljnik zračne sile. Kot pričr sta bila: ameriški general Carl Spaatz in general Jean de Lattre de Tassigny za Francijo.

V torek, osmega maja, je naš predsednik Harry S. Truman ob devetih zjutraj naznanil konec vojne v Evropi. V svoji proklamaciji je apeliral na narod, da naj posveti nedeljo, ki je tudi materinski praznik, molitvi v spomin tistih, ki so položili najvišji dar — svoje življenje, da ostali lahko praznujemo dan zmage.

Praznovanje je bilo različno, kajti nad nami še visijo temni oblaki na Daljnem vzhodu, kjer umirajo naši mladeniči in možje za enake ideale, za svobodo. Naš sovražnik Japonec je vsaj priznal, da je sam začel vojno, da je sam napadel Pearl Harbor iz svojih lastnih vzrokov. To je res in mogoče bo tudi nemški narod kdaj priznal svojo lastno krivdo, da je začel vojno brez vsakega povoda od katerega koli naroda. Najbolj smešna je njihova trditev, da so hoteli Evropo rešiti pred boljševidmom. Nemci, ki so se tako "zglede" obnašali, kamor so vdrl, so res dobri varuhi pred takim bavlavom, kakor je boljševidem.

VSE DRŽAVE BODO SODILE IN KAZNOVALE NARODNE IZDAJALCE

Avstrijski nacisti, ki so pomagali Nemcem zavzeti Avstrijo in ki so noreli od veselja po izvršenem "Anschlussu," bodo poklicani pred avstrijsko sodišče, kjer jih bo lahko zadela smrtna kazen ali pa večleten zapor. Avstrija ima že določen program in bo postopala, kakor si je kdo zaslužil, brez ozira na stan. Vsi tisti, ki so med letom 1933 in 1938 dosegli starost osemnajstih let ter pristopili v nacijsko stranko ali pa njih vojaško organizacijo, bodo poklicani pred sodišče. Avstrija jih smatra za izdajalce svoje domovine. Ravno tako stališče bo zavzela vlada napram veleindustricem in vsem tistim, ki so gmotno podpirali nemško drhal.

Enake vesti čitamo iz Francije, iz Danske, iz Norveške in ne čudimo se, če se bo kaj podobnega zgodilo tudi v Jugoslaviji. Izdajalci naše prejšnje domovine so ravno tako obsodbe vredni, kakor so izdajalci v drugih državah. V vojnem času je prva dolžnost vsakega državljanca, podpirati in pomagati svoji domovini, ne pa tistim, ki so prišli deželo ropat in njeno ljudstvo pobijati. Kdor se je v tem oziru pregrešil, je moral vedeti, da tvega svoje življenje, in če je bil res tako podla duša, da se je za malenkostne ugodnosti ali celo za denar prodal sovražniku, naj sedaj plača za to. Silno krivično in nepatriotično se mi zdi nekatero naše slovensko časopisje, ko v svojih člankih tako udira po tistih, ki so največ pripomogli, da je bil velik del Jugoslavije osvobojen, predno je mogla prva zavezniška pomoč priti do tam. Večkrat se vprašam, ali je ta človek, ki je to spisal, res Slovenec ali je poturica. Žalostno je tudi, s kakšno površnostjo ljudje čitajo tista posamezna pisma, ki so po naših časopisih od časa do časa priobčena. Iz večine teh pisem, ki so pisana od preprostih ljudi, ki so okusili pekel vojnih grozot, bi vsak razsoden človek lahko spoznal težaven položaj tistih, ki jim je bila svoboda in ljubezen do domovine najvišji ideal.

Na čelu angleške vlade je stal mož Neville Chamberlain, ki je tudi mislil, da se da mir držati s Hitlerjem, ako mu vrže Češkoslovaško v njegovo lačno žrelo. Mir je res nekaj dragocenega za vse ljudi, ampak da bi ga odkupovali s popolnoma tujim blagom, pa ne moremo odobravati. Pošteno misleče ljudi je ta žrtev globoko pretresla, pbešno še, ko je bilo vsem jasno, da ta velikodušen dar ne bo mogel pomiriti Hitlerjevih ambicij. No, nekaj podobnega se je vršilo v Jugoslaviji, ko je bil podpisan prvi pakt in katerega je ljudstvo kmalu tako temeljito zavrglo in prijelо usodo v svoje roke. Tisti, ki trdi, da bi bile naše vasi ostale lahko nepožgane, se silno moti in prav gotovo ni zasledoval divjanja Nemcev po drugih deželah. Kdor je ljubil svobodo, se ni mogel vezati s takimi zločinci, kakršni so pridrveli iz Italije, Nemčije in Ogrske. Bodimo pravični in dajmo priznanje tistim, ki so pod neverjetno strašnim pomanjkanjem in trpljenjem podili našega skupnega sovraž-

nika, dokler ni bil primoran podpisati brezpogojno predajo zaveznikom.

ČUDNE VESTI

Ko je bila razglašena vest o Hitlerjevi smrti, se je irski predsednik Eamon de Valera podal v nemško poslaništvo v Dublinu, kjer je izrazil poslaniku svoje sožalje. Sožalje sta izrazili tudi Portugalska in Španija. Vera nas uči, da je laž greh in taka izjava ni drugega kakor debela laž in hinavstvo prve vrste, česar noben pošten človek ne more in ne sme odobravati. Če beremo kaj takega o Japoncih, ki so Hitlerjevi kriminalni sodrugi, se nam zdi samo ob sebi umevno. Nekaj drugega pa je, ako izražajo sožalje države, ki poznajo dostojanstveni red, pa obžalujejo smrt največjega hudodelca vseh časov. Nekje je nekaj narobe. Ves svet je bil pogreznjen v barbarstvo starega veka in sedaj naj še kdo žaluje ali izraža sožalje nad smrtjo originatorja takih grozodejstev, da ne prenesejo tiska in se upirajo in gabijo še takim, ki jih smatramo za divjake.

DARILO KNJIG 14 NARODOM

Ženske res mislijo na vse in tako so tudi nabrale nekaj knjig, katere bodo v posebnih zabojih odposlale 14 narodom, kjer je sovražnik netil kresove z duševnimi produkti in porušil knjižnice. Previdni ljudje se precej literarne vrednosti poskrili pred sovražnikom, vendar je, na žalost, veliko takega bogastva objel plamen "novega reda."

Ameriški šolarji so napravili več zanimivih zbirk iz časopisnih izrezkov. Namenjeni so otrokom po drugih deželah, da jih seznanijo z našim načinom življenja v Ameriki. Priložena bodo tudi pisma šolarjev, ki pričakujejo primerne odgovore od svojih daljnih prijateljev, ki ne govore angleškega jezika.

Zora svobode je pregnala črno noč fašizma in nacizma in iz nove generacije bodo vzkliła nova duševna bogastva, ki bodo propagirala mir, svobodo in mirno sožitje narodov sveta.

SVEŽ VENEC CVETLIC NA GROBU POKOJNEGA PREDSEDNIKA

Ves svet je bil globoko presunjen, ko je šla od ust do ust vest, da je predsednik Roosevelt dokončal svojo življenjsko pot sredi ogromnega dela za kočno zmago in trajen svetovni mir. Kakor vojak v bojni črti, je padel čisto nepričakovano in ni mu bilo dano dočakati dneva zmage, za katero je od prvega začetka neumorno deloval. Vsi smo klonili v žalosti in na obrazih vseh se je poznalo, da je to velika in občutna izguba vsakega posameznika. Na dan proglašenja zmage je marsikdo obžaloval prerano smrt tistega, ki je mojstrsko vodil usodo zatiranih narodov. On bi bil najbolj vreden, da bi prvi slišal vest o končni zmagi v Evropi, pa božja volja mu tega ni dala dočakati. Objkana žena v poulični je imela prav, ko je vzdihnila: "God had a better place for him."

V domačem vrtu Hyde Parku med rožnim grmičevjem počiva truplo pokojnega predsednika Franklina D. Roosevelta. Na dan zmage je njegov naslednik, predsednik Truman poslal na njegov grob venec svežih cvetic kot spomin tistemu, ki je s svojim modrim vodstvom največ pripomogel za končno zmago nad nekdanj mogočno nemško vojno silo.

Rooseveltovo ime bo živelo v zgodovini človeštva in upajmo, da bodo vse njegove plemenite ideje našle globok odmev po vsem svetu, kjer se spoštujejo človeške pravice in dostojanstvo.

Naj ga Bog poplača za vse bridke ure, ki jih je preživel v najvišjem uradu Združenih držav!

TRILETNICA SKUPINE WACS

Maja meseca je minilo tri leta, odkar so se priglasile prva dekleta in žene v vojaško žensko skupino, ki je znana pod začetnicami Wacs (Women's Army Corps). V treh letih se je njihovo število znatno pomnožilo in danes šteje

ta skupina 96,500 članic. To ni bila ženska konskripcija. Vsaka članica se je prostovoljno oglasila in bila pripravljena iti skozi vse težave, kakor je pripravljen vsak vojak. Tekom treh let so te ženske pokazale izvanredno vztrajnost, in neprecenljivo vrednost svoje pomoči na vseh frontah v vseh delih sveta. Pohvale in priznanja od najvišjih vojaških poveljnikov pričajo o velikem in važnem delu, ki ga je ta ženska skupina prispevala in s tem v veliki meri pripomogla do končne zmage v Evropi.

Na daljnih otočjih Tihega morja najdemo posamezne skupine te organizacije, ki je z dobrim humorjem in vztrajnostjo prenašala vse neudobnosti daleč proč od civilizacije. V Afriki, Italiji, Franciji, Angliji, Indiji in povsod drugod so si te ženske napravile tak rekord, ki jim bo vedno v čast. Neustrašeno, nesebično so povsod vršile odkazano jim delo in zato so si lahko sveste, da je vsaka izmed njih prispevala za končni uspeh in zmago nad nekdanj tako mogočnim in ošabnim sovražnikom. Njihovo delo je bilo velike važnosti v boju in bo še potrebno tudi sedaj, ko imamo sovražnika še na Japonskem in po raznih ugrabljenih otočjih. V 18 različnih deželah se danes nahaja 15,546 žensk, in ako bo vojna kaj delj trajala, se bo to število še zvišalo. Izpostavljene vojni nevarnosti, je bilo 14 članic ranjenih in so prejele odlikovanje "Purple Heart." Pet žensk je prejelo Soldier's Medal za svoje junaško zadržanje, ker so tvegale svoje lastno življenje, da rešijo druge. Mnogo žensk pa je prejelo odlikovanja za svoje točno in zanesljivo službovanje. Ena izmed njih je prejela tudi Air Medal.

Največja skupina Wacs je nastanjena v Fort Hamilton, Brooklyn, kjer je važna postojanka za prevoz ameriških čet iz dežele na vse strani sveta.

Hčerka naše glavne odbornice Mrs. Frances Sušel, ki služi Stricu Samu že nad dve leti se nahaja že čez leto v Franciji. Nedavno je bila tudi ona odlikovana za vestno uradovanje, na kar smo vsi ponosni.

BOG VAM DAJ ZDRAVJA!

Dne 21. junija bo rojstni dan naše Mrs. Marie Priland. Leto za letom ji pošiljamo svoje tople pozdrave in čestitke k temu dnevu. Vselej smo naglašali v voščilu: Bog ji daj zdravja! In letos pa prihaja to voščilo v vsej resnosti in to od vseh odbornic in članic Zveze, da bi ji Bog zares dal ljubega zdravja in jo ohranil pri vodstvu naše Zveze še dolgo vrsto let!

Naša glavna predsednica in ustanoviteljica Zveze je žrtvovala precejšen del svoje življenjske dobe za dobrobit in povzdigo slovenske žene, toda to veliko delo ni še končano, ampak potrebuje nadaljnega vrlega vodstva, kakor v preteklih letih, v katerih je bilo mnogo preizkušenj in z njimi tudi mnogo grenkih in s skrbjo obdanih ur. Mnogo teh grenkosti in skrbi bi bilo olajšanih, če bi znali ceniti zmožnost in dalekovidnost bistroumne žene . . . Toda na svetu je že tako usojeno, da premnogokrat pokažemo svojo naivnost, čeprav imamo vse zaupanje v osebo. Dostikrat se prepozno vzdramimo, da imamo pri vodstvu zares modro voditeljico in še potem, ko se prepričamo, neradi priznamo. Taki smo ljudje na svetu in Bog nam pomagaj.

Draga Mrs. Priland! Bog Vam daj zdravja in še dolgo bodočnost med nami!

Marjetica

Spisal Anton Koder
(Nadaljevanje)

"Katero ruto bi vzela, kaj bi oblekla nocoj?" pravi potem polglasno sama pri sebi in pogleda v shrambo.

"A kaj bom to? Kaj mi je treba izbirati, kedo me pogleda? Njega ni, oj, njega ni. Komu naj se kinčam? Tole temno ruto denem za vrat pa enako krilo in tale bel predpasnik," vzdihne potem in oko se ji povzdigne nevedoma na steno na razbičano sveto razpelo. Ta pogled jo nekako utolaži. Urno zapre shrambo, položi odbrano obleko na posteljo, potegne z desnico po očeh, kakor da bi si solzo obrisala in sede na posteljo. Čez nekoliko časa, kakor da bi ji bila prišla zopet druga misel v glavo, hiti v vežo, stopi na vežni prag in se ozre na nebo, kakor da bi hotela preračunati, koliko ur je še do tihega večera, pa koliko do tedaj, — ko zve kaj o Štefanu.

Ko bi ji bilo moč, segla bi tja na nebo in potisnila bi solnce, ki se žari na belih snežnikih, daleč za gore v sinje morje ter je vtopila tako dolgo, da vidi zopet Štefana.

Tisti večer je bila preja pri Marjetični prijateljici vesela in prijetna, da že davnaj ne tako. Poslednje je trdilo vse povprek in počez. Zbrano je bilo ondi deklic kar na izbiranje in med njimi Marjetica. Kedor bi se bil oziral le po rdečih in pisanih rutah, pa po dražjih krilih, bi Marjetice niti opazil ne bil, saj ona vsega tega nocoj ni oblekla. A vendar kako se je razločevala Marjetica že na prvi pogled od drugih svojih družic. Reklj bi lahko, da je čepela kakor ponižna vijolica med v nebo kipečimi, s pisanim cvetjem se bahajočimi cveticami. In prekosila je vse okoli sebe na desno in levo. Videti je bila kakor kraljica v priprostem plašču sredi zlata in srebra odsevajočimi dvorniki. Njeno lice je bilo blede, sramežljivo, njene roke nežne, kakor ne bi bila vedela, kaj je trud in delo, preprosta temna obleka z belim predpasnikom pa ji je pristojala tako, kakor bi bila vzrastla na njej in bi bila uverjena prvi mestni gospici.

Kaj pa njen kolovrat in preja? Kolo se ji je vrtelo tako tiho, tako urno, kakor bi ga gnala neka nevidna moč. In nobeni izmed vseh predic ni drsela tako tenka, tako gladka nit izmed prstov. Ko bi Marjetica ne bila očarala vsakega s svojo nežnostjo in milobo, o, koliko zavidljivih oči, koliko opravljenih jezikov bi bila imela celo med svojimi prijateljicami in znankami! A njej ni mogel biti nevoščljiv nobeden, kedor jo je poznal. Čestokrat so stikala sicer vaška dekleta pri studencu, ali iz cerkve grede glave skupaj in dejala videč Marjetico: "Kaj je neki to? Če se tudi preprosto oblači, pa če je Srakarjeva hči, povšeči je vsakemu in vse govori le o njej." Tudi ta večer so si namežikavali mladeniči na preji videč Marjetico med predicami, kakor da bi ne bili mogli umeti, da vasuje ona.

Marjetici je bilo nekam tesno v takih trenutkih okoli srca. Rdečica jo zalije in oči mora pobešiti.

"Vesela bodi, Marjetica, vesela! In kako bi ne bila? Vsaka bi bila srečna na tvojem mestu," šepne zdaj njena družica na desni ter se ji nasloni na ramo.

"Jaz naj bi storila tako, kakor praviš?" vzdihne skrivaje Marjetica in kar nit ji zastane med prsti.

"Molči, molči, ti si prava! Kar nič mi ne poveš, kedaj bo poroka," reče precej glasno potem družica in ji požuga.

"Poroka, oh, kaj je to? Jaz nisem mislila nikdar najo."

"Če ti ne, mislijo in ugibljejo pa drugi. Veš, da je pri Mlinarju vse v neredu? Mati so šli Štefana iskat, na-

zaj jih ni, in tudi Mlinar si je že baje premislil in bo dovolil v ženitev. Kaj hoče družega?"

"Pa res, da bi bil?" odgovori nenadno vesela Marjetica ter se izda nevedoma, da bi se poroke vendarle ne branila, seveda s Štefanom, z drugim gotovo ne.

"Kar verjemi mi, pa je! A misliti ne morem, da bi ne vedela ti bolje tega kot drugi, samo zakrivati znaš in tajiti."

Tako se vrsti govorica med prijateljicama. Marjetici se kar v glavi vrti, tako jo razvesele in iznenadijo te besede. Tudi vesele preje prehvaliti ne more in žal ji je, da ni hodila vasovat že prej.

Med tem se razvname tudi med ostalo družino žaljivost in nagajivost. Mladeniči okoli omizja trde in zabičujejo, da ni lepšega od samskega stanu. Deklice se temu videzno sicer smejejo, ali marsikatero žalijo, seveda skrivaje te besede.

Pozneje pa, da bi si izprali to pregreho, povzdignejo glasove in ubrano zapoje pesem o veseli svatovščini, ko

"Obroček bo zlat
naredil pečat,
pa poročil opat."

Ta pesmica tudi Marjetici seže v srce, da ji jame prilagati nevedoma.

Njen milodoneč, kot zvonovi ubran glas pa se sliši izmed vseh.

Hišna gospodinja in starejša dekleta jo kar prehvaliti ne morejo, meneč, da boljše pevke še v nedeljo ob orgljah ne pojo. Mlajšim družicam pa se stori milo, da le ona vse, vse zna, da je najlepša, najprijaznejša in kedo ve, kaj še. Le Marjetica, samo Marjetica, pa nobena druga, kakor da bi one ne bile nič.

V resnici Marjetica je bila izjema. Niti nagajivi in šaljivi mladeniči jo niso hoteli dražiti zaradi Štefana pol iz spoštovanja do njega, svojega vaškega kralja, pol pa tudi iz ljubezni do Marjetice.

In koliko so si pridobili s tem pri Marjetici! Ona bi jim dala za to vse, vse, en milijon ali pa dva, ko bi ju imela. Prepričala se je baš nocoj, da ni hudoben ves svet, da je še mnogo dobrih ljudi na njem, ki imajo občutek in srce. Pa da bi tako prepričanje ne bilo milijona vredno? Bašte še več, mnogo več?

Takšen je bil prvi letošnji Marjetičin večer na preji. Ko bi ga bila morala ceniti ona, ne mogla bi preračunati niti na pamet, niti s številkami na papir, koliko je vreden, dasi jo je Srakar hvalil nekda, da v računih ni prazne glave.

Še le, ko se pozno v noč razide družina in jo mladenič, najboljši Štefanov prijatelj, nekoliko po rebri pospremi in strahov brani, čuti Marjetica prav za prav vso srečo nocojšnjega večera. Koliko je imela, ko je stopala v vas, in koliko ima zdaj? Mlinar se je omehčil in mati so šli Štefana iskat. O, ko bi bila vsaj mogla iti ona z njimi! Saj je dejala, da prehodi križem sveta in ne počiva prej, da ga najde in pripelje domov — ne zaradi poroke, le zato, ker ga ima rada in tudi on je trdil, da jo ima rad. In zdaj se vrne sam, in ljudje ugibljejo, da bo poroka.

Kaj pa je poroka? Lepa, prav lepa mora biti. Videla jo je že enkrat. Svatje v višnevkastih plaščih in s šopki na kastorcih sedejo na vozove, družice v zlatih avbah poleg njih in ondi — ženin in nevesta; vse hoče videti le ona dva.

V tem trenutku se utrga zlata svetinja na nebu in prileti kakor goreča metla goro, hiteč obiskat svetnike v samotnih cerkvah. Marjetici pa se dozdeva tako, kakor da bi se ta svetinja utrgala zaradi nje in ji voščila srečo. Saj ona mora živeti na zvezdi, pod katero je rojena in nad katero pride po smrti.

Ko zapahne potem vežne duri, se ozre še enkrat skozi oknice na zvezdnato nebo. V postelji pa pomoli očenašev svetinji na čast. V molitvi jo zasači spanec in prenese tja nad nebeške svetinje, v kraj ljubezni in sreče.

XXX.

Drugo popoldne je Srakar na vrtu do kolena v snegu

stal in brezovo trtje pod pazduho tišček je ril nekaj koliccev poleg ceplencev v zemljo, da bi jim sneg ne prišel tako do živega, pa da jih burja ne bi otresla. Iz tako važnega opravka ga vzdrami zvonec tam na cesti. Že upogne suhi život v podobo velikega vprašanja, pokrivalo snage z glave in s pestjo tri pote ponižno in pobožno udari na prsi, meneč, da hiti župnik in cerkovnik z zadnjo popotnico k stari Osebenici doli v vasi, ki že nekaj tednov pričakuje smrti, ko zapazi, da se moti. Po cesti pridre namreč lahne sani. Zvonenje pa je bilo le od lepo rejenega Mlinarjevega "prama," ki je z zvoncem na vratu dirjal domov.

"Marjetica, poglej no, poglej, kedo se pelje!" vzklikne zdajci Srakar in pokaže prihiteli Marjetici s prstom na voz, meneč: "Ali vidiš, Štefan se pelje, mati poleg njega in tudi Mlinar sedi v novem kožuho ponosen in vesel v sredi!"

"Saj je res, prav res je!" pravi Marjetica, vesolja tleskne z rokama, zardi, zbledi in kakor okamenela zre doli na vas, ko že sani dolgo izginejo za poslopji.

"Pa so ljudje dejali, da Štefana ni, da matere ni, pa da se Mlinar kuja. Zdaj imajo," povzame zopet Srakar in zareže novo zarezo v prislonjeni količ in skrivaje izpod pokrivala pogleda po Marjetici, kaj neki ona poreče k temu.

"Ljudje nikomur miru ne dajo, pa je. Kaj neki to, če je bil Štefan nekaj dni v mestu? Komu to mar?" pravi pozabivši se vesela Marjetica.

"Kaj govoriš in praviš; v mestu da je bil Štefan, v mestu? Kedo pa ti je rekel, da je bil v mestu, kaj?" vpraša zdajci čudeč se Srakar, roki porine v hlačna žepa in od mraza s čevlji po tleh pocepta.

Marjetica zardi, prestraši se in domisli, kako brezpametno se je izdala. Zdajci se zavrti na nogi kakor vrtavka in vzkliknivši: "Kedo? Ljudje govoričijo tako," steče v vežo.

Srakar pa nato k drugemu cepljencu preskoči, pogleda na nebo, kakor da bi hotel jutrišnje vreme pretuhtati, zavrti v viseč kolec novo luknjo, vtakne trto vanj in pri tem sam pri sebi zagodrnja:

"Nekaj bo pa vendar le res. Kar po treh farah zvonil, ne goljufa. Kaj, ko bi se kaj takega Štefanu primerilo kakor ženitev, in bi on le po srcu, pa ne po glavi izbiral? Ni da bi dejal, da je Marjetica Bog vedi kakšna. A lepo je dorastla in vsakemu beraču bi je ne dal v malho. Če bi se kaj boljšega pa poštenega primerilo, ne rečem, da bi ji ne dovolil, če že ni drugače. Potem bi pa jaz bil bolj za starega pri hiši. Tako-le bolj lahko delo bi opravljal, tesal bi orodje, cepljenje bi povijal, pa kako pipico bi si ga ložje privoščil. Posebnosti ne maram in jih nisem vajen. Da bi le kar brez opravka v skledo zajemal; da bi mi kedo v zobe gledal, tega tudi nočem!"

Drugo jutro je Marjetica že v mraku vstala in šla k fari k maši. Dozdevalo se ji je to potrebno. Molitve tako ni nikoli dovolj, pravijo.

Iz cerkve grede jo nekdo na pokopališču za krilo od zadaj potegne. Marjetica se ozre in mati Mlinarica stoji pred njo, ki jo za roko ujame in pravi:

"Moli, Marjetica, moli, in Boga hvali, da bi vama pravo srečo in blagoslov dal. Glej, vse se je na dobro obrnilo in se izteklo, kakor je prav!"

"Kaj pa, mati, kaj?" jeclja nenadnega veselja Marjetica in kar zemlja ji pleše pred očmi.

"Kaj neki? Saj pravim, božja volja je baje tako, pa naj bo še vama. Glej, Štefan se je vrnil, oče ne brani več in še danes popoldne pridejo prisežni možje k vam, da pomenijo, kako in kaj, pa kaj naj se pri komisiji postavlja v pisma."

Marjetica zbledi pri teh besedah in sape ji zmanjkuje. Pa vendar ji je tako milo pa tako lahko pri srcu, da bi brez bolečine umrla, sladko in milo, kakor da bi zadremala.

"Ne ustraši se in ne jokaj! Tako je moralo priti. Namenjen ti je, in kar je človeku namenjenega, ne uide, kakor smrt, ki nas še čaka vse," tolaži mati Marjetico, ko ona ne more izpregovoriti besede in se ji oklene okoli vratu pa solze jo polijo, svetle, lepe, redke, srečne solze, kakoršnih še ni jokala nikdar. "Kar vesela bodi zdaj, pa do-

mov hiti in očetu povej, kaj je! Potem vežo in hišo pometi in klopi pomij! Že veš, kedo pride popoldne." povzame zopet mati na sredi pota, pogladi Marjetico z desno po čelu in potem po glavnem potu zavije v vas.

Marjetica pa steče po pogorju. Pa kako steče? Še zemlje ne čuti pod nogami, ne mraza v premrlih rokah, ne sveta okoli sebe. Tako kriljajo pisani, lahni metulji, tako plava naš duh na idealnih krilih, tako hodijo zaljubljeni in malo število izvoljenih srečnih — kakor je Marjetica.

"Oče, svatje pridejo, svatje! Kar urno, pa pomagajte mi! Oh, koliko dela imam, kar ne vem, kje mi glava stoji," vzklikne Marjetica že na vežnem pragu v eni sapi.

Srakar je ravno pred pečjo stal in burklje držč gledal v peč, kjer je prijetno plamen švigal, kjer so smrekovi janjički iskre metali okrog sebe in se je kuhalo kosilo. Ko čuje nenavadne besede, stresejo se mu roke in toliko da v svoji razvnetosti vrelega kropčka ne prevrne. Potem odrine jedilo od ognja proč, pol glave v hišo pomoli in pravi:

"Marjetica, kaj si rekla, kaj? Svatje so na vasi, kedo se pa ženi, kedo? Kar povej!"

"Kaj neki vprašujete? Saj sem vam povedala. Oj, hitiva, hitiva, že popoldne pridejo!"

"Kedo pride vendar, kedo? Kaj si ob um? A to ti povem, da ves ječmenčkov sok izkipi v peči, če se ne obrneš urno. Meni ogenj kar vid jemlje, pa za kuho nisem več kaj prida," pristavi Srakar potem, meneč, da Marjetica o vaški ženitnini pripoveduje.

"Naj izkipi, če hoče! Jaz ne kosim in ne južnam danes nič. Le poglejte, omizje, stoli, podobe, okna, tla; vse mora biti pomito, očejeno, vse se mora svetiti kakor novo. In sto drugih opravil me še čaka. Oj, svatje, to ni da bi se posadili, kamor bi bilo, da je le," toži Marjetica, razgrinja praznično obleko in že gredoč v svojo kamrico pihava prah raz klopi, kolovrata in raznega orodja, in nič ji ni povšeči.

"Kaj si brez pameti, ali kali? Svatje, pa k nam naj bi prišli, po kaj neki? Pome gotovo ne," pristavi zdajci Srakar, potegne obraz v nerazumljive, radovedne gube, pljune po tleh, natakne pokrivalo, ki visi na klinu, in stopi zopet v vežo k ognjišču.

Marjetica zadnjega stavka niti ne čuje. V spalnici stoji kakor okamenela pri svoji postelji, oči ima uprte v podobno žalostne matere Zveličarjeve in vzdihne:

"Tvoja volja naj se zgodi! Jaz ne vem več, kaj delam, kaj hočem, kaj bi smela in kaj ne?"

Potem zopet zapusti spalnico, vzame z lesene ograje okoli zelene peči brisalko in jame snažiti pohištvo in vse, kar ji pride pod roke.

Več potov pa se ji delo ustavi, kakor bi ji opešale moči. Zamaknjena in kakor brez življenja posloni, na licu se ji ziblje radost, na ustnicah migajo nerazumljive besede, tako, kakor bi se bale razodeti vso srečo in radost, ki kraljuje v njenih prsih.

Iz tako sladkih sanj jo vzdrami zopet Srakarjev klic.

"Hiti, hiti, Marjetica, kosilo je pripravljeno! Le poski, kako slasten in vabljev sok sem skuhal! Še cesar bi užival takega, ko bi ga imel in bi ga umela cesarica tako napraviti, kakor ga znam jaz; le poglej ga, pa prepričaj se!"

Izgovorivši stopi s polno lončeno skledo v hišo, v žličniku pri vratih zgrabi mimogrede dve žlici in hoče postaviti vse to na mizo. A kako se začudi, kajti Marjetica jo pomiva ravno z belim potočnim peskom in ne čuje njegovega vabila.

Srakar, pretkan in kaj moder možak, si hitro pomore iz zadrege. Vzame trinožen stolček izpod klopi, sede nanj, skledo na kolena postavi, pokrivalo sname, potegne z desnico velik križ božji po zijavem obrazu in prične predjedno molitev.

Marjetica se kar zgane. Začuvši molitev, sklene roki na prsih in pobožno odgovarja in priklada molitvi.

"Zdaj pa le zajemi, če hočeš! Ne bo ti žal," opominja drugič Srakar in zavihiti kakor svetel meč precej novo belo žlico nad skledo ter jo globoko vanjo porine.

Marjetica se sčene poleg očeta ter posnema njegov zgled. Pri tem ne more prehvaliti slastnega soka, meneč, da bi se tri ure pred smrtjo lahko užival in da tako lahkega še ni jedla nikdar. Srakar pomajuje z glavo in ramama, pa razumeti ne more Marjetice, ki hvali čislano jed, dasi jedva žlico vanjo pomaka. Pri tem ga skoraj užali ta njena neodkritosrčnost, če jo ume prav. In nazadnje se jezi nad svati, da morajo priti ravno danes ali kali. Ravno danes, da še tega dišečega soka ne more v miru božjem použiti, da je vse v neredu, vse križem — in da Marjetica ne ume dovolj ceniti njegove kuhinje in njegovega najljubšega jedila, katero bi on pustiti ne mogel, ko bi mu strop gorel nad glavo in bi se podiral svet.

XXXI.

Tisto popoldne po južini obleče Mlinar črnožametov telovnik s svetlimi srebrnimi gumbi, natakne kastorec s pozlačeno zaponjo na glavo, ženi pa ukaže, naj mu prinese višnjevo spreminjav plašč iz gornje shrambe. Potem pravi Štefanu, ki že opravljen kakor za veliko nedeljo, a nekoliko bled po hiši hodi in pogosto skozi okno pogleduje: "Semle za mizo sedi! Eno merico ga pokusimo še prej, da bo več govorice! Stric in prisežni mož prideta kmalu."

Kmalu potem stopi mati Mlinarica s plaščem v naročju v hišo, ga pri oknu rahlo po rokah razgrne, hoteč se prepričati, koliko je na škodi, kar se ni rabil od zadnje vaške ženitnine. Potem skrbno s krtačo po njem potegne ter ga obesi na klin. Med tem se ozre kakor nevedoma skozi okno in vzklikne:

"Poglejte ju no, že gresta, stric in sosed! Nekaj vina pa nekaj suhega mesa se spodobi na mizo, jaz pa sem kar pozabila."

Izgovorivši švigne v kuhinjo. Gredoč pa še s predpasnikom prah s klopi pobriše, meneč: "Nikdar ni čisto dovolj. Človek bi imel ves ljubi dan samo s pospravo dela dovolj."

"Bog vama blagoslovi, če jesta in pijeta," pravita zdaj stric in sosed, ko vstopita v praznji obleki, v plaščih, v nedeljskih klobukih in s svilnatimi kapami pod njimi ter meni nič tebi nič kar tja okoli omizja prisedeta.

"Bog povrni! Tudi vidva kaj prigriznita. In poštena mera pijače bi tudi ne bila odveč, jelita, da ne, ker sta tako zgodnja? Potem pa se še kaj drugega pomenimo skupaj," povzame Mlinar in porine tobačni mehur pred gosta, češ, pa si natlačita, če hočeta.

"Pri ženitvi, pravijo, da sila ni prida. A jaz bi trdil in dejal, da tudi počasnost ne. Še danes sežemo v roke, besedo damo in važnejše reči razderemo, pa je," odvrne zdaj stric in obrnjen proti Štefanu pristavi: "Kaj pa ti praviš k temu, Štefan, kaj? Kar zini, če imaš kaj na jeziku, danes je še čas in priložnost."

"Meni je vse prav in po volji. Ravno posebne sile ni, a dolgo odlašal bi tudi nerad," odgovori nekoliko zardel Štefan in zatopljen v sladke misli s prsti bobna po mizi.

"Poglej jih no! Kaj sta že tukaj? Pa res, da sta," pravi zdaj mati, ki z bokalom rumenega vina in z lesenim krožnikom suhega mesa v hišo stopi in oboje na mizo postavi, rekoč: "Zdaj pa kar pokusite vsi! To vam ne dene slabo."

"Pa še ti k nam prisedi, ker je že tako! Danes imamo prvo besedo, čez nekaj tednov poroko in danes leto pa krst," pristavi zopet smeje se suhi sivolasi stric, in gospodinji veli sestri poleg njega, polno kupo vina nalije in pravi: "Na, pij, pa vesela bodi! Ni zime brez ledu, poroke brez žene in veselja brez vina. Tudi nam vsega tega ne manjka."

"Pa bi še vi z nam išli, mati; vi bi vedeli najbolje vprašanja staviti, besedo v pismo narekovati in marsičesa več, kar moški ne umemo tako," meni zdaj sosed Tepkar proti gospodinji, porine kupo pred Štefana in skrbno po plašču pogleda, če mu ni zaradi mastne mesnine in pijače kaj na škodi.

(Dalje prihodnjic.)

Št. 1. Sheboygan, Wis. — Vse članice se v ljudno vabi na prihodnjo sejo 12. junija. Slišale boste poročilo priveditve za Materinski dan in imamo tudi nekaj drugih važnih stvari za rešiti na tej seji. Po seji bomo zopet imele burdej pardi, kateri je v oskrbi naše blagajničarke Margaret Fischer. Posebno vabilo se tem potom pošilja vsem, ki ste imele rojstni dan v aprilu, maju ali juniju, ker ve ste naše slavljenke, katere bomo pogostile. Pričakujemo veliko udeležbo. Tudi naša glavna predsednica bo obhajala svoj rojstni dan v juniju. Iskreno želimo, da se toliko pozdravi, da bo lahko prišla na sejo in se nekoliko veselila med nami. Vsem slavljenkam kličevo in želimo: še na mnoga leta! Vas pozdravlja,

Mary Godez, predsednica.

Št. 2. Chicago, Ill. — Naša zapisničarica Mary Kovačič je bila za nekaj dni v Hot Springs in upamo, da si bo okrepila svoje zdravje.

Sestra Cerjak je prejela veselo vest, da je njen sin, ki je bil naznanjen pogrešan, najden.

Naš pevski klub je priredil pomladanski koncert v nedeljo 22. aprila, ki je prav lepo uspel. Lepa hvala vsem, ki so se udeležili in pomagali k lepemu uspehu.

Kegljaška skupina, katera keglja pod pokroviteljstvom podružnice, je izšla na prvem mestu ob zaključku sezone, to je, kar se tiče naše lige. V tej skupini so kegljale: Josephine Zeleznikar, Ann Patrick, Gloria Gradishar, Julia Zeibert in podpisana. Mary Garbais je kegljala z nami do časa bolezni in potem je morala pustiti kegljanje in je nato njeno mesto zavzemala Gloria Gradishar. Pri kegljaški tekmi, ki se je vršila v Sheboyganu, je sodelovalo od naše podružnice pet skupin. Vse kegljačice so imele izvrstno zabavo na tekmi in se lepo zahvaljujemo gostiteljicam od podružnice št. 1 za izkazano gostoljubnost. Škoda, da je čas tako hitro minil. Upamo, da je naša gl. predsednica okrevala ter ji pošiljamo najlepše želje k rojstnemu dnevu!

Prosim vse tiste članice, ki dolgujete na asementu, da pridete vsaj vsake tri mesece poravnat. Jaz vam pošljem opomin in račun, pa se ne odzovete, kar ni pravilno od vas. Pridite plačat na prihodnjo sejo. Jaz sem navzoča že ob sedmih, seja se pa prične ob osmih. Na svidenje!

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 5. Indianapolis, Ind. — V imenu vseh odbornic in sebe izrekam tem potom najlepšo zahvalo vsem, ki so pomagali k lepemu uspehu naše priveditve.

Najlepše želje za hitro okrevanje od bolezni pošiljamo sestram Mary Rinani, Mary Kronoshek, Mary Ule in vsem tistim, ki so v bolniški postelji.

Iskrene čestitke našima nevestoma Frances Sustaršič in Louise Jugg.

Sestra Mary Kronoshek se lepo zahvaljuje vsem članicam za darilo.

S pozdravom,

Sophie Golob, tajnica.

Ali ste že

stopili do svoje sosede ter jo vprašali, če bi tudi ona postala članica Slovenske ženske zveze? Če niste, potem pa kar s korajžo na delo in še danes, takoj, ko boste malo pospravile po hiši, pa brez vsakega nadaljnega odlašanja, kar odločno stopite k sosedi in ji povejte vse, kar veste lepega o Zvezi. Saj veste, da članice Zveze se vsepovsod udeležujejo v narodnem gibanju in imajo vsakovrstne priveditve, kjer je najlepša družabnost in kadar pride bolezen ali druga potreba, se tudi vselej ljubeznivo potrudijo pomagati. Noben človek na svetu ne more biti tako neodvisen, da ne bi včasih potreboval prijateljstva od drugih in ravno pri lepih skupinah, kot so podružnice Slovenske ženske zveze, se najde najlepša prilika za gojiti medsebojno ljubezen in spoštovanje.

Torej, še danes stopite do sosede in ji razložite kaj več o naših izobraževalnih klubih in o lepih namenih naše Zveze. Prav gotovo ne bo nobena odrekla, ker ni prostora na svetu, kjer bi dobile toliko dobrega za tako majhno odškodnino. Kako bo prijetno, ko bo prišel na okrog čas za na sejo, pa boste stopili do sosede in boste šle skupaj in potom boste imele tudi družbo za domov. Prav nič odlašati, ampak kar z odločno voljo na delo!

Št. 6. Barberton, O. — Zadnje čase so umrli v naši naselbini: Mr. Peter Purger, doma je bil nekje iz Primorja ali iz Notranjskega. Ubit je bil od avtomobila, ko je šel preko ceste blizu svojega doma. Bil je dober soprog in oče svoji družini. Zapuška soprogo ter dve hčerki, in so vse tri naše dobre članice. Potrtili družini naše globoko sožalje.

Umril je mlad fant, Mr. Andrew Krancz, star 24 let, bolehal je 4 leta. Zapuška očeta, drugo mater ter dve sestri in več sorodnikov. Družini Mr. Frank Krancz naše iskreno sožalje. — Nadaljni je dal svoje mlado življenje na bojnem polju v Okinava Seaman 1—C Joseph Trenta, star komaj 20 let. Zapuška potrte starše, 4 brate in 3 sestre ter mnogo sorodnikov. Bil je tudi mašni strežnik pri naši cerkvi. Pri njegovi darovani sv. maši so mu ostali strežniki napravili vso čast. Naše odkritosrčno sožalje Trentovi družini.

Ranjeni so bili: Sgt. Charles Struckel, Sgt. Anthony Zelle ter Cpl. Jacob Verhotz; vsi trije nekje v Nemčiji. Sedaj so že izven nevarnosti in jim želimo najboljšega zdravja. Matere vseh teh sinov so članice Zveze.

Da pa ni sama žalost, je tudi nekaj veselih novic. Pri teh družinah se je oglasila teta štorklja: Pri Mr. in Mrs. Vincent Lauter je pustila sinčka. Pri družini Mr. in Mrs. Edward Cigole, sinčka (mati Anna Garbor). Pri Mr. in Mrs. John Opeka, hčerkico. Pri Mr. in Mrs. Frank Župec, hčerkico, pri Mr. in Mrs. Gregor Porok tudi hčerko. Vsem tem novorojenčkom želimo kar največ sreče, staršem pa naše čestitke!

Jennie Okolish.

Št. 12. Milwaukee, Wis. — Na seji v maju je bila prav majhna udeležba. Jaz ne vem, zakaj članice ne pridete k sejam; mogoče bo junijska seja kaj boljše obiskana.

Kampanja gre tudi počasi naprej; vse spi in tudi jaz sem često zaspala. Mislim, da je vojna kriva temu, ker je vsak vznemirjen radi razmer in žalosti ter vsaka mati prosi Boga in Marijo, da bi bila kmalu pridobljena popolna zmaga tudi nad Japonci in to hudo klanje za zmeraj končano.

Drage sestre, sedaj se potrudite za nove članice, še ta mesec, ker kampanja se bliža svojemu zaključku. Vsaka izmed nas naj bi pripeljala vsaj eno novo članico in uspeh bi bil sijajen.

Pri naši podružnici imamo več bolnic in med temi sta sestri Mary Krncz in Apolonia Kaspar. Prosim članice, obiskujte bolne sestre ter jim olajšate dolge ure bolezni. Tudi naša glavna predsednica Mrs. Mary Prislund je med bolnimi. Bog daj, da bi za svoj rojstni dan 21. junija okrevala. Želimo ji še mnogo, mnogo let!

Vsem, ki praznujete rojstni dan ali god v tem cvetočem mesecu juniju, želimo vse najboljše. Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članicam Zveze. Urni Nežiki, posebno pa vsem članicam št. 12!

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 14. Cleveland (Nottingham), O. — Pozdravljene članice št. 14! Na seji 1. maja je bila dobra udeležba; navzočih je bilo nekaj naših novih članic in te so bile: Frances Turk, Albina Metzler, Jean Samsa in Jean Gainer. Dobrodošle in upam, da vas večkrat vidimo na sejah, ker naša želja je, da bi se mladina zavzela in nam pomagala povzdigniti SZZ še na višje mesto kot je doslej.

Na prihodnjo sejo 5. junija vabim vse novopristopelne članice, da boste imele z nami vred lepo zabavo, ker bomo praznovali rojstne dneve vseh tistih članic, ki so ga obhajale zadnje tri mesece.

Predsednica Frances Rupert nam je z veseljem poročala, da se stanje naše glavne predsednice Mrs. Marie Prislund obrača na boljše, za kar smo vse hvaležne in upamo, da bo kmalu zdrava in bila zopet čvrsta med nami.

Naši glavni tajnici vsa čast in hvale, ker je tako lepo pisala v spomin našemu preminulemu predsedniku F. D. Rooseveltu.

Naša blagajničarka, sestra Pauline Sajovec se nahaja v bolnišnici. Upamo in želimo, da se ji zdravje kmalu povrne. Sestra Anna Rehar se je pa ponesrečila in dobila težke poškodbe in se nahaja v bolniški postelji. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja. Kadar mi je znano za bolezen naših članic, tedaj jim pošljem mično kartico, katere je izdala naša Zveza.

Kruta smrt je zopet posegla med naše sestre. Sestra Josephine Jevnikar je bila obveščena od vojnega oddelka, da je daroval svoje mlado življenje za domovino njen sin Cpl. Gus Jevnikar na otoku Luzonu. Naj slovenski ju-

55-LETNICA POROKE

Dne 12. maja, 1945 sta Felix in Mary Novinc, stanujoča na 19211 Kewanee Avenue, Cleveland, Ohio, slavila 55-letnico poroke (smaragdno). Mr. Feliks Novinc je doma iz Velikega Lipovca, fara Ajdovec, Dolenjsko. Dne 18. maja je bil star 77 let. Mrs. Novinc je pa doma iz Budanje vasi pri Žužemberku in je stara 76 let. V Ameriko sta prišla pred 56 leti. V družini je bilo 12 otrok, od katerih je še osem živih. Poleg zetov in snah imata 15 vnukov in 4 pravnuke. Pet izmed vnukov je v armadi.

Mrs. Novinc je članica podružnice št. 14. Vseh skupaj je devet članic pri št. 14 od Novinceve rodbine. Vsa čast vrli materi in družini!

Izrekamo prisrčne čestitke in želje, da bi dočkala še mnogo obletnic v zdravju in družinski sreči!

nak mirno počiva v tuji zemlji. Priporočam ga v molitev. Preostalim pa izrekam iskreno sožalje.

Naš kard pardi zadnji mesec je prav dobro uspel. Lepa hvala vsem za dobro udeležbo. Navzoči sta bili dve članici, ki imata po štiri sinove v službi Strica Sama, in te dve sta sestri Vera Troha in Mary Ivec. Drage sestre! Iz srca želimo, da bi se vsi vaši sinovi povrnili zdravi domov.

Prav lepa hvala sledečim sestram, katere so darovale dobitke in prodajale tikete: Mary Steiner, Agnes Zalokar, Pauline Sajovec, Frances Rupert, Frances Globokar, Frances Grčman, Frances J. Rottar, Mary Yapel, Frances Stupica, Antonija Svetek, Uršula Trtnik, Carolina Gabrenja, Justine Skufca, Rose Zdešar, Mary Pirc, Sister's Beauty Shoppe, Frances Kristof in Josephine Vadnal. Pri delu so pomagale sestre Frances Rupert, Antonia Svetek, M. Japel, A. Zalokar, Frances Globokar, Frances Stupica, Mary Steiner in Frances Mezgec. Sestra Uršula Trtnik je pa naredila okusne krofe. Sestra Frances Grčman je podarila, okusno pohanje.

Najlepšo hvalo naj sprejme pevski zbor Slovan za lepo udeležbo in petje.

Nagrade so dobile sledeče sestre: — Ann Križman (Permanent); Justina Černe in Frances Česen (Cigarettes), Sylvia Jansa (handkerchief holder), Caroline Stanonik (Cake), Bertha Starman (Pillow cases).

S tem zaključujem poročilo in vas še enkrat prosim, da se potrudite dobiti nekaj novih članic, ker mesec junij je zadnji v kampanji. S pozdravom,

Frances Klein, tajnica.

Čestitke Mrs. Prislant!

Naši glavni predsednici pošilja št. 14 najlepše čestitke in želje za vesel in zdrav rojstni dan! Živela!

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Radostno vesela vest je polnila ožračje, ko smo imele uresničiti idejo praznovanja Materinskega dne naših zvestih članic. Hvala vsem onim, ki

ste prišle k sestanku in prosim tudi vse one, ki ste pač imele namen to storiti, da se gotovo odzovete prihodnji mesec dne 12. junija, ko bomo nadomestile, kar nam pač vsled pomembnega dne 8. maja ni bilo moč. . .

Podala se je ošabna Nemčija! Kako blažilno vpliva ta vest na srca vseh, ki so vsled vojne prizadete! Brutalnost, ki je bila tako nasilno izvajana po nemških taboriščih kot to prikazujejo slike in časopisje, je nekaj zavratnega, kar bi človek od sicer civiliziranega nemškega naroda nikoli ne pričakoval. Zakaj usoda preganja ubogega zemljana na tak krut način, je nepojmljivo. Dal Bog streti moč vsem, ki hrepene po človeškem krvoprelitju in še ostalo zmago nad Japonsko, to je pač želja vsakega izmed nas!

Krasni mesec junij in njega cvetni žar naj rosi svoj blagoslov nad vse, ki praznujete svoje rojstne dneve in godove! Glavni predsednici gospej Prislantovi želim zdravja, to največjo dobrobrno sveta za njen rojstni dan! Naša društvena "mama," gospa Nettie Struikel pa naj čita tole voščilce, še iz stare domovine:

"Mirno naj plava Vam čolnič življenja, ogne naj vselej valov se morja; mirno veslajte, brez truda, trpljenja, kamor Vas vodijo želje srca!"

Pozdrav!

Josephine Praust, tajnica.

Slike v Zarji

Kadar želite poslati na uredništvo sliko za priobčitev v Zarji, priložite svoto en dolar, kar pa stane več kot dolar, plača Zveza. Za slike od večjih skupin je nekoliko več, kar vam bo radevolje pojasnila urednica, ko bo videla velikost slike. To velja za vse slučaje, razen od dogodkov, ki predstavljajo delovanje Zveze.

Št. 20, Joliet, Ill. — Vse je pripravljeno za veliki piknik, ki se bo vršil na Očetov dan 17. junija na farnem parku. Pričel se bo dopoldne, trajal bo pa,

dokler bo vaša volja. Zabave bodo vsakovrstne za starejše in mladino; dobitkov bo veliko, kakor tudi različnih nagrad. S seboj povabite gospo "srečo" in boste prav gotovo deležni lepih stvari, ki bodo za vas pripravljene. Za mladino bo pripravljen globok studenec, kjer bodo lahko zajemali; kaj bodo zajeli, pa ne smem povedati, ker to je skrivnost in boste vedeli šele tedaj, ko boste videli, kaj boste ven potegnili. To bo prineslo mnogo smeha in veselja mladini.

Drage sestre! Na vas je ležeče, če bo piknik velik uspeh. Zato se odločite se udeležite z vso družino, ker s tem boste pomagale blagajni naše podružnice. Pripeljite svoje soproge in očete, da se bo vsa družina lepo zabavala na prostem in med veselo družbo.

V zadnji izdaji ste gotovo brale, da je bil ustanovljen KLUB TISOČERIH Organiziran je bil na zadnji seji odbora direktoric. Namen tega kluba je, da se pomore Šolniskemu in dobrodelnemu skladu, ki bo pomagal ubogim otročičkom po vojni v starem kraju in tudi mladini, ki si želi višje izobrazbe in nima potrebnih sredstev. Namen je torej velik in plemenit, zato ste prošene, da se vpišete v KLUB TISOČERIH na naši prihodnji seji, in s tem boste storili veliko dobrodelnost. Vojska v starem kraju je sedaj končana in bo kmalu prišla priložnost, da se bo začelo pošiljati pomoč tudi ubogim, nedolžnim otročičkom, ki trpe zaradi vojske, ki je divjala v starem kraju nad pet dolgih let. Članarina v ta klub je pet dolarjev in lahko daste tudi več, če je vaša volja. Hitro se približuje ura, ko bomo lahko pomagali našemu narodu, takrat bo treba seči globoko v žep, ker treba je materialne pomoči, zato izpolnite svojo obljubo ob prvi priliki, ker sedaj je čas, da se pokažemo človekoljubni napram vojnim sirotam. Izročite mi lahko na seji, ali pa pošljite po pošti, če ne morete priti osebno do mene ali na sejo. Storiťe sedaj tisto usmiljeno delo, da bo desna roka pripravljena dati, ko bo naznanjen čas za rešitev uboštva našemu narodu v domovini. Nekaj naših

dobrih članic se je odzvalo na zadnji seji, pridružite se še druge!

Na operacijo so se morale podati sledeče članice: Mrs. Mary Kramarich, Miss Mildred Gregoric, Miss Betty Likar in hčerka sestre Julije Trubic. — Vsem bolnicam želimo hitrega okrevanja!

Poročila se je Miss Sylvia Kalčič z Mr. Josephom E. Plese v cerkvi sv. Jožefa. Sylvia je hčerka Mr. in Mrs. Rudolph Kalčič. Od poznane družine Mr. in Mrs. John Zlogar se je oženil sin Julius Zlogar in si izbral za nevesto Miss Emyline Jendrus. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Tadeja. Novim zakoncem želimo božjega blagoslova v bodočem življenju!

Po dolgi, štiriletni mučni bolezni je podlegel smrti 18 letni Robert Blaess, sin Mr. in Mrs. Joseph Buchar. Poleg staršev zapušča brata, ki se nahaja nekje na Pacifiku, in sestro Mrs. J. Stonich. Naše sožalje preostalom sorodnikom in prijateljem. Pokojnemu Robertu pa naj Bog podeli sveti raj in večna luč naj mu sveti!

Mr. in Mrs. John Terlep sta dobila žalostno poročilo, da je padel sin Sgt. Anton A. Filak dne 27. marca nekje v Nemčiji. Poleg staršev zapušča tri brate in tri sestre. Dne 11. aprila je pa padel za domovino Cpl. Anthony Muren, sin Mr. in Mrs. Louis Muren. Tudi on se je bojeval v Nemčiji, kjer je našel svojo smrt. Poleg staršev zapušča dve sestri in štiri brate.

Vsem padlim vojakom naj bo lahka tuja zemlja. Spominjali se jih bomo v vsakdanjih molitvah. Sorodnikom pa izrekamo naše globoko sočutje.

Domov se je vrnilo pet vojakov, ki so bili proglašeni pogrešanim in ubitim. Sgt. John Petric, brat Mrs. Mary Gregoric, se je nahajal v nemškem ujetništvu. Človek kar strmi, ko poslušajo njih poročila, kako so se plazili iz dneva v dan, preden so prišli na prsto in se rešili strašnega trpljenja. Vsa naselbina se veseli z našimi vojaki in družinami, ki so srečno prišli nazaj k svojim dragim. Bog daj, da se jih bo mnogo vrnilo!

K zaključku vas vabim na velik piknik, ki se bo vršil v počast Očetovega dne v nedeljo 17. junija na farnem parku. S pozdravom!

Josephine Muster, tajnica.

Piknik na Očetov dan

Vljudno se vabi vse cenjeno občinstvo na piknik, ki se vrši na tretjo nedeljo v juniju, ko bomo skupno praznovali Očetov dan. Podružnica št. 20 ima že več let navado, da priredi zabavo na čast očetom, in tako bomo tudi letos imeli prav lepo prireditve v farnem parku, Raynor, Theodore in Clement cest. Odbor je pridno na delu, da bodo na razpolago vsakovrstne dobre stvari za prigrizek in za gasiti željo. Na programu bodo tudi razne druge zanimivosti, saj veste, da imamo na vsaki veselici mnogo zabave in tako bo tudi letos in še boljše kot pretekla leta.

Vsaka članica naj pripelje soproga, vso družino, stare očete in sploh vse prijatelje, saj je samo enkrat v letu Očetov dan, ki se javno praznuje, zato je na mestu, da pridemo skupaj na ta dan ter se prav prijetno poveselimo.

Za najlepšo zabavo, pridite v velikem številu v St. Joseph Park dne 17. junija. Na svidenje! — Odbor.

“ZVEZIN DAN” BO 22. JULIJA, 1945

Naznaja se vsem članicam, da bo romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois, na četrto nedeljo v juliju. Program bo sličen preteklim letom. Romanje se bo pričelo ob enajstih dopoldne. Procesija se bo pričela pred samostanom in šla do votline Lurške Gospe, kjer se bo brala sv. maša na prostem, oziroma v votlini grote. Po sv. maši se bodo pa romarji podali na griček, kjer imamo po navadi piknik, in tam se bo serviralo kosilo. Popoldne bo pa zanimiv program.

Vljudno se vabi vse članice, njih družine in prijatelje, da se letos zopet udeležite te lepe slavnosti. Kako lepo je, ko se skupaj srečamo drug z drugim na tem lepem prostoru vsako leto, in letos bomo gotovo bolj živahni, ker je kruta vojska vsaj deloma končana. Obenem bomo v vsej gorečnosti prosili našo ljubo Lurško Gospo, da bo izprosila čimprejšnjo zmago za nas.

Tiste članice, ki pridejo vsako leto, bodo prav gotovo prišle tudi letos in še posebno zato, ker letos je upati, da se bo lažje dobilo potovalna sredstva. One pa, ki ste imele namen priti druga leta in ste morale vsled gotovih vzrokov odložiti, začnite kar takoj z načrtom, da se boste prav gotovo pridružile letos. Vabi se tudi moške, da bo popolnejša družba. Kaj več o tem prihodnjč.

Za informacijo sem vam na razpolago.

Josephine Erjavec, gl. taj.

V SPOMIN PADLIM VOJAKOM

V Jolietu se je pričelo gibanje, da se postavi spomenik vsem padlim vojakom našega mesta. Da se to idejo uresniči, je potrebno sodelovanje vsega mesta.

Na seji vseh organizacij se je imenovalo Mr. Johna L. Jevitza ml., za načelnika. On je predsednik društva sv. Petra in Pavla, št. 66 ABZ.

Za ta spomenik našim junakom se zanimajo vsi vplivni krogi našega mesta. Župan Arthur O. Janki je osebno podvzel potrebne korake v ta namen.

Vplivni krogi mesta Jolietu uvidevajo, da je sedaj čast in dolžnost storiti nekaj za tiste junake, katerim ni bilo usojeno povrniti se na svoje domove, kakor se bodo njih vrstniki. Značilno je, da so bili ravno Slovenci, ki so storili prvi korak za ta spomenik.

Prosi se vso jolietsko naselbino, da sodeluje po svoji najboljši zmožnosti, da bo ta lepa ideja ugledno izpeljana. Z vašo pomočjo bomo prav gotovo imeli lep uspeh!

Poročevalka.

Št. 21. Cleveland (West Park) O. — Zopet je prišlo žalostno poročilo v našo naselbino, in to pot k naši sestri Mary Sinkovec, da je bil nekje v Nemčiji ubit njen sin Lojze Sinkovec. Ta novica je pretresla vso naselbino. Loj-

ze je služil v armadi čez tri leta. V februarju, 1944, je bil poslan onkraj morja. Njegova mama je že od začetka podružnice naša članica. Poieg žalujočih staršev zapušča dve sestri in dva brata ter veliko sorodnikov in prijateljev. Naše globoko sožalje družini Sinkovec. Bog naj vas tolaži, saj v takih slučajih je ni tolažilne besede, le v molitvi se najde mir in tolažbo. Lansko leto ji je sin poslal lepo darilo in voščilo za Materinski dan, a letos je pa velika žalost napolnila srce matere in vseh, ki smo pokojnega Lojzeta poznali. Najbolj kruto je to, da leži tako daleč proč od matere, ki bi rada pokleknila na njegov grob in se razjokala nad mrtvim truplom ljubelega sina. Res kruta usoda je zadela mnogo naših mater.

Dragi Lojze! Mi, ki smo Te poznali, Te ne bomo nikdar pozabili. Saj si bil iskren in prijazen do vseh. Dobro se spominjamo, ko si zadnjič jemal slovo od doma; tisti zadnji večer pred odhodom, kako smo zvesto poslušali tvoje zgodbe o raznih dogodkih pri vojakih. Mi vsi smo Ti voščili srečno vrnitev in videli, da si bil zelo ginjen, in tudi Tebi ni ostalo ob slovesu suho oko. Tvoj zadnji pozdrav: Bog z vami! bo vedno zvenel v naših ušesih in nas spominjal nate. A bilo je to zadnjikrat — odšel si in več Te ne bo nazaj. . . Dragi junak! Prelil si svojo mlado kri za nas, za boljšo bodočnost in mi Te bomo ohranili v trajnem spominu. Priporočam si vsem v pobožno molitve. . .

Te dni sta postali stari mamici sestri Cecilija Brodnik in Anna Fabris. Naše čestitke in zelje, da bi vas ta lepa čast dočakala še večkrat!

Sestra Frances Kavc se je morala podati v bolnišnico iskat ljubega zdravnika. Želimo, da bi se kaj kmalu vrnila zdrava in vesela k svoji družini. Soprogram sestri Mary Felicijan se nahaja že delj časa na bolniški postelji. Bog daj vsem bolnikom ljubega zdravnika!

Svoje mlade sinkote sta imeli na dopustih sestri Anna Lunder in Mary Felicijan. Da bi le bilo to veselje stalno v bližnji bodočnosti in da bi dan zmage kmalu prišel!

Na seji v maju smo se prav imenitno imele. Praznovali smo Materinski dan. Stotera vam hvala, drage sestre, za vse, kar žrtvujete za SZZ! Zaradi zaposlenosti in vsakdanjih skrbi si mnogokrat želim, da ne bi imela nobenega dela z uradi pri društvih, pa vas vidim zbrane skupaj in kako ste požrtvovalne, potem mi postane vse delo lažje in si mislim: kako bi mogla opustiti vso to lepo družabnost in kar naenkrat dobim novega poguma in veselja do dela. Torej lepa hvala za vse ter vas srčno pozdravljam. —

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 27. Braddock, Pa. — Prelepi, cvetoči mesec junij je spet tukaj. V tem mesecu, ki je posvečen Presv. Srcu Jezusovemu, se obrnejo do Njega ter molimo in prosimo za usmiljenost vsem našim mladim fantom in možem, da bi prišli živi in zdravi domov. Tisti, ki so dali svoje življenje za domovino, naj pa v miru počivajo v tujih deželah in mi se jih v duhu spominjamo z molitvami.

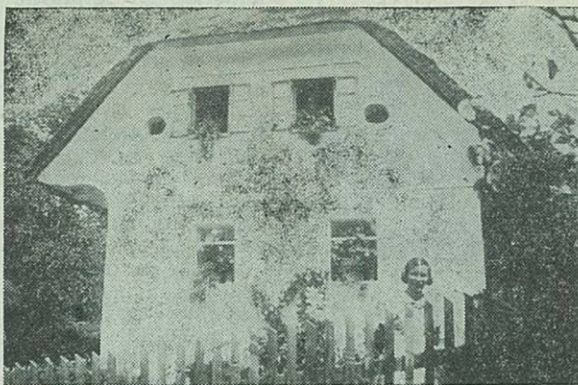
Na seji v maju smo se imele bolj slabo. Pogrešale smo podpredsednico sestro Mary Anzlovar, katera se še vedno nahaja na bolniški postelji, to je že več kot štiri mesece, ampak hvala Bogu, zdravje se ji obrača na boljše. Pogrešale smo tudi našo tajnico Josephine Rednak, ki je tudi nevarno bolna. Sestra Mary Mramor se je pa močno pobila v roke, ko je spodrsnila na ledu, in njeno stanje se počasi obrača na boljše. Mogoče je še katera druga sestra bolna, toda meni ni bilo poročano, da bi dodala k dopisu. Vsem želimo skorajšnje okrevanje!

Sestra Rose Jekli je dobila krepkega sinka in oba sta zdrava, mamica in sinko. Čestitke in želje k najboljšemu zdravju tudi v bodočnosti.

Opozarjam vse naše članice na kampanjo, ki je sedaj v teku. Za mladinski oddenek je mesečina samo 10 centov, torej ne zamudite lepe prilike, da ne bi vpisale svoje hčerke, temveč izpolnite to svojo dolžnost do Zveze še ta mesec, ki je zadnji čas te kampanje. Tudi za naš odrasli oddenek bi bilo lepo, če bi vpisale svoje domače in prijateljice. Razred B, v katerem se lahko mladina zavaruje za 300 dolarjev smrtnine in plačuje samo 60 centov mesečine, je posebno priporočljiv.

Bog daj, da bi bila tudi Japonci vojska kmalu v kraju in da bi na svetu zopet zavladal ljubi mir in lepo življenje! Pozdravljene!

Anna Tomašič, predsednica.

Anton Podlogar:

OČETOVA HIŠA

Na holmu prijaznem vrh vinskih gora je hiša očetova stala. In kakor mogočna kraljica okolici se je smehljala.

Minila so leta od časov, že v grobu mi oče leži, a hiša, četudi brez njega, mi misli na njega budi.

Ne vem, kdo zdaj v tebi kraljuje, ne vem, kdo ti je gospodar, pa naj bo kdorkoli že hoče, pozabil ne bom te nikdar.

Kako naj bi tebe pozabil? Življenja najlepšega dni, sem v tebi veselo sprovedil, o hiša očetova ti.

Zdaj loči me motno vodovje od vrhov teh vinskih goric; pa vendar čez širono valovje pošiljajo vedno mi klic:

O pridi mi sin rodne grude, spet vinska zdaj trta cveti, nastavila mnogo je cvetja, vsa gora opojno dehti.

Bom prišel, premagal zapreke, vsak dan je močnejši tvoj glas, tam lepa so b'la mlada leta, bo lep tudi moj zadnji čas.

Tukaj prinašamo sliko Mrs. Marie Skulj Beck, pisateljice naslednjega, lepega dopisa. Hčerki Nancy Annette, bo dve leti meseca avgusta. Sestra Beck in hčerka spadati k št. 12, v Milwaukee, Wis., kjer je pred leti stanovala. Ona je že večkrat prispevala lepe članke za Zarjo. Upamo, da se bo še večkrat oglasila z dopisom.

KJE SI, MATI, KJE?

Pomlad je spet priromala, ravno tako kot nešteto krat v prejšnjih letih. Leta 1941 je bilo, ko sem zadnjikrat jaz pisala v dobrodošlo Zarjo. Med tem časom se je veliko spremenilo z menoj, kakor okrog mene in prav povsod na tem širokem svetu.

Stopila sem v zakonski stan; moj mož je bil poklican k vojakom takoj zatem sem se mu pridružila in sva potovala skupaj po taboriščih. Ni bila lahka pot menjati službe, ustanavljati nov dom, delati novo prijateljstvo in med tem nikogar, ki mu potožiš svoje gorje.

Leta 1943 sem bila obdarjena z lepo hčerko. Zopet sama. Srce se mi krči od bolesti, ko kličem: "Mati, kje si? Kje si?"

V novembru leta 1941 je bilo, ko sem zadnjikrat dobila poročilo iz domovine. Odtlej se zastoj trudim skozi Rdeči križ dobiti kakšno poročilo. Moja prijateljica Mary Vesel je dobila kratko pisemce, jaz pa zastoj čakam. . . . Trg Sodražica in njeno prebivalstvo sta izginila kakor megla v jutranjem svitu.

Bilo je leta 1936, ko sem obiskala ta priljubljeni trg, mojo drago mater in brate. Lepo je bilo tedaj v večernem mraku, ko je cerkveni zvon zvonil "Ave Marija," ko so se trudni delavci vračali s polja in travnikov; ko so mladi fantje zapeli pozno na trgu svoje krasne melodije. — Lepo in krasno je bilo tedaj, če čutiš vse to globoko v srcu. Žal, da nisem raztegnila svojih počitnic še za par mesecev.

Kje si, mati? Ti, ki si toliko pretrpela! Tako mlada si bila, tako lepa! Ko je izbruhnila vojska leta 1914. Mož Ti je odšel v Ameriko in pustil otroke in še enega, ki si ga nosila pod srcem. Druga svetovna vojna Ti je vzela in poklicala Tvojega sina. Tedaj si zatulila kakor ranjena zverina. Sama si ostala pozno v noč. Težka je bila Tvoja pot po trnjevi cesti, po kateri si hodila.

Jaz sem hotela olajšati vsaj malo Tvoje življenje. Zgradila sem Ti novo hišo, da ne gledam muk na Tvojih licih, a ravno ko je bilo delo dovršeno,

je pridrvel sovražnik in razrušil vse.

Danes, na ta materinski dan, moja duša in usta kličejo: "Mati, kje si? Naj Te Bog varuje in razprostre Svoje roke nad Teboj!"

Marie Skulj Beck,

381 E. 161st St., Cleveland, Ohio.

KLUB TISOČERIH

Prav lepo se prosí vse podružnice, da bi na svojih sejah razmotrivalo o novih članih za KLUB TISOČERIH, ker nujno potrebujemo novih članov, saj vidite, da ne bo dolgo, ko bomo morale priskočiti na pomoč ubogim sirotam v starem kraju. Dajte, vsaj nekoliko se potrudite, da boste dobile v svoji naselbini vsaj nekaj dobrosrčnih oseb, ki bodo prispevale pet dolarjev ali če mogoče več za naš Šolninski in dobrodelni sklad. Vsak cent, ki se prejme od naših dobrosrčnih rojakov in rojakinj, gre v sklad za pomoč ubogim otrokom.

Nekatere podružnice niso na jasnem glede nadaljnjih prispevkov, namreč ne vedo, če je potem treba plačevati mesečnino ali kaj. Naj bo tukaj pojasnjeno, da se plača članarino samo enkrat in potem ni treba imeti nobenih drugih obligacij, ker s prvim prispevkom se pride do popolne članarine.

Vljudno vabimo vse naše dobre rojake in rojakinje, da bi pokazali svojo dobro voljo in poslali svoj dar na naš glayni urad. Vsak član KLUBA TISOČERIH dobi prav mično potrdilo.

Storite, kar največ morete za ta blagi namen!

SGT. ANTON GOLINAR

Št. 32, Euclid, O. — Mrzlo vreme se nas kar drži, toda upam, da bo v juniju lepše vreme in toplo sonce ogrelo zemljo s svojimi žarki, tako, da ne boste, drage sestre, imele izgovor, da je mrz in da nočete iz hiše. Vabljeni ste, da se udeležite v velikem številu.

Hvala Bogu, pričakali smo konec vojne v Evropi in upanje je, da ne bo dolgo, ko bo iste konec tudi na Japonskem. Potem bo veselje, pa ne za vse družine, ker nekateri sinovi so padli junaške smrti in so zdaj pri Bogu. Ena izmed teh družin je Golinar iz 21071 Arbor Ave., kjer so dobili vest, da je padel sin Sgt. Anton, star 24 let. Padel je že pred dvema letoma, 13. aprila 1943. To je bil prvi smrtni slučaj iz te vojne pri naši fari sv. Kristine. Ravno po dveh letih so pa dobili sliko groba, ki je lepo urejen in obložen s pobeljenimi kamni na otoku Ascension. Naj počiva v miru mladi junak daleč od doma. Žalujemo družini pa naj bo v tolažbo, da se snidejo pri Bogu, kjer ni več trpljenja.

George Kaliopé, sin sestre Karoline Kaliopé, je bil na dopustu za 21 dni, da se vsaj malo oddahne od službe v podmornici. Želimo mu kmalu stalni povratek kot vsem našim fantom in dekletom, ki so v službi Strica Sama!

Mr. in Mrs. Matt F. Intihar, 21491 Nauman Avenue, Euclid, O., sta prejele od vojnega oddelka brzojav, da je dne 23. aprila padel v Nemčiji njun edini sin, Pvt. Edward Intihar, star 22 let. V armado je bil poklican januarja 1943 in že v novembru poslan čez morje s prvo armado. Udeležil se je invazije v Normandiji in bojev v Franciji in Nemčiji. Poleg žalujočih staršev zapušča dve sestri, Margie in Mary Yukas. Naj mladi slovenski junak v miru počiva v daljni tujini. V imenu vseh članic naše podružnice izrekam globoko sožalje prizadeti družini!

Pozdrav vsem, posebno pa bolnim članicam!

Vaša predsednica —

Frances Perme.

ZAHVALA

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O. — Želim se zahvaliti vsem članicam in odbornicam za tako lep program v počast materam. Bilo je vsega zadosti;

kuharice so napravile vse najboljše in okusno, ker danes je težko kaj takega napraviti. Prav lepa hvala vam vsem. Le škoda, da ni bilo večje udeležbe od strani članic.

Zahvaliti se moram tudi naši vrli ženi, Mrs. Albin Novak, ker nam je tako lepo izpeljala ves program, in naši glavni podpredsednici Mrs. Frances Rupert, ki je podala pomenljiv govor, kateri nam je segel prav v dno srca.

Res je, da imamo polovico vojne že končane in nekatere matere bodo dobile sinove nazaj po dolgem trpljenju. Ali žalibog, da nekatere pa jih bodo še izgubile, preden bo sovražnik popolnoma uničen. Dokler ne bo popolnega miru, tudi materinska srca ne bodo mirna. Pa vse moramo prestati, čeprav je hudo. Bog daj že konec tega trpljenja! Druge pomoči ne moremo dati kakor moliti zanje in pridno delati po tovarnah, kjer se izdelujejo vojni predmeti in storiti vse, kar moremo na domači fronti in posebno pomagati z denarjem ter kupovati vojne bonde.

Želim na kratko opisati začetek naše podružnice št. 41. Kakor je rekla urednica Zarje na naši proslavi: da ljubezen, s katero pristopimo k Zvezi, ostane z nami za vedno, in če ne gori, pa tli. To je resnica! Dobro se spominjam, kako smo ustanovile našo podružnico, čeprav je minilo že 15 let.

Bilo je leta 1930, prve tedne meseca maja, ko sva bili z Mrs. Poznič na seji podružnice št. 10, kjer sva bili članici in se nas je prosilo, da bi agitirale za

nove članice. In res sva sklenili, da se bo to zgodilo. Deževalo je skoro vsak dan, pa to nas ni oviralo, ker še bolj gotovo smo dobile žene doma, nekatere so ravno začele pomladansko čiščenje po domovih. Po nekaterih krajih sva bili sprejeti prijazno, po drugih pa bolj slabo, kakor je po navadi med nami.

Žen in deklet je bilo veliko v naselbinah, ki še niso bile članice naše Zveze, največ jih je bilo bolj oddaljenih. Težko jih je bilo nagovoriti, večinoma so se izgovarjale, da ne gredo tako daleč k sejam, če bi zborovale kje v bližini, da bi pristopile. Seveda, potem nama ni kazalo drugega, kakor ustanoviti novo podružnico.

Posvetovali sva se z Mrs. Glavan, ki je bila takrat glavna podpredsednica. Kakor veste, je ona umrla pred nekaj leti. Bog ji daj večni mir in pokoj. Bila je zares aktivna odbornica. Potem sva se podali za novimi članicami in nama je šlo prav dobro; v enem tednu sva jih imeli dovolj za ustanovitev nove podružnice.

Nekoga večera v času naše agitacije, ko sva se vračali domov, sva videli na vrtu njenega doma Mrs. Mary Lušin, nekdanjo mojo prijateljico. Bila je tudi članica št. 10. Vprašala naju je, kaj da hodiva okrog in sva ji povedali ter obenem prosili, da naj nama še ona pomaga. Bili sva uslišani: Mrs. Lušin je bila takoj pri volji pomagati pri ustanovitvi ter nam dala na razpolago tudi sobo za prve seje, da se je vse pravilno uredilo. Mrs. Lušin je zares vse časti vredna žena, kakor tudi njen mož, ki je vse tako mirno prenašal in zraven še pomagal, kakor dela to še danes, to je vseh petnajst let.

Mr. in Mrs. Lušin sta že v letih in sta že dosti boleznih prestala pa sta še obadva krepka. Bog vaju živi še mnogo let ter vaju poplačaj za vajino vrolo delo v prid SZZ. Sestra Lušin vodi podružnico že vseh 15 let, čeprav je morala za nekaj časa vsled boleznih počivati. Kakor hitro je bila spet pri moči, je zopet prevzela vodstvo.

Prav z velikim veseljem gledam na podružnico št. 41, ker tako lepo napreduje in dobim v tem začošenje, da naše delo ni bilo zastoj. Tisočera zahvala vsem članicam in odbornicam, katere ste nam pomagale k napredku vsa ta leta. Prosim vas, da bi vedno zvesto sodelovale za dobrobit podružnice in Zveze.

Bodite pozdravljene vse članice in odbornice št. 41 in vse članstvo SZZ!

Mary Rogel,

1101 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Št. 42, Maple Heights, O. — Na naši seji v aprilu je bila zopet slaba udeležba. Ne vem, zakaj se ne udeležujete sej, saj smo prav kmalu gotove in po seji članice med seboj vedno malo pokramljamo, saj ima vsaka malo za potožiti o križih in težavah, brez katerih ni nobena.

Prošene ste, drage sestre, da pridete prav gotovo na sejo dne 3. julija, ker naše seje se vršijo vsak drugi mesec. Takrat bomo zopet sklenile, kdaj bomo imele članice zabavni večer. Pri nekaterih podružnicah so članice zelo radodarne in imajo po vsaki seji prigrizek in zabavo. Pri nas pa imamo le enkrat ali dvakrat na leto. No, in takrat

URA TEČE, NIČ NE REČE . . .

Hitro minevajo tedni, dnevi in kmalu bomo štele ure, ko bo zaključena letošnja kampanja za pridobitev novih članic. Nikar ne odlašajte in ne čakajte na jutri, ampak še danes, takoj, ko boste prebrale te vrstice, malo premislite, kam boste šle najprvo vprašati in potem, ko se domislite na svojo sodrtnico, prijateljico ali znanko, pa kar takoj pojdite do nje, dokler imate kampanjo v spominu. Saj vemo, da ima vsaka gospodinja več kot dovolj dela in skrbi, toda malo časa si pa kar vzemite tudi za Zvezo in pomagajte vsaj nekoliko, da bomo prišle do uspeha. Če bo vsaka podružnica pridobila vsaj par novih članic v juniju, pa bomo prav gotovo dosegle kvoto oziroma zaželeni cilj.

Prosi se vas najlepše, kar sploh znamo, da bi nekaj storile za lep zaključek kampanje, ker vaša pomoč je zares potrebna.

je pa zmeraj kaj boljšega, kar si same izberemo. Res ni pointov za dobiti meso, ampak kakšna kokodajska pa le še pride odkod, da se lahko zadovoljimo s prigrizkom.

Foročati imam žalostno novico, da je sestra Terezija Glavič izgubila sina Franka, ki je bil star 36 let. Bolehal je več let in ga je Bog rešil trpljenja, ali mati, sestre in bratje žalujejo za njim. Tudi me članice izrekamo globoko sožalje. Sedaj sem pa brala v listu Ameriška Domovina, da se nahaja sestra Glavič v bolnišnici, kjer je prestala nevarno operacijo na očesu. Želimo ji hitrega zdravlja, da bi prišla kmalu med nas. Tudi sestra Jennie Hrovat se je podala v bolnišnico na težko operacijo, katero je srečno prestala. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja. Članicam se pa priporoča, da obiskujejo bolnice in se jih spominjajo v molitvah. Najlepše pozdrave članicam po vsej Ameriki!

Mary Prhne, predsednica.

Št. 43. Milwaukee, Wis. — O naši seji ne morem poročati, ker se vrši šele 13. v mesecu, kar bo počakalo do prihodnjega dopisa. Naše seje so vsako drugo nedeljo v mesecu, zato je nemogoče poročati o sejah do 10. v mesecu. Pa saj nam je prav, zakaj smo pa bile tako sitne, če je Zarja prišla pozneje v mesecu.

Žalostnih novic je vedno zadosti in bolezen tudi ne izključuje naše članice. V bolnišnico se je podala sestra Augustine, ki reva že tako dolgo trpi. Upamo, da ji bo šlo stanje na boljše in da bo srečno prestala operacijo. Naša predsednica Mrs. Delopst bo tudi morala v bolnišnico. Tudi njej želimo ljubelega zdravlja. Agnes Verbnik se še vedno nahaja v bolnišnici in je jako slaba.

Naše čestitke Rose (Frangesh) Kramer in hčeri naše nadzornice Mrs. Velkovar, ki sta dobili krepka sinčka. Tudi Mrs. Josephine Durant je obiskovala teta storklja, pa mi ni znano, kaj je pustila v spomin obiska.

Sin Mr. in Mrs. Velkovar je bil ranjen v Indo-Kini in se nahaja sedaj v vojaški bolnišnici v Denverju, Colo. Želimo mu skorajšnje okrevanje.

Ne pozabite, da v mesecu juniju praznujemo 15 letnico podružnice in se gotovo udeležite seje, ki se vrši 10. junija. Hvalevredno je delo naše predsednice sestre Delopst, in blagajničarke sestre Tominsek. Ti dve agilni in vrli sestri sta že v uradih od začetka podružnice, to je vseh 15 let. Bog vam povrni in upamo, da nam boste oprostili, če smo vaju v teh letih kaj razžalile in obljubimo, da bomo storile vse, kar bo mogoče za dobrobit podružnice in Zveze. S pozdravom,

Josephine Verbick.

Št. 47. Garfield Heights, O. — Naša sestra Mary Seme je dobila od vojne ga oddelka žalostno vest, da je njen sin Sgt. Frank R. Seme podlegel ranam, katere je dobil v bitki 5. marca. Preminil je v bolnišnici v Nemčiji dne 19. marca 1945. V službo Strica Sama je bil poklican 20. marca 1943. Poleg staršev zapuščata sestre Rose Josephine, Frances, Dorothy, Bernardine in Mary Vitkovitz ter brate Lawrence, Johna

in Josepha. Slednja dva sta tudi pri vojaki in se nahajata nekje na Nemškem. Njegova mati in sestra Mary sta naši članici.

To je tretji slučaj pri naši podružnici in so tri matere z zlatimi zvezdami. Naše globoko sožalje vsem žalujočim. Junakom pa naj bo ljubi Bog dober plačnik!

Pri sestri Valentini Mervar (prej Bizjak) so bili 18. aprila obdarovani z novorojenko, katera je tretja v družini in bo gotovo postala članica SZZ. S tem dogodkom je tudi naša predsednica postala sedmič stara mamica. Naše prisrčne čestitke vsem, želeč, da bi jih sreča še večkrat doletela in da bi bilo vse zdravo!

Poročevalka.

VESEL ROJSTNI DAN!

V juniju bodo praznovale svoj rojstni dan sledeče glavne odbornice: Mrs. Mary Shepel, glavna podpredsednica, dne 9. junija; naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislund dne 21. junija in namestnica nadzornicam Mrs. Anna General dne 29. junija.

Sprejmite naše najlepše pozdrave in želje, da bi dočakale še mnogo let v zdravju in družinski sreči, kakor tudi v vestnem delovanju za blagor naše Zveze! Bog Vas živi!

KROŽEK ZVEZINIH PRIJATELJEV

Ni prijetno delo vedno nadlegovati podružnice, članstvo in naše prijatelje, toda ni drugega izhoda, če hočemo, da bomo storili svojo dolžnost do tistih, ki čakajo na našo pomoč.

Zato ponovno lepo prosimo vse naše prijatelje, da bi se pridružili Krožku Zvezinih prijateljev in postali naši člani. Članarina za Krožek Zvezinih prijateljev je dvajset dolarjev ali več. Vsak član Krožka postane član za vse življenje. Zarja bo začela o priliki z življenjepisi o vseh naših članov in članic, da bo članstvo lahko bralo, kdo so ti naši velikodušni prijatelji.

Prijazno ste vabljeni, da se pridružite še ta mesec, ker ves denar gre v Šolninski in dobrodelni sklad in treba bo imeti precejšnjo vsoto, ker ko bomo začeli deliti pomoč, bo šlo hitro doli. Zato poprimimo po svoji najboljši moči, ker vojna v Evropi je zdaj v kraju, in čas je tukaj, da pomagamo!

Št. 54. Warren, O. — Ni dolgo, odkar sem zadnjič poročala v naši priljubljeni Zarji. Sedaj mi dolžnost veva, da se v prvih vrsticah iz srca zahvalim vsem našim prijateljem in sosedom iz Warrena, kakor tudi iz drugih naselbin in še iz daljnega Clevelanda, ki so se odzvali vabilu in prišli ter se udeležili pardijske (wedding shower) za mojega sina Tony-a, ki je pripeljal svojo brhko mlado ženo Elsie iz Leadville, Colo. To je bila res kar ohcet. Uživali smo krasno petje in tudi plesa ni manjkalo. Vse je bilo veselo, le mojih treh sinov je manjkalo, ki so na bojnem polju.

Hvala Bogu, da je v kraju prelivanje krvi vsaj v enem delu sveta! Miso in Hitler sta že dobila svoje plačilo in sramotno smrt. Hirohita pa še čaka. Kdor drugim jamo koplje, rad sam vanjo pade. Žalibog, da ni naš dober predsednik Roosevelt dočakal te

zmage in sovražnikovega poraza! — Prav gotovo je naročil Bogu in nebesčanom, naj pride hudobec po Musa in Hitlerja. Vsi skupaj želimo kakor tudi naši dragi po bojnih poljanah, da bi bilo kmalu vse vojske konec in da bi po vsem svetu zavladal mir.

Danes se je vršila seja naše podružnice, ki je bila prav lepo obiskana. Le tako, žene in dekleta, pridno prihajajte k sejam odslej naprej.

Po seji smo imele lep program materam na čast. Predsednica Anna Petrich je imela mil in ljubezni poln govor o materah. Na programu je bila tudi lepa točka v spomin pokojnemu predsedniku Rooseveltu. Najlepša hvala tudi deklicam, ki so sodelovale, kakor tudi predsednici in vsem drugim, ki so pomagale, ter članicam za lepo udeležbo.

H koncu te skromne pisave se želim zahvaliti vsem, ki ste se v obilnem številu udeležili našega šaur pardi. Navzoče so bile skoraj vse sestre od naše podružnice, ki so prinesle krasna darila in tudi poklonile lepo vsoto denarja, kakor tudi tistim, ki so prispevali in se niso mogli osebno odzvati. Posebno lepo se zahvalim sestri Rose Racher, Alojziji Tomažin, Mary Valtko in Karoline Smuk, kakor tudi njihovim hčerkam, ki so mi pomagale, ker sama bi ne mogla vsega napraviti. To so natakarice iz Warrena. Vzelo bi preveč prostora, če bi vsakega imenovala poimensko. Zatorej naj velja prisrčna zahvala vsem skupaj. Ob priliki vam bomo vsaj nekaj povrnili.

Vsem glavnim odbornicam in naši predsednici Mrs. Marie Prislund kot vsem članicam Bog daj ljubelega zdravlja, in najlepše pozdrave vsem skupaj pošilja podpredsednica št. 54,

Ivana Šajn.

Št. 56. Hibbing, Minn. — Odslej bo toplejše vreme in pričakovale bomo večjo udeležbo na naših sejah, ker par članic ne more prevzeti vse odgovornosti. Če bomo imele lepo udeležbo, potem bodo naše seje zanimive.

V aprilu smo imele dokaj dobro udeležbo. Po seji smo igrale karte in banko in naše gostiteljice so servirale okusen prigrizek. Maja meseca pa pričakujemo še lepšo udeležbo, ker bomo imele lep program v počast materinskega dne. Naše mlajše članice so bile gostiteljice.

Zopet je ena naših članic izgubila svojega ljubelega sina, ki je padel v vojski. Sestra Homa je dobila poročilo, da je bil ubit njen sin Cpl. Mike Homa v bitki na Iwo Jima. Sestra Klaymat je pa dobila že drugo poročilo žalostne vsebine v kratkem času, da je bil njen sin ranjen v vojski v Evropi. Vsem žalostnim materam izrekamo naše globoko sočutje.

Najlepše pozdrave in želje, da se vidimo na seji 12. junija!

Anne Satovich, tajnica.

Št. 63. Denver, Colo. — Minili so prazniki, ki so bili veseli posebno za tiste družine, kjer so imeli doma svoje vojake, ki so prišli na dopust. Za nekaj časa je bil tudi moj sin Daniel doma ter sin naše zapisničarice Frank Svigel. Oba sta pri Merchant Marines. Dalje je bil na dopustu T. Sgt. Louis Andolshek, sin naše predsednice in

sin naše ustanoviteljice sestre Anne Virant, ki je bil naznanjen pogrešan. To je bilo veliko veselje za družino, imeti med seboj svojega dragega, za katerega se ni delj časa vedelo, kje je. Kolikšno veselje je to za mater, si lahko predstavljajo zlasti tiste matere, ki hrepenijo po svojih sinovih, o katerih jim ni znano, kje so, ali so živi ali v večnem spanju.

O prireditvi, ki se je vršila dne 13. majnika, bo poročano prihodnjič.

Drage sestre, obiskujte naše mesečne seje in prosim vas, da plačujete redno svoj assessment, saj veste, da je velika skrb za tajnico, ko pride čas za poslati assessment za vse članice na glavni urad, pa ni od vseh prejela mesečnega prispevka. Torej prosim se vas prijazno, da sodelujete v tem oziru, ker je za vašo korist. S pozdravom,

Martha Krasavich, tajnica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Pozdravljene, drage sestre! Danes, ko vam to pišem, imamo v Pittsburghu prav slabo vreme, že ves dan dežuje in imeli smo tudi hud mraz vse prve dni meseca majnika, kateri je napravil veliko škodo, posebno za trte. Kakor kaže sedaj, ne bomo imeli letos veliko grozdnja.

Pri naši podružnici smo imele 1. maja prav prijazno in veselo zabavo, ker je bila 6. majnika deveta obletnica ustanovitve naše podružnice. V dolžnost ml je, da se zahvalim vsem članicam, ki ste se udeležile in ker ste pomagale.

Lepa hvala, predsednici št. 26, ker se je potrudila ter razglasila med svojimi članicami o naši prireditvi ter pripeljala s seboj več članic. Prav lepa hvala vsem članicam od št. 26 za udeležbo! Upam, da ste bile zadovoljne. Kadar boste imele ve prireditev, se bomo pa me odzvale. Škoda, da ni bilo več časa, ker je bila naenkrat ura dvanajst in smo morale zapustiti prostore. Res je lepo imeti kakšno primerno zabavo, da pridejo članice skupaj in izkažejo sestrsko ljubezen. Pozabile smo tudi vsaj za par ur na bolečine naših src, ko se zmeraj sliši, iz dneva v dan, o grozovitem klanju na vseh straneh sveta. Bogu hvala, da se je vsaj v Evropi končala vojna in upamo, da bo tudi Japonec kmalu zaprosil za mir.

Drage sestre, poročam, da se je Miss Mary Kovačič zdrava povrnila iz bolnišnice. Želimo, da bi zdrava ostala mnogo let, ker tudi potrebujemo mladih članic, ki bodo enkrat prevzele vodstvo organizacije.

Omeniti želim še par besed o kampanji. Drage sestre, kmalu bo zadnjega junija, ko bo kampanja uradno zaključena. Me pa nismo dobile še nobene nove članice. Prosim vas, da bi se potrudile, posebno se pa apelira na matere, da bi vpisale svoje hčere na naši prihodnji seji, zdaj je prosta pristopnina. Pozdravljene vse članice

Angela Yeke, predsednica.

Pošljite dopis do 10. v mesecu!

Lepa hvala vsem spoštovanim sestram, ki skrbijo, da je dopis v uredništvu do 10. v mesecu. Prosim vse naše poročevalke, da bi se točno držale tega lepega reda, kar bo pomagalo, da bo Zarja izšla v začetku meseca!

Št. 79, Enumclaw, Wash. — Poročati želim, kako smo se imele na seji na belo nedeljo, katera je bila v resnici bela, da take ne pomnim v tej deželi. Ko smo zjutraj vstali, nismo mogli verjeti, da je zapadlo sedem palcev snega, tako da ga je drevje komaj držalo. Veliko drevja se je polomilo in napravilo je veliko škode. Eno noč in dan nismo imeli ne električne razsvetljave ne telefona. Tako nam je bilo težko, ker pri nas živimo precej oddaljene druga od druge in nismo vedele kaj narediti. Seja se je vršila pri sestri Balant, ki je tudi precej oddaljena. Pa nismo se vdale, temveč sva bili sestra Rita Rihtar in jaz prvi, ker je treba iti precej po hosti, ker cesta tja pelje po gozdu. Drevje je ležalo vse navzkriž, pa sva šli vseeno pogumno naprej in si gazili pot, ker nazaj nisva mogli. Ko sva dospeli k sestri Balant, tam niso vedeli, da je bilo tako slabo tam zunaj pri nas, ker vse to se je ponoči napravilo. Seveda nas je skrbelo, če bo katera druga prišla, ker je bilo toliko snega, pa polagoma so začele še druge prihajati in vsaka se je smejala, ko je v hišo prišla, ker je zapadlo tako nepričakovano toliko snega. Jaz sem bila v skrbeh, če bo prišla naša družabna članica Matilda Remšak, ker je imela v marcu rojstni dan in smo jo hotele veselo iznenaditi na tej seji. Ko je bila seja končana, smo se druge odstranile, da je sama ostala v sobi in ni vedela, kaj da gre, pa smo prikorakale druga za drugo v sobo, predsednica ji je voščila še na mnoga leta in podarila šopek cvetja; podpredsednica ji je izročila veliko torto, katero je spekla Elizabeth Krainc in darilo ji je izročila zapisničarica. Sestra Remšak je bila globoko ginjena, da ni vedela, kaj bi nam rekla, pa smo ji povedale, da smo ji pripravile to presenečenje, ker je zvesta članica in se vedno udeležuje sej ter rada daruje, če je treba. Torej, še na mnoga leta, Matilda!

Poročati moram, da je bila sestra Jennie Biver v bolnišnici, kjer je prestala težko operacijo. Sedaj je že izven nevarnosti in je doma. Sestre ste prošene, da jo obiščete. Ravno ko to pišem, sem izvedela, da je naša dobra predsednica Marie Prislant zbolela in da je v bolnišnici. V imenu naše podružnice želim, da bi jo Bog obvaroval ter ji vrnil ljubo zdravje, ker mi jo potrebujemo pri vodstvu Zveze.

To leto nam bo ostalo v trajnem spominu, ker se je že toliko izpreobrnilo. Vsi zelo žalujemo nad izgubo predsednika F. D. Roosevelta, ker bo težko najti mu enakega. Mislim, da se ni še za nobenim predsednikom pretočilo toliko solza, kakor ravno za pokojnim Rooseveltom. Naj mu bo Bog dober plačnik za njegova človekoljubna dela in uspehe!

Lepa hvala sestri Josephie Erjavec, ki je napisala lep članek in spominu pokojnemu predsedniku.

Najlepše se zahvaljujem vsem članicam, ki se niste ustrašile vremena in se udeležile seje v aprilu. Nisem pričakovala, da bomo imele tako lepo udeležbo v takem vremenu. Sestri Balant se pa prav lepo zahvaljujem v imenu članic za takó okusen prigrizek, ker mize so bile polne dobrih stvari, da je izgledalo kot svatba. Prihodnja

seja se bo vršila pri sestri Ivani Chacata. Sestre, prošene ste, da se udeležite in vsaka naj se potruди pripeljati vsaj eno novo članico. Torej na svidenje na prihodnji seji! Pozdrav

Josephine Richter, predsednica.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 19 — Marion Brank, Sparta Location, Gilbert, Minnesota, rojena 11. februarja 1880, pristopila 2. aprila 1939, umrla 3. aprila 1945.

ŠTEV. 23 — Elizabeth Janezich, 118 W. Camp St., Ely, Minn., rojena 7. decembra 1884, pristopila 7. februarja 1932, umrla 19. marca 1945.

ŠTEV. 25 — Rose Ramundeli, 95 E. 219 St., Cleveland, O., rojena 12. avgusta 1878, pristopila 13. maja 1929, umrla 16. aprila 1945.

ŠTEV. 26 — Catherine Flajnik, 5164 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa., rojena 15. decembra 1885, pristopila 10. januarja 1929, umrla 14. aprila 1945.

ŠTEV. 31 — Mary Machek, 102 Virginia Ave., Gilbert Minn., rojena 19. novembra 1878, pristopila 14. junija 1931, umrla 8. aprila 1945.

ŠTEV. 40 — Frances Juha, 1924 E. 33 St., Lorain, O., rojena 20. novembra 1890, pristopila 13. marca 1934, umrla 29. septembra 1944.

ŠTEV. 40 — Anna Zalar, 3518 Pearl Ave., Lorain, O., rojena 22. julija 1888, pristopila 21. aprila 1930, umrla 25. marca 1945.

ŠTEV. 91 — Mary Lonack, 408 Virginia Ave., Oakmont, Pa., rojena 28. marca 1907, pristopila 16. aprila 1939, umrla 21. marca 1945.

ŠTEV. 93 — Dorothy Hofman, 192 Noll St., Brooklyn, N. Y., rojena 5. avgusta 1916, pristopila 20. junija 1944, umrla 26. aprila 1945.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČ!

Št. 88. **Johnstown, Pa.** — Na seji v maju je bila malo boljše udeležba; prišlo je še nekaj oddaljenih članic. To je lepo in hvalevredno. Upati je, da se bo vreme kmalu uredilo na boljše in boste z veseljem prišle na seje, ker doslej je bilo zares mrzlo in deževno vreme. Mesec marc je bil gorak, da smo že začeli delati na vrtu in sejali zgodnjo posestev, solato, itd., nakar jet postal mesec april tako mrzel, da kar je začelo rasti, je kar v rasti obstalo.

Vabljeni ste, drage sestre, v velikem številu na naše seje in tudi na naše zabave, katere imamo vsako nedeljo ob osmih zvečer.

Kampanja za nove članice bo tudi kmalu v kraju ali žal, da pri naši podružnici nimamo še nobene nove članice. Jaz sem že večkrat poskusila, pa zaman. Nerada bi, da bi naša podružnica ostala brez nove članice v tej kampanji. Torej, drage sosesestre-matere, vpišite svoje hčerke v našo podružnico, kjer bodo srečno dobrodošle!

Bolna je sestra **Mary Sudonick**; zdravje se ji polagoma vrača. Pozdrav vsem sestram!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 89. **Oglesby, Ill.** — To pot nimam veliko veselje novic za poročati, ampak več žalostnih. Smrt kosi na bojnem polju ter uničuje mlada življenja. Pa smrt tudi doma ne počiva. Dne 22. aprila je za vedno zatisnila svoje oči sestra **Mary Legan**. Rojena je bila v fari **Bela cerkev** na **Dolenjskem** dne 16. februarja, 1884. Zapustila je soproga, pet hčera in sina. Dalje zapuščča šest vnukov, tri sestre, brata in mnogo prijateljev. Bila je članica **Zveze**, materinskega društva in ženskega društva **Vrtnica SNPJ**. Naša podružnica je izgubila dobro članico; družina pa nenadomestljivo mater, ki je najmočnejši stebel pri hiši, ki podpira tri vogle hiše.

Sestri **Katarini Groznik** je v **Granville** umrl soprog. Bolehal je več let. Zapustil je ženo, štiri hčere in dva sina-vojaka.

Sestri **Annie Star** je umrl oče v častiljivi starosti 82 let. Zapustil je ženo, tri hčere in štiri sine.

Vsem preostalim sorodnikom in prijateljem izrekamo globoko sožalje, pokojnim pa naj sveti večna luč in naj v miru počivajo.

Drage sestre! Znano vam je, da imamo navado, kadar umrje članica ali bližnji sorodnik, da gremo molit rožni venec zvečer in takrat ni nobena tako zaposlena, da bi se ne mogla udeležiti. Ni lepo, ko nas pride samo 10 ali 15, saj imamo skoraj 100 članic. Prijazno vas opominjam, da prihodnjic pridite vse k molitvi in k pogrebu. Nobena izmed nas ne ve, katera bo prva na vrsti. Dolgost življenja našega je kratka, dneva smrti ne pove nobena pratka.

V aprilu sta obhajali rojstni dan sestri **Josephine Senica** in **Alojzija Kernc**; v maju pa sestra **Mary Kozel**. V aprilu smo imele po seji "pot luck" večerjo. Udeležba je bila lepa. Članici, ki sta obhajali rojstni dan, sta nas prav dobro pogostili. Bog živi vse naše sestre še na mnoga leta!

Članice se vljudno prosijo, da pridete k sejam. Ali ni lepo, če pridemo skupaj v lepem številu ter se malo pogovorimo, nekoliko potožimo svoje skrbi in bolesti, katerih ima vsaka ženska mnogo. Nazadnje je med nami veselo razpoloženje in smo dobre volje, pa začnemo peti in včasih katera pove kakšno šaljivo, da se prav iz srca nasmejemo, kar je najboljše zdravilo za žalostna srca. Ko se razidemo vsaka na svoj dom, si običajno voščimo: na svidenje na prihodnji seji!

Članice prosim, da bolj redno plačujete mesečnino, za kar vam bom hvaležna!

Mary Meglich, tajnica.

OČETOM V POZDRAV

O, če mogel bi zložiti pesmico primerno, z isto srce če ganiti mogel vsako verno!

Pesem pesmi vseh bi zložil dragi mi očetje; vam v poklon bi jo predložil, nam pa vsem za petje.

Za družine vi skrbite, mučite se dnevno, za njih kruhek vi trpite, radi in pohlevno.

Truden vsled napora, dela, marsikateri oče pade.—smrt ga reši bela,—vzame mu težkoče.

Plačo svetu nemogoče vam je dati pravo, pa zato nebeški oče vam bo kronal glavo.

Vam pa, ki vas zemlja krije, rešeni trpljenja, naj nebeško sonce sij! Zbogom, — do vstajenja!

Št. 99. **Elmhurst, Ill.** — Malo je slišati iz naše naselbine, ker dobrega ni v teh važnih časih; žalostne novice se pa večkrat sliši.

Naša blagajničarka, sestra **Mollie Remec** je prejela od vlade žalostno vest, da je njen edini sin **Donald** v izvrševanju svojih dolžnosti padel na bojnem polju nekje v Nemčiji dne 4. marca 1945.

Mladi **Donald** bi bil star 22 let dne 10. aprila. Na njegov rojstni dan se je darovala zanj sveta maša. Zadnje pismo, ki ga je pisal, je bilo oddano 4. marca, na dan njegove smrti, zato njegova mama in sestra **Rose** upata, da je pomota in da se bo **Donald** srečno vrnil domov, kar tudi jaz upam in želim, da je še med živimi.

Tudi sin naše bivše blagajničarke **Emme Fisher** je bil ranjen na božični večer nekje v Nemčiji. Zdravil se je v Angliji do meseca aprila, sedaj pa se nahaja v bolnišnici v Temple, Texas. Pred kratkim sta ga šla obiskat njegov oče in mlajši brat. Zdravje se mu počasi obrača na boljše. Starši upajo, da pride v kratkem na dopust.

Naše seje so še dobro obiskane, čeprav nas je malo članic pri podružnici. Na seji je bilo sklenjeno, da se daruje

20 dolarjev Rdečemu križu pri lokalni postojanki v **Elmhurstu**.

Darovale smo tudi za dve sveti maši, eno za padle vojake, eno pa za srečno vrnitev sinov in hčerk. Upam in želim, da se zaželjeni mir kmalu vrne po vsem svetu. Najlepše pozdrave vsem sestram **SZZ!**

Mary Podgornik, tajnica.

TRUDNOST

Lahno sneg drhti na mesto, vse odel je v sanje mrak, mir je vlegel že na cesto, da je onemel korak. . .

Luči ko oči žarijo v tajni pesmi prešlih dni, ostre črte se gubijo v toplih sencah polnoči. . .

Trudnost v mojo dušo sij, ko vse v meni oživi, vriska, poje, smeh se zlije. . . še v bodočnost, ki skeli. . .

Št. 105. **Detroit, Mich.** — Udeležba na seji meseca maja je bila dobra. Pridobille smo dve novi članici. Dobrodošli!

Prostor za sejo nam je dala na razpolago sestra **Polk**. Sklenjeno je bilo, da bomo imele še eno sejo, preden bodo počitnice. Naprošene ste, da se vse članice pridno udeležite.

Rojstni dan je obhajala sestra **Anna Pok**. Prejela je mnogo lepih daril. Pogostilna nas je z burtdej kejkom, sladko kavo in domačim pecivom. Iskrena hvala in želimo še mnogo let!

Sestra **Pendl** se zdravi na svojem domu; sestra **Jamnik** se nahaja v **Hot Springs, Arkansas**. Vsem bolnim sestram želimo skorajšnjega okrevanja. Moj mož je še pod zdravniškim nadzorstvom in je bolan že skoraj štiri mesece.

Dolžnost me veže, da se zahvalim vsem tistim članicam, ki ste poslale lepe kartice in voščila kakor tudi za darilce, katerega ste mi poklonile. Verjemite mi, da me je globoko ganilo v urah krute bolezni, ko sem videla, da nisem sama. Tudi naši previdni in zvesti sestri **K. Bombach** bodi čast! Ona nam je za zgled. S pozdravom,
Marie Nezbeda.

URNA NEŽIKA

Drage bralke:

Meseca marca je poteklo 12 let odkar pišem kolono "Urna Nežika." Ne bom rekla, da je bila ta kolona vedno stoprocentna, nekaterim je pa ugajala vseeno.

Ker mi je zdravnik naročil mir in počitek bo ta kolona za nekaj časa izostala. Če se pozdravim in če bi članice želele "Urno Nežiko" nazaj, bom pa spet lahko kaj napisala. V delu sem imela igrico "Seje naših podružnic." ki je še zabavna bolj kot "Burtdej pardi." S to igrico bi bilo ustrezno podružnici v **Gilbertu** in tajnici št. 43 v **Milwaukee**—a zaenkrat bo treba še počakati.

Toraj, zdrave ostanite!

MARIE PRISLAND.

Jana:
FRANCEK — STRAHOPETEC

Francek je bil že od nekdaj zelo bojazljiv. Kadar so se na večer dvignile temne sence iznad bregov, je odhlačal k mami v kuhinjo, jo prijel za krilo in je ni spustil prej, dokler ga ni položila v posteljo ter ga s tiho uspavanko zazabila v spanje.

Oče in mama sta mu na vse moč goče načine poizkušala prepoditi bojazen pred temo in strahovi. Dovedovala sta mu zlepa, mu dokazovala zgrda, pa vse ni nič pomagalo. Kakor hitro se je malo zračilo, so se Francku že od strahu razširile oči, in v svoji domišljiji je že videl pošasti, ki so se plazile proti njemu in ga zagrinjale s svojimi temnimi perutmi.

Zdaj pa poslušajte, kaj ga je ozdravilo!

Na jesen, ko so dnevi že kratki in noči dolge, je bil Francek oče poslan na daljše poslovno potovanje. Francek je ves dan pomagal mami pripravljati prtijago; hodil je za njo kakor kužek in opazoval vse njeno potetje.

Zvečer je odhajal očetov vlak. Ko so se lepo poslovili in je očka še objubil Francku, da mu bo kaj lepega, mičnega prinesel s potovanja, sta se mama in Francek naslonila na okno in še dolgo gledala za odhajajočim očetom. Poslušala sta korake, ki so se polagoma oddaljevali in nazadnje čisto utihnili, da je bilo na koncu slišati le še skrivnostno šumenje vetra, ki se je lovil po odpadajočim listju.

Zmračilo se je že, in treba je bilo prižgati luč. Ko pa se je Francek nekaj smukal okrog stolov, je nenadoma zagledal na tleh očetovo aktovko. Ves ponosen na svojo najdbo, jo je brž pobral in jo pokazal mami.

“Poglej, kaj sem našel! Očkovno torbo! Ali bo vesel, ko se bo vrnil in mu jo bom dal!”

Mama pa njegovih zadnjih besed že ni več slišala. Vsa prestrašena je gledala v torbo, ki ji jo je Francek ves zadovoljen kazal, kajti v njej so bili nad vse važni papirji, brez katerih bi bilo potovanje zastonj.

Kaj zdaj? Pogledala je na uro. Če bi pohitela, bi še dobila avtobus, ki bi jo pripeljal do ene izmed prihodnjih postaj, kjer je moral vlak dalj časa čakati na zvezo. Tako bi še lahko možu izročila njegove papirje. Toda kaj bo z otrokom? Saj vendar ne more pustiti Francka samega, ko se tako zelo boji teme in niti minute ne more vzdržati sam v sobi! S seboj ga pa tako pozno ponoči tudi ne more jemati! Toda treba se je bilo odločiti!

Prijela je fantka za roko in mu rekla:

“Vidiš, Francek, očka bo resnično vesel, da si našel njegovo torbo. Toda potem, ko se bo vrnil, je ne bo več potreboval, takrat bo že prepoznano. Rabi jo še danes, in najina naloga je, da mu jo kako pošljeva. Glej, ti si že velik fant, in mislim, da boš dovolj junaški, da boš očku pomagal. Jaz bom zdajle namreč pohitela za njim, ti boš pa lepo pojedel svojo večerjo, se umil, se slekel in zlezel v mojo posteljo. Še preden boš dobro

zaspal, bom jaz že nazaj in bom celo noč spala pri tebi!”

To je bil za Francka največji dogodek, če je smel spati pri mami. Zato niti pomislil ni, da bo moral biti medtem sam. Zadovoljno je prikimal maminim besedam in se niti zavedel ni, kdaj so se vrata zaprla in je ostal sam v sobi. Zdajci je postalo vse strahotno tiho. Francek je slišal le svoje srce, ki mu je kakor kladivo razbijalo v prsah. Z razprtimi očmi je obsedel na stolu in gledal zdaj v vrata, zdaj v okno, kdaj se bo prikazal kak “strah.” Če je zunaj le malo bolj zašumelo listje, je že skril glavo v roke in, ko je spet vse potihnilo, previdno iznad prstikov pogledal, če je še živ.

Sam ni vedel, koliko časa je sedel tako. Slednjic se mu je pričel oglašati želodec in ga opominjal, da bo treba večerjati. Previdno je položil nogo na tla, potem drugo, in . . . oh, kako je odskočil! Tla so zaškripala, kakor bi cela armada vkorakala v sobo. Ko se je malo umiril in želodec ni in ni hotel utihniti, je poizkusil znova. Hvala Bogu, šlo je!

V kuhinji si je nalil mleka in medtem ko si je nadrobil kruha vanj in ga potem z velikim užitkom lovil ven, je malo pozabil, kakšne nevarnosti ga še čakajo. Nekoliko opogumljen zaradi nove moči, ki si jo je pri večerji nabral — mama mu je vedno pravila, da bo močan korenjak, če bo jedel veliko mleka — je pričel premišljevat, kaj mu je še mama naročila. Aha, umiti se mora! Potem bo moral v shrambo po skledo in milo in brisačo; toda v shrambi ni nič luči. Brrr, v tempo pa že ne! Rajši pojdem umazan v posteljo!

Hitro je smuknil nazaj v sobo, tako hitro, da je komaj utegnil v kuhinji ugasniti luč za seboj. Komaj je čakal, kdaj bo prišel v posteljo. Saj ko bo enkrat pod odejo, mu noben strah ne bo mogel več blizu! Toda sleči se ni bilo tako lahko, kakor bi si človek mislil! Hlačke, že, toda srajčka! Medtem ko si bo vlekel životek čez glavo, se bo v sobi lahko zbrala že cela truma strahov. Pa se je spomnil na mamo, kako morda hiti v temi za očkom, da bi ga še pravi čas dobila, in stisnil je zobe in . . . šlo je. V sobi je bilo še vedno vse v redu.

Hopla! Oh, kako prijetno je v maminii postelji! Prešerno se je zleknil po mehkih blazinah in klubujoče zrl v temno okno, češ, zdaj pa le pridite, vi strahovi! Pomeziknil je luči, ki je razsipala žarko luč po vsej sobi, pri tem pa se je spomnil, da jo bo treba ugasniti. Spet nova težava! Kajti stikalo je bilo daleč na steni, in preden bi skočil nazaj v posteljo, bi ga že zagrabil “Strah” in ga odnesel v temno noč. Že se ga je lotevala izkušnja, da bi zaspal pri goreči luči, ko se je zavedel, da bi to ne bilo vredno njegovega današnjega junaštva. In glej, rešitev! Na nočni omarici je zagledal svečo in vžigalice. Ena, dva, že je zagorela svetla lučka ob njegovi postelji, in zdaj je bila Francku malenkost ugasniti luč. Najprej je izklopil elektriko, potem pa je stekel nazaj v posteljo, zajel sapo, napihnil lička in . . . bila je tema.

Francek je bil sam nase ponosen. Da je bil tak junak, bi si ne bil nikoli mislil! Že mu je legalo spanje v oči, ko se je še enkrat ozrl proti oknu, in, o groza — dvoje žarečih oči je gledalo v sobo. Dvoje velikih žarečih oči je upiralo naravnost vanj svoj pogled. Joj, kaj bo le zdaj! Francek je potegnil odejo čez glavo in čez nekaj časa spet previdno poškilil.

Joj mamica, joj očka, kje sta, da bi rešila svojega sinčka?!

Škrurr, je zapraskalo po oknu. Zdaj, zdaj bo po njem!

Tedaj se je okno, ki je bilo samo narahlo priprto, odprlo in . . . mijav — je reklo, in mlad mucek je skočil v sobo.

“Ah,” je zavzdihnil Francek, ko je spet prišel k sebi. In od takrat ga ni bilo nikoli več strah.

POZOR NA OBLEKO!

Ako hočeš imeti obleko dolgo časa lepo, nepoškodovano in čisto, tedaj pazi predvsem, da se ne zamažeš in ne zamastiš, ko jo imaš na sebi. Pazi pa tudi, ko jo slačiš, da je ne pomečkaš in jo obesi skrbno in natančno. Vsaka obleka naj ima svoj obešalnik; to nikakor ni potrata. Obleke ki vise na istem obešalniku so vedno pomečkane. Obešalniki pa morajo biti tako veliki, da segajo v rokave in so rame lepo nategnjene. Dobro je, da vsak obešalnik prevlečemo s sivim trakom, ki ga spletemo ali kvačkamo iz pavole. Volnena nit za ta namen ni priporočljiva, ker se v volno hitro naselijo molji in se spravijo potem še na obleke. Pleteni ali kvačkani trak ovijemo tesno okoli obešalnika. S tem zabranimo, da lahke svilene obleke ne padajo z obešalnika in se ne strgajo.

Kakor hitro slečeš obleko, jo takoj naravnaj na obešalnik, visi naj nekaj ur v predsobi ali kje drugje na zračnem mestu, da se dobro prezrači. Medtem jo skrtači, preglej vso, ali nima kakega madeža in ali ni kje raztrgana, osnaži in zašij takoj vse in šele potem spravi obleko. Krilo obesi na obezanki, ki morata biti prišiti v pasu. Suknje morajo imeti posebne široke, po ramah oblikovane obešalnike.

Tudi prelikane obleke in bluze je treba najprej obesiti kam drugam, da izpuhti sopara od likanja in se obleka popolnoma posuši, potem šele spada v omaro.

Ako ostanejo pasovi pri oblekah, se rado zgodi, da eden ali drugi pade na tla omare ali pa se oprime sosednje obleke in tako je večna zadrega z iskanjem. Zato je najbolje, da si pritrdirno na notranji strani vrat trak; nanj obešamo pasove, rutice in druge drobnarije.

Ob desni in levi strani omare pritrdirni manjše lične vijake. Nanje obesiš dežnike in domače halje.

Za čevlje si po možnosti pripravi drug, bolj zračen prostor. Najprimernejša je polička, ki pa naj ima namesto vmesnih polic vrste lat, da lahko prihaja zrak do čevljev. Kajti čevlji so najbolj potrebni zračenja.

Blato iz obleke odstraniš, ako pustiš, da se blato popolnoma posuši. Nato ga zmencaš in blato temeljito skrtačiš. Potem prereži krompir, dobro namaži z njim madež in blago postane snažno.

DOMAČA KUHINJA

Zbira Ivanka Zakrajšek

Nadete telečje prsi

Mesar naj ti pripravi telečje prsi za nadevanje (filling). Meso operi in osuši ter nadrgni s soljo in z malo popra. Stori to vsaj 1 uro prej ko pričneš pečti. — Zreži na majhne kocke tri obrabane žemlje ali pa toliko kruha. V ponvi razbeli nekoliko masla ter v njem razumeni 3 žlice drobno zrezane čebule in nekaj petršilja ter s tem kruh zabeli. Dodaj tudi 2 drobno zrezani stebli zelene. — Posebej stolci 3 jajca in jim primešaj 5 žlic smetane in 5 žlic mleka (po potrebi tudi več). Vse to zlij na kruh, primerno osoli in malo popopraj ter dodaj ščepec majeronovih plevic. Dobro premešaj, da se kruh dobro namoči. — Ta nadev z žlico zdevaj v odprtino v mesu in potem odprtno zašij z debelejšo nitjo (cvirnom). Nato deni meso v kastrolo, prilij eno ročko (cup) vode, pokrij, deni v razgreto peč za kake pol ure. Med tem pa razbeli tri žlice masla ali masti ter na njem bledeo zarumeni nekaj kosov čebule ter s tem meso v kastroli polij. Pečenko peci dalje pri zmanjšani vročini in jo pridno polivaj z mokroto v kastroli. Peče naj se še približno poldrugo uro v odprti posodi. Ko je gotova, jo deni na vroč krožnik, odstrani nit ter razreži in polij z nateklimo v posodi.

Piščančeva rižota

Vzemi piščanca, težkega približno 2 funta, ga očisti, operi in zreži na primerne koščke. — V kastroli razbeli 3 žlice masla ali masti ter na njej opravi 2 drobno zrezani čebuli in 1 žlico drobno sesekljane petršilja, na kaj prideni meso, osoli in malo popopraj. Meso pristavi in praži pol ure, med tem večkrat premešaj. — Nato vzemi meso iz kastrole in drži na gorkem. — V kastrolo pa deni 1 funt oprane riža ter ga med neprestanim mešanjem praži dobrih pet minut, zalij z juho ali s kropom, da je riž pokrit. Deni meso nazaj v kastrolo, dobro premešaj, prideni še za oreh masla (putra), pokrij in pri majhnem ognju kuhaj, da se riž zmehča, a med tem riža ne mešaj. Ko je gotovo, rižoti lahko potreseš nekaj trdega naribane-ga sira — pamezana ali švicarja. Ako pa nimaš takega sira, pa nareži majhne koščke ameriškega sira ter jih prideni v rižoto kakih 10 minut predno je rižota gotova, da se sir raztopi.

Telečja rižota se pripravi na isti način. Pri tej rižoti pa lahko prideneš en pretlačen paradižnik in sicer tedaj, ko riž zaliješ.

"Ročka"

Med merami, ki se rabijo v ameriški kuhinji najpogosteje, je "cup", ki v tem slučaju pomeni nekaj jasnega in gotovega, kajti 1 cup je natančno pol pajnta, ne več in ne manj.

Slovenke skušamo prestaviti to besedo s — šalco, čašo, skodelico itd. Šalca je pokvarjena tujka, katere v slovenščini ne moremo rabiti. Besedi — čaša in skodelica ne pomenita nič gotovega, ker imamo skodelice in čaše različnih velikosti. Poleg tega bi se pa zelo čudno glasilo, ako bi rekli — eno čašo krompirja.

Jaz sem po daljšem iskanju nalete-

la na besedo — ročka, ki pomeni malo posodico z ročem in merica "cup" je tudi mala posodica z ročem. Zato sem se oprjela te besede in jo bom rabila, dokler ne dobim boljše.

Ročka v mojem slučaju torej pomeni pol pajnta ali 16 velikih (juhni) žlic, kakor ameriški "cup". Tako merico lahko kupite v trgovinah z železnino, kuhinjsko posodo in celo v 5 in 10 cents store. Najboljša je iz aluminija. Navadno ima zaznamovane četrtnike, polovice, tretjine in druge praktične oznabe.

Svetloba pokvari vrednost mleka

Ako je mleko izpostavljeno svetlobi, izgubi vitamin riboflavin. Ako vam mlekar postavi steklenico mleka pred vrata, je potrebno, da jo postavi v mal zabojček s pokrovom, da ni na svetlem. Čim delj je mleko izpostavljeno svetlobi, tem več vrednosti izgubi. Iz tega vzroka je jako slaba navada postavljati steklenico z mlekom na okno. Mleko moramo hraniti na hladnem in obenem tudi na temnem, da preprečimo izgubo riboflavina.

Krušni puding

Segrej dve šali mleka in v njem zamešaj eno šalo krušnih drobtin. Vtepi dva rumenjaka, osladi z dvema žlicama sladkorja in potresi četrta žličke soli. Mleko, drobtine in rumenjaka skupaj premešaj, potem pa stresi v pripravno kožo, katero malo pomaži in poštopaj z moko. Vrhu tega testa namaži za pol palca na debelo kakšnega želija ali pa naloži sadne narezke, kakršne pač imaš. Iz beljakov vtepi trd sneg in ga razravnaj po vrhu. Kožo postavi v drugo posodo z vročo vodo in potem vse skupaj deni v zmerno toplo peč, kjer naj se peče okrog pol ure. Zapriči nož v puding in če se testo ne prime noža, je puding dovolj pečen.

Med tak puding lahko zamešaš malo zmletega mesa in potem nikar nič ne osladi. Tako si pomagaš do precej dobre večerje.

Sladki krompir z jabolki

Nareži tri kuhane sladke krompirje in tudi surova jabolka. Namaži z mastjo bolj plitvo posodo in naloži izmenoma krompirjeve in jabolčne narezke. Malo posoli in polij s pol šale koruznega sirupa (corn syrup) ali pa meda. Povrhu položi tudi par kosmičev olomargarine. Postavi v peč, kjer naj se peče, dokler niso kosci jabolk razmehčani. Ako ti je všeč, lahko potreseš po teh zrezkih tudi nekaj opranih rozin.

MESO JE PROTEINSKA HRANA

Proteini so zelo važni in za naše zdravje neobhodno potreben del naše hrane. Danes je veliko pomanjkanje mesa in zato moramo vedeti, s čim lahko nadomestimo meso in s tem dobimo dovolj proteinov. K sreči imajo vse stročnice, kakor fižol, grah, leča, dovolj proteinov. Kadar nam manjka mesa, pa pristavimo lonec kakršnega že fižola in radi pomanjkanja proteinov nam ne bo še treba umreti. Seveda, kdor je razvajen z mesom, bo godrnjal, kdor pa ve, da je za to, da lahko živi in ne obratno, bo pa tudi s čim drugim preстал. Fižola je več vrst, ki so tudi zelo različnega okusa. Med vsemi temi različnimi vrstami je najbolj bogatejši na proteinih soja fižol (soya

bean). Kurje meso ima tudi dosti proteinov, ampak tudi kuretine manjka, zato je treba pogledati na ribji trg. — Tudi ribe imajo protein in rib je hvale Bogu še dovolj v morju, v vodah in po trgovinah. Mleko je skoraj popolna hrana, kar dokazuje, da ima tudi protein. Torej če vsega zmanjka, pa hitro steklenico mleka na mizo pa kos črne-ga kruha. Kdor more, si lahko privošči tudi kos sira, ki ima tudi protein v sebi. Za sir je treba izdečih penijev ali pointov in to spravi kuharico večkrat v zadrego. Bo pa še slabše, ker bo višja racija na mast in na olje.

Eno jajce nam da desetino proteina, katerega potrebujemo v naši vsakdanji hrani. Poglejmo torej, če si lahko napravimo kakšno jed iz samih jajc ali pa z dodatkom jajc. Kokoši še vedno nesejo, ampak po trgovinah so zaloge jajc domala izginile. Ko že pišem o jajcih, naj še dodam, da je v vsakem jajcu nekaj železa, kalcij, fosfor, vitamin A, B in D.

Rumenjak je redilnejši kakor beljak. V beljaku je tudi riboflavin. Kalorična vrednost enega jajca je 70 kalorij.

Različne vrste orehov, tudi navadni pinaci, imajo precej proteina. Protein se dobi tudi iz žit in raznih zelenjav, ampak ne v toliki meri kakor iz mesa in stročnic. — T. K.

KDAJ SOLITI

Ni vseeno kdaj in koliko solimo pojedine vrste mesa, zelenjave i. dr. Jetrta, telečja kakor tudi svinjska, osolimo šele potem, ko so že sprazena oziroma dušena, sicer so trda. Razno meso, ki ga nameravamo pečti ali pariti, smemo nasoliti kvečjemu pol ure prej; meso, ki leži več ur nasoljeno, izvleče namreč mnogo redilnih snovi; vsled česar meso mnogo izgubi na okusu in je težje prebavljivo. Perutnino: piščance, purane, race, goske lahko nasolimo že več ur prej, toda samo znotraj. Zunanjo stran perutnine pa nasolimo šele četrto ur pred peko. Mlado prase — odojka — nasolimo samo znotraj, nikakor pa ne od zunaj, ker se sicer pri peki napravi mehurji na mladi koži.

Sočivje: fižol, grah, leča, solimo, ko je napol kuhano, ker sol zadržuje zmehčanje. — Večino morskih rib, ki jih pečemo na olju, posolimo, ko so pečene, in sicer takoj, ko jih vzamemo z mrežice ali pekača.

Zelene solate solimo zmerno, ker solata sama na sebi vsebuje rudninske soli. Solimo najbolje tako, da sol zmešamo s kisom in oljem, kjer naj se sol popolnoma raztopi, potem vlijemo na solato.

Kolače in pecivo, ki ni zelo oslajeno, tudi nekoliko osolimo, sicer ni okusno. Sol razmešamo v mleku ali smetani.

Jedi, ki se dolgo kuhajo, je treba manj soliti od tistih, ki so hitro mehke. Teletina, janjina, svinjina in ribe so bolj sladkastega okusa, zato potrebujejo več soli kakor na primer govedina in divjačina. Mastno meso zahteva več soli kakor pusto, staro več kot mlado in ribe več kot meso štirinožcev in perutnine.

Ali bo vaša podružnica dosegla kvoto? Če se boste potrudile bo gotovo uspeh!

MRS. MARIE PRISLAND:

VICTORY — COMPLETE VICTORY

In every movement for the betterment of humanity the Slovenian Women's Union marches forward. We have enthusiastically subscribed to every War Bond drive and we will continue to buy war bonds and contribute to every humanitarian cause for we are proud to be a part of our great American way of life.

I realize that nothing should stop us from doing our part on the home front, not even illness with which I'm confronted, because we must be firm and constant in helping our country to win this war, same as the soldier on the battlefield who fights until his health permits. We should do as much here at home and keep on buying bonds and put the Seventh Loan Drive over the top.

Our members are playing an important part in all kinds of defense work. Many of them are finding extra time after a hard day's work to do Red Cross and USO work and also many have been blood donors from the very beginning of the drive. Our members realize that at no time has our job been greater than now and there will be a great duty for us when the tumult of war has stopped.

Our men and women will be returning from the battlefronts, some of them disillusioned. Unconsciously, they will look to us for evidence of a faith which they have lost. It is absolutely essential for us to demonstrate daily that we have retained our faith in humanity and the good things of life.

By so doing, we will be helping to build a stronger America. Buying War Bonds is a sure way to future security.

The following poem, entitled "The Nation's Strength," which recently appeared in the Congressional record, recalls to mind some simple truths:

"I know three things must always be
To keep the Nation strong and free.

"One is a hearthstone bright and dear,
With busy, happy loved ones near.

"One is a worn and beaten way
To where the people go to pray.

"One is a ready heart and hand,
To love, and serve, and keep the land.

"So long as these are kept alive,
Nation and people will survive.

"God, keep them always, everywhere,
The hearth, the flag, the place of prayer."

This, too, is our prayer.

o

**GREETINGS TO THE UNITED NATIONS
CONFERENCE**

The following response has been received from Edward R. Stettinius, Jr., Secretary of State, who is chairman of the United States Delegation at the San Francisco Conference of the United Nations:

**THE UNITED NATIONS CONFERENCE
ON INTERNATIONAL ORGANIZATION**

San Francisco, California,
May 3, 1945.

Mrs. Marie Prisland,
President, Slovenian Women's
Union of America,
Joliet, Illinois.

Dear Friends:

Your recent communication endorsing the objectives of the United Nations Conference on International Organization is very gratifying. I desire to convey to you my appreciation for this thoughtful expression of your views.

Sincerely yours,

E. R. STETTINIUS, JR.,
Chairman, United States Delegation.

THANKSGIVING FOR VICTORY
By Archbishop Francis J. Spellman

O God of Destiny!
Our nation, still bleeding from the wounds of war,
Thanks Thee for the victory of this hour,
Won by our valiant dead,
Our soldiers' blood,
Our country's tears.
We were not alone when we grouped through the night of war,

When we drank the cup of grief,
Thou, Lord God of Hosts, wert with us.
For we were with Thee.

O God of Mercy!
Thou didst become our shield and sword,
When lawless nations rose against us.
Thou didst save us,
By Thy Power that works in justice,
By Thy compassion upon our passion.

O God of Nations!
Thou has builded this nation in a vast wilderness,
Quickening it with the blood of many peoples.
Thou hast nurtured us in a chosen land
Potent with the riches of the earth.
Thou hast made us into a mighty nation.
Loving peace, yet terrible in war.

O God of Law!
Thy laws are force, ruling planet and plant,
Disposing all things mightily and gently.
Thy laws are light, guiding men's hearts and minds.
By the measure of Thy laws nations and men wax and wane,
For what they sow, they also reap.
Thou wilt not be mocked, O God of law.
Make us to know and to obey Thy will.

O God of Justice!
Repent not making of us an instrument of right,
Spending our blood, spilling it freely, curbing mad nations;
But grant that in victory we not offend Thy justice
By revenge, sinning against mercy,
By hate, destroying also ourselves,
Turning upon ourselves the wrath of Thy judgment.

O God of Peace!
We thank Thee that the clouds of war are lifting,
We pray Thee that the peace that comes be Thy Peace,
Thy peace, which alone is our good,
A peace in obedience to Thy laws.
Thou callest us
To feed the hungry,
To clothe the naked,
To defend man's rights,
And God's rights,
And in that service,
To win back men's hearts to Thee,
And make man worthy of Thy trust in him
By man's trust in Thee.

o

FATHER'S DAY

Every day can be a mother's and father's day. Most parents ask so little.

They ask character development to enable their children to become good men and good women and good citizens. They ask mutual loyalty and co-operation, affection to insure obedience and harmony in everyday living.

I know of no more rewarding thing that peace will bring than a new appreciation of home and of parents who have spent their lives creating that home.

In like manner, the war has taught parents the poignant awareness of the dearness of their children.

And the father who shares the responsibility with the mother should also share the affection, and that will naturally follow, if the father puts more of his life into the lives of his children.

ATTENTION!!

Watch for our next edition!

For the past two months we have been promising to reprint the "History on Slovenes," written by our Supreme President, Mrs. Priland, for the Sheboygan Press. Sorry to keep you waiting, but watch for our next edition!

LAST MONTH OF OUR CAMPAIGN

Our 1945 membership campaign is fast coming to a close. Only a few weeks remain in which to get busy and secure new members. I hope you haven't given up the idea of again approaching some of your friends about joining because in a campaign it's perseverance that counts!

Here's a timely suggestion: We can be successful if we first take inventory in our homes where we have prospects right before us but perhaps we haven't given it much thought. Maybe we have daughters, sisters, cousins, in-laws and mothers who aren't as yet members of our Union. We should also campaign among our associates at work and by all means, see our friends. I'm certain that many new members can be obtained among these groups.

Zveza is offering many recreational programs to its membership, therefore, it's up to us to tell our friends all about our Union and invite them to join.

I know from my own experience that branches having bowling teams, drill teams, singing clubs and social clubs, those will always attract new prospects who desire to become members and participate in the activities.

I earnestly hope that the last month of our campaign will be a successful one. I'm very anxious to pass out awards to the branches and individual workers who will be on the award list.

Mrs. Josephine Muster, our Supreme Treasurer, who has been appointed as Campaign manager, is very much concerned about the outcome of this campaign. Therefore, I'm appealing to every officer and member to get busy and secure at least one new member in June. All applications should be mailed by June 30, 1945, which is the formal closing date of the drive. Wishing the best of luck to everyone!

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary.

OUR FRIENDSHIP CIRCLE

Mr. Andrew Hochevar of Joliet, Illinois, joined our Friendship Circle last month and contributed \$20.00 as his membership token for the Scholarship and Benefit Fund. Welcome, Mr. Hochevar, and we hope that many more friends will join our Circle in the very near future.

THOUSAND MEMBER CLUB

Our THOUSAND MEMBER CLUB received seven supporters in the month of April. They are Nos. 10 and 32; Mrs. Mary Urbas, president of No. 10; Mrs. Emma Planinsek, president of No. 20; Mrs. Anna Mahkovec, vice-president of No. 20; Mrs. Jennie Benedik, auditor of No. 20, and Mrs. Mary Kunstek, sentinel of No. 20. Each of the officers made a membership contribution of five dollars. An amount of \$24.20 was received on the tickets which makes a total of all contributions in April amount to \$99.60, and the grand total in the Scholarship and Benefit Fund as of May 5, 1945, is \$3,074.62.

Many thanks to all our friends, officers and members who have generously opened their good hearts and donated for the noble cause. There's nothing more benevolent than to help the needy children to an education and to provide the most essential things for the innocent war victims in Slovenia. We know that the children are depending on our help and we must not fail them. Therefore, give, give to our Scholarship and Benefit Fund this month. Your secretary will be glad to accept any amount or you may forward same directly to our Headquarters: 527 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES

Our Supreme President, Mrs. Marie Priland, will be celebrating her birthday on June 21. Mrs. Priland has devoted 19 years of her life as our leader and all of us feel greatly indebted to her for the wonderful spirit she has always shown in her work and for the inspiration that she's been to all of us. God bless her with health for we need her in the future building of our Union. May her years to come be filled with happiness!

CAMPAIGN WILL CLOSE JUNE 30, 1945

The report from our Headquarters shows that we secured 267 new members in the first five months of the campaign. Our goal was set at 500 new members for the campaign. Do you honestly believe that we'll meet with success? Some of us have the highest hopes that we will go over the top, but some of our officers have been somewhat skeptical and they have expressed our quotas as almost lost. They seem to think that it's impossible to meet the goal we set year after year. But, the former group will not concede to their idea of thinking because we have made our goal before under numerous handicaps and there is no reason why we can't overcome all obstacles this time and really make up our minds to go to work this month, which as you know is the last of the membership drive.

The campaign closes definitely on Saturday midnight, June 30, 1945. This means that all applications must be in mail the very latest by midnight of June 30th and the postmark on the envelope will denote if you have mailed your applications on time to be counted for awards.

We hope that the secretaries will take care of all applications early enough to avoid a last-minute rushing around, looking for a mail box with a late pick-up schedule.

The list of awards is as follows:

For every five new members you enroll the award is the Zveza emblem brooch (gold-plated) and there is only a limited number left, or two dollars in cash. For every additional five new members, the award is two dollars in cash. The worker who will secure the most new members will receive an extra award of ten dollars and will be proclaimed winner with her picture published in Zarja.

Branches will be awarded five dollars for every 25 new members secured in the branch. The winner will be presented with a beautiful trophy.

There is no initiation fee. All new members count equal, be they secured for the juvenile or the adult class. We accept members in the juvenile division from birth until 18 years of age. The dues are ten cents monthly and in case of death a funeral benefit up to a hundred dollars will be paid; for the adult members there are two classes—A and B. In class A the dues are 35 cents monthly and a hundred dollars will be paid in case of death; in class B, the funeral benefit is up to \$300 and the dues are only 60 cents per month. In the adult classes the age limit is 14 up to 50 years. No doctor's examination is required. The applicant's statement of being in good health is accepted.

Our by-laws have been revised at the last Convention and since then we accept female members of all nationalities but they must be of Catholic religion.

Perhaps we should write more about our campaign to make a better impression in the minds of our members that we really are very much interested in building up our organization, but all in all we couldn't convey more of a message to you than that we hope to make our goal and are imploring your assistance in helping us attain it. We need your help very much! Work hard that your branch will be on the HONOR ROLL before the campaign closes.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—We sorely missed our supreme president, Mrs. Marie Prisland, at our April meeting, for she was confined to the St. Nicholas hospital because of illness. At the present writing she is convalescing at the home of her daughter, Mrs. Margaret Fischer, at Kohler, Wis.

The bowling tournament report was read by Anne Modiz, recording secretary, who thanked everyone who in any way aided to make the tourney a success. Mrs. Godez, president in turn expressed appreciation on behalf of the branch to Mrs. Modiz, chairman of the tournament, for her untiring efforts in obtaining ads for the schedule book, and also in getting the teams and sponsors together.

Plans for the Mother's Day program which was held on Mother's Day were discussed. Since Mrs. Prisland was taken sick, Mary Godez was chairman of the program.

Initiation of a new member, Mary Mruzok, took place. The president also urged the members to obtain new ones for the next meeting.

Since June is the supreme president's birthday month and also all others whose birthdays occurred in April, May and June, a birthday get-together will be enjoyed at the June meeting which will be held June 12 in the school meeting room. All members are especially invited to attend.

Anne West, 3731 West National Ave., in Milwaukee, Wis., was the lucky recipient of the pillow cases given by Slovenian Women's Union Br. No. 1 of Sheboygan.

Congratulations to our bowlers who

made such a fine showing and who were fortunate in winning some of the prize money.

PAULINE RUPAR, secretary.

BIRTHDAYS IN JUNE

Three of our officers will celebrate their birthdays in June: Mrs. Marie Prisland on June 21; Mrs. Mary Shapel on June 9; Mrs. Anna General on June 29. Many happy returns!

No. 2, Chicago, Ill.—Mrs. Mary Kovic, our recording secretary, spent several days at Hot Springs for a much needed rest. We hope that she enjoyed it.

I'm happy to report that Mrs. Cerjak's son, who was reported missing has been found.

Our choral club held its Spring concert on Sunday, April 22. It was a grand success. Thanks to all who helped us.

The bowling team sponsored by our branch came in first place in our league. The team consisted of the following members: Josephine Zeleznikar, Ann Patrick, Gloria Gradishar, Julia Zeibert and the undersigned. Mary Garbais was with us until health prevented further participation. Gloria Gradishar bowled in her place.

We had five teams from Chicago which bowled in the annual tournament in Sheboygan. I know that a good time was had by all; too bad, we couldn't stay longer, the time was really too short. Officers and members of branch No. 1, Sheboygan, Wisconsin made every effort to show their genial hospitality and we are

most grateful to everyone.

A reminder: members, please pay your dues at least every three months if you cannot pay regularly every month and pay on our regular meeting nights. Statements and reminders are mailed monthly to members who are in arrears and in all fairness, you ought to respond as soon as possible. Our next meeting will be held on Thursday, June 14, at 8 P. M. I'm there at 7 to collect dues. So please, co-operate with the officers.

We wish a speedy recovery to Mrs. Marie Prisland and in behalf of our members extend to her the best wishes for a Happy Birthday on June 21!

LILLIAN KOZEK, secretary.

PROTECT YOUR FAMILY AND NEIGHBORS

You are asked to obey the rules and ordinances put into force by your local health authorities to help control an outbreak of Rabies. These rules are for the protection of your beloved pets, but more important, they are for the protection of you and your family and your neighbors. No human being need die of Rabies, but unless animal owners cooperate with the authorities, it is almost certain that human deaths will occur.

Can Rabies be spread by animals other than dogs? Yes, rats, squirrels, cats, and many other warm-blooded animals may spread rabies. But rarely in some of the cities' areas have the heads of these animals had to be examined because of biting or other suspicion of rabies.

Are "Rabies," "Mad Dog" and "Hy-

Participants of the Ninth Annual Bowling Tournament, held in Sheboygan, Wisconsin, March 17-18, 1945

drophobia" one and the same disease? Yes, the terms are used interchangeably, although "Rabies" is probably the most correct term. An animal suffering from this disease is said to be "rabid" or sometimes is called "mad."

What causes Rabies? Rabies is caused by a disease agent called "virus." This virus is spread mainly by the saliva of an infected or "mad" dog. The virus attacks the brain and spinal cord. It reaches the brain by travelling along the nerves. After a person is bitten, the animal's saliva, loaded with virus, enters the body through the wound caused by the bite. Or, virus may enter the body through any other wound or scratch already in the skin that is exposed to the saliva of the rabid animal.

Can the disease be prevented after a human or animal has been bitten? Yes, there are two steps to be taken immediately:

a. The physician should be seen at once. By "at once" we mean immediately. While waiting to reach him, wash the wound under cold running water to remove the animal's saliva. The physician will render emergency treatment. His advise should be followed.

b. The bite should be reported within the hour to the police or health department. A full description of the dog should be given, and where it may be found. When the dog is caught, it will be impounded for a ten day observation. If the dog shows signs of rabies, the Pasteur treatment of the person bitten should not be delayed. If the dog shows no symptoms, it will be released at the end of ten days. If the dog dies during the ten day observation, then a laboratory examination of its brain helps to confirm the diagnosis. If it is rabid, the physician will probably prescribe the Pasteur treatment in addition to the emergency treatment already given. The Pasteur treatment is recommended to all persons bitten by or exposed to the saliva of the dog. This should be done as promptly as possible to prevent rabies. If a private physician cannot be obtained, the health department should be contacted at once.

Persons exposed to Rabies should accept the Pasteur treatment with confidence that then there is little likelihood of development of the disease.

Can the disease be cured after the symptoms have become evident? No, the disease is invariably fatal for man and beast. No one who has once shown symptoms of rabies has ever recovered.

Should every biting dog be destroyed? No, ordinarily a biting dog should not be destroyed. It should be impounded or restrained in a secure enclosure or cage. The dog bite should be reported immediately. However, if it is necessary to destroy the dog in order to protect the public, it should be done in the most humane way. If possible, protect the head from injury because satisfactory laboratory examination depends upon the un-injured brain.

Should dogs be vaccinated? Vaccination of dogs while not 10 percent effective is believed to protect some of them from rabies for a limited period. Many veterinarians consider it

another weapon or added measure in assisting in the control of rabies. Follow your veterinarian's advice. Remember, however, that during periods of epidemic and dog quarantine the vaccinated dog, as well as the unvaccinated dog, must be kept on leash. There is a diversity of opinion about the effectiveness of the vaccine. The Health Department does not oppose vaccination of dogs, but cautions you against a false sense of security. The vaccination does not "take" with all dogs and the length of time of the immunity is variable.

DEADLINE FOR REPORTS

The 10th of the month is positively the deadline for all reports to be published in Zarja! Please remember this regulation for we cannot make exceptions to the rule if order is to be kept. Your co-operation is greatly appreciated.

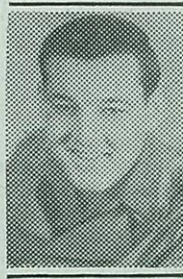
No. 5, Indianapolis, Ind.—In behalf of the officers and myself, I wish to sincerely thank all our members and friends who helped in any way to make our party a success.

A speedy recovery is wished to Miss Mary Rinani, Mrs. Mary Kronoshek, Mrs. Mary Ule and to all our members who are ill.

Wedding congratulations are extended to Frances Sustarsich and Louise Jugg.

Mrs. Mary Kronoshek thanks all the members for the gift presented to her.

Wishing everyone the very best of health and regards to all,
SOPHIE GOLOB, secretary.

No. 10, Cleveland (Collinwood), O.—My first selectee for the "Service-man's Interview" is a Collinwood boy who has been in the service for 21 months. His face is familiar around these parts and his friends call him Stanley. His last name is Spiler and he's our president's brother.

Stanley can be identified by his tall stature, brown hair, and blue eyes. (The line forms to the right, girls.) And he isn't married. (Ahem!)

Right now he's in Germany. Not very long ago he received a Unit Citation for a counter offensive against the enemy without any support from the Infantry. Stanley is in the Anti-Aircraft Division.

He likes the army a lot but would trade it for being back in the good old U.S.A. He has sent his sister many souvenirs from Belgium, such as hankies, perfume and postcards.

Before Stanley went into the serv-

ice, he worked at the National Acme Company.

He's always been interested in seeing the Frances Susel Cadets progress, and has told his sister (when still a tot) to join after she became of age. And are we lucky he did, because now we have a president who nearly measures up to her brother, in being active. Except this is a little different type of action. Violet is the cadet with the highest number of points on her activity card!

Congratulations to a swell brother and sister!!!

SYLVIA LUKANC, Reporter.

DO

Do.
The Doer is the digger—and the
Do.
digger is the Builder.
The Doer is the mover—and the
mover is the Winner.

Do.
Do the things you start. Do the
thing you have a heart. Do what the
other fellow can but doesn't; Do while
there's time. Do while there's life,
and Do while there's hope; Do for
your own sake, Do because you love
to. Do because you must. Do, be-
cause this is the way to start—to win.

Do.
Do the job at hand—for the job
moves on. Do when it shines and Do
when it rains. Do through the frowns
and Do through the smiles. Do on
your legs and Do at your desk. Do
after you've failed and Do after you've
won. But no matter whether here or
there—Do.

Do.
And do it NOW—Do it TODAY.
Do.

"I AM AN AMERICAN!"

The following is an interesting note
on the constituency of our citizenship.
The ancestors of:

Sixty millions of us came from
Britain.

Fifteen millions of us came from
Germany.

Thirteen millions of us came from
Africa.

Ten millions of us came from Ire-
land.

Nine millions of us came from Slav
lands.

Five millions of us came from Italy.

Four millions of us came from
Scandinavia.

Four millions of us came from
France.

Three and one-half millions of us
came from Mexico.

One million of us came from
Greece.

One million of us came from
Lithuania.

The remainder from Japan, China
and islands. Aside from 360,000
American Indians, we're all immi-
grants or descendants of immigrants.

TIMES HAVE CHANGED

Father, after looking at young son's
report card: "Don't tell me you let a
mere girl get ahead of you?"

Son: "But, daddy, girls aren't as
mere as they used to be."—Ex.

YOUR VICTORY GARDEN

If you are helping to plan the Victory garden, you'll want to look ahead to the winter's supplies as well as the fresh vegetables you can eat all summer. Many of the items from the garden can be canned, but there are also some that can be dried and kept for the winter. We should all plant beans, both navy and lima, and peas to dry for winter. Corn can be treated in this way, too, and a nice addition, if you have room, is a few hills of popcorn. Next winter when the snow is heavy on the ground and the house is warm and cozy, you'll be glad to have a supply of corn to pop, and it will be worth the work it will take this year.

THE NURSE SAYS:

Care of Elderly Patients Calls For Tactfulness, Sympathy (By MARY BEARD)

"Grandmother's broke her hip!"

This frequent but often unnecessary accident requires long, patient nursing, usually by some member of the family. Even when the patient is taken to the hospital at first, it is likely that a long period of nursing care will have to be given at home.

If the accident happens, find out why, and try to prevent its happening again. Was the floor recently waxed? Did you have scatter rugs in the hall at the foot of the stairs? Did Johnny leave his toy lamb on the bottom step?

Sometimes the door to the basement steps has been built side by side with the one opening onto the back porch or into the dining or living room. One woman, whose mother narrowly escaped a serious fall because of confusion in recognizing the right door, simply pasted a label on the one that led to the cellar stairs.

Avoid Postmortems

When the accident has happened, set about making the convalescence as endurable as you can to all concerned. A visiting nurse will be of great help until you have learned how to give a bed bath safely. After supervised practice you may do this yourself. You must be on the lookout for bed sores in caring for an old person. By properly giving back rubs and using pressure rings you may be able to prevent them.

Above all, avoid postmortems on why the accident happened. Keep the patient as cheerful as you can and provide her with some sort of useful "busy work" that will make her feel that she is contributing something in spite of her disability.

A woman was kept in a wheel chair most of one winter because she slipped on the ice as she walked one block to church. She set about knitting socks for her soldier son and for other soldier sons; she read books she had delayed reading for years; she was able to perform many tasks for the family comfort.

IDEA

What do you do with the odd stockings you find in your dresser drawer ever so often? Maybe one stocking is beyond mending while its mate is in perfect condition. You haven't thrown the good stocking away be-

cause you hope to match it. But matching isn't always possible unless you take the matter in your own hands and make them match.

Use the inexpensive color remover on sale in your drug and grocery stores to take the old color out of the stockings. Then use special stocking dye and re-dye the left-over stockings all one color. No boiling is necessary and one package of stocking dye does eight or more pairs.

No. 20, Joliet, Ill.—"O Captain! my Captain! . . . On the deck my Captain lies, fallen cold and dead." April 12 and in those first sad days our Captain Franklin Delano Roosevelt was mourned throughout the entire world.

With fatherly care he guided our ship of state through its most turbulent period of history. And when the journey was nearly completed God chose to take him to His eternal home. Our late Captain was a champion of the poor and the down-trodden, a champion of the common man in his struggle for rights and privileges. Our Lord must have been well pleased with our Captain for he accomplished so much "for the least of His brethren." Against great physical odds he battled for all men throughout the world to bring about peace and freedom for all nations. For the greatest of all our presidents, we pray: O God, grant him eternal rest!

Sunday, June 17, the branch will celebrate Father's Day in our parish park by holding an all-day outing. The officers and the committee are formulating elaborate plans in order to make the day a memorable one. Plan to attend with your many friends and all together we'll have a grand time.

To Mrs. Marie Priland, our supreme president, we extend sincerest wishes for a happy, happy Birthday! May Our Lord grant her a complete recovery from her recent illness, so that she may continue to guide us for an immeasurable length of time. May He also grant her happiness, success and the fulfillment of all her dreams.

To cadet ship-workers: this is to inform you that drills take place Tuesday evenings at eight o'clock. We would appreciate hearing from you occasionally, so we'll know you are still about.

God answered our prayers and gave us V-E day. Spiritually let us now continue to pray for victory in the Pacific. Physically let us continue to work by which means we can purchase more bonds in the current Seventh War Bond Drive.

I remain as ever your cadet reporter,

OLGA ERJAVEC.

NO. 20, JOLIET SLOVENIAN BOWLERS HOLD ANNUAL BANQUET

The Slovenian Women's Union bowling league of Joliet held its annual banquet May 1, 1945 at the Woodruff hotel. This banquet formally closed the league's bowling season.

A meeting followed at which plans for the coming bowling season were drawn. Vida Pavesich, president, presided.

Prizes were awarded to the first place winners of the Slovenian Women's annual bowling tournament, which was held in Sheboygan, Wis. To the Moderne Fur Shoppe team, Mrs. Josephine Erjavec, supreme secretary, presented a trophy in the name of the organization, as well as individual prizes, while the president of the local branch, Mrs. Emma Planinsek, presented other prizes in the name of the branch. Jo Ramuta, captain, Edith Ogrin, Mary Briick, Ann Shray and Jo Buchar made up the Moderne Fur Shoppe team.

The Erjavec Supremes team, which held first place thruout the season in the Joliet league, were also presented gifts of congratulations by Mrs. Erjavec. This team is composed of Jo Buchar, captain, Mary Briick, Doris Fabian, Isabelle Musich, and Frances Pirc.

The bowlers elected officers. They are: president, Jo Ramuta; vice president, Vida Pavesich; secretary-treasurer, Mayme Gaspich; sergeant-at-arms, Ann Shray, and reporters, Jean Gombac and Isabelle Musich. The retiring officers are Mrs. Marie Nemanich, who served as vice president, and Jo Buchar, who served as secretary and treasurer for the past four years. Miss Buchar at present serves as director in the Slovenian Women's Union midwest bowling league.

The guest list included the officers of the local branch: president, Mrs. Planinsek; secretary Mrs. Josephine Muster; treasurer, Mrs. Mary C. Terlep; recording secretary Mrs. Erjavec, and sergeant-at-arms, Mrs. Mary Kunstek. Other bowlers present were Josephine Ambrose, Mary Ambrose, Eleanor Bayuk, Helen Exler, Frances Gaspich, Evelyne Gregory, Marge Jamnik, Lillian Kochevar, Frances Krenn, Bernice Kuzma, Josephine Mlakar, Jo Mahkovec, Dorothy Mahkovec, Mary Nahas, Mary Nemcevic, Tillie Pavesich, Rose Plese, Lucille Serena, Dorothy Strmec, Rita Stukel, Betty Surinak, Frances Vranicar and Irene Zagar.

Sept. 10 is the day scheduled for the Joliet league's opening day of the bowling season. The Union's annual bowling tournament will be held next year in Chicago.

DOORS

Some do have hearts, it seems to me
They open so invitingly.
You feel they're quiet, kind akin
To all the warmth you find within.

Some doors so weather-beaten, gray,
Swing open in a listless way,
As if they wished you hadn't come,
Their stony silence leaves you dumb.

Some classic doors stand closed and
barred
As if their beauty might be marred.
If any sought admittance there
Save king or prince or millionaire.

But ours is just a friendly door
And all who cross the threshold o'er
Within it finds content and rest
And welcome to a friendly guest.

"ZVEZA" DAY

The annual "Zveza" Day will be held on Sunday, July 22, 1945 at St. Mary's Hill, "Mary Help of the Christians."

In the morning will be the Pilgrimage to the Grotto of Our Lady of Lourdes, where Holy Mass will be offered and in the afternoon we'll have a variety program at the picnic grounds on the hill.

Preparations for this great day are in the making by the committee in charge.

We invite all our members, relatives, friends and neighbors to attend this annual Pilgrimage to Our Blessed Virgin Mary. Make preparations to attend this gathering, you'll not be sorry because this is one time during the year when we come together from all parts of the jurisdiction and really enjoy the day.

Details on the program for this day will be given in the next edition.

JOSEPHINE ERJAVEC.

NO. 20 BOWLING LEAGUE

As secretary of our No. 20 bowling league, I am happy to report that a number of our girls were among the winners in the Sixth Annual City Tournament (Handicap) of the Joliet Women's Bowling Association, which was held in February at the Rivals Club.

Out of 69 teams, the SWU team comprised of Frances Vranicar, Rose Plese, Vida and Matilda Pavesich, and Frances Krenn, came in nineteenth, with a total of 2,509 pins, winning \$7.50. Frances Vranicar and Rose Plese slid into second place, out of 111 doubles, with a total of 1,153 pins, for which they received the nice sum of \$25.00. Mary Nemcevic and her double came in fourth, with 1,148, and walked off with \$19.00. Other doubles, who were in the money, were the Pavesich sisters, Betty Surinak and Isabelle Gregorich, and Jo Mahkovec and this reporter, who came in 25, 29, and 21 respectively, prizes ranging from two to three dollars. There were 190 singles entered, and among the winners were Frances Vranicar, 11th, with a 576 for \$6.00; Tillie Pavesich, 25th, with 566 for \$3.00, and the reporting secretary tied with two other bowlers for 14th place, with a 572, splitting \$14.00.

Incidentally, Local 20's bowling season is fast coming to a close, sorry to say, and the pins are getting a terrific beating. It's been a pleasure to bowl and work with our bowlers, and I hope that next season we'll be able to accommodate a greater number.

JOSEPHINE A. BUCAR,
Secretary-Treasurer, SWU 20
Bowling League.

GUTTER BALLS

Joliet, Ill.—With another successful bowling season behind us, the girls are all looking forward to the next season of bowling in September.

Congratulations to the Erjavec Supremes. They have finished on top. It was a close race all the way, but they made it. That's the kind of bowling we like. It makes it so much more interesting.

The following are the final standings:

High team standing — Erjavec Supremes.

High team game — Modern Fur Shoppe.

High team series — Erjavec Supremes.

High individual game — Jo Buchar, Doris Fabian (both on the same team).

High individual series — Doris Fabian.

High individual average — Mary Briick.

We never realized we had so many good-lookin' girls and women on our bowling league until we saw them all dressed up in their best at the Banquet on April 30, 1945.

After a delicious dinner the meeting was held, prize money distributed and election of officers took place.

The officers for next season are the following: president, Jo Ramuta; vice president, Vida Pavesich; secretary-treasurer, Frances Gaspich; sergeant-at-arms, Ann Shray; reporters, Jean Gombac, Isabel Musich. (Sorry, it wasn't our fault. You'll have to bear with us another season.)

To the retiring officers we wish to express our sincere thanks for the work, time and effort they spent to make our season so successful, Mrs. Marie Nemanich retiring vice president and Jo Buchar our wonderful secretary. We sure will miss both of you.

We also wish to welcome the new officers. Smooth sailing girls. You can count on all of us to co-operate 100%.

Officers of the Slovenian Women's Union Branch No. 20 were also present at our banquet. Mrs. Planinsek, president; Mrs. Muster, secretary; Mrs. Erjavec, supreme secretary; Mrs. Kunstek, sergeant-at-arms; Mrs. Terlep, treasurer.

We were sorry to hear that Mrs. Priland and Mrs. Novak could not be with us. We will be counting on you both to be with us at our next season's banquet.

So until next season, we'll just say so-long.

Two Cub Reporters,
JEAN GOMBAC,
ISABEL MUSICH.

No. 47, Garfield Heights, O.—Sergeant Frank R. Seme, son of Mrs. Mary Seme, died March 19, 1945, in a hospital in Germany as a result of wounds received on March 5. Sgt. Seme was called into service March 20, 1943, and he received his basic training at Camp Polk, La. He attended St. Lawrence School and East Technical High School from which he graduated as a mechanic in 1942.

Sgt. Frank R. Seme

Surviving him are his parents Joseph and Mary; sisters Rose, Josephine, Frances, Dorothy, Bernardine and Mary Vitkovitz; brothers Lawrence and John and Joseph, both in the American Army in Germany at the present time. His mother and sister Mary Vitkovitz are both members of No. 47. This is our third gold star mother and we all extend our most sincere and deepest sympathies to the bereaved, but let them be consoled by the fact that their son was with God on his last days and that he is now resting in peace. It is hard to see them go but this must be the will of God, our Almighty, as some day we must all go to our final resting place. May He guide and bless you always.

HELEN TOMAZIC, sec'y.

No. 49, Noble Cadets, Euclid, Ohio.—April was quite a busy and full month for the Noble Cadets. To begin with Saturday, April 7th, the Little Flower Cadets, No. 47 of Newburgh Heights had a party in our honor. We had a lovely time dancing, playing various games, and last but not least "eating." We wish to thank Captain Helen Tomasic and her team for their thoughtfulness.

The following week-end, Fran Yerman, Mollie Zgonc, Mary Urankar, Mary Ann Intihar, Chris Intihar, Betty Kapudja, Margie Intihar, and Yours Truly congregated at Betty Urankar's house to decorate the Recreation Room, and ready ourselves for the party we were having the next evening, Saturday, for the boys from Oberlin. Decorations consisted of red, white and blue banners and streamers, with blue and white anchors scattered here and there—to welcome the Navy and make them feel right at home. An account of Saturday evening follows.

All of the girls wore gardenias in their hair, which were paid for by our "treasury." The mode of dress for the occasion was light sport dresses with low-heeled sandals or play shoes. When the V-12'ers arrived, we had time out for registration and each guest was given a name tag. These were discarded shortly, because it wasn't long after that introductions ceased, and we were all acquainted with one another.

A short interlude of dancing started the party. After that a Scavenger Hunt was called. Since the boys had cars, we split up and went in groups of 4 or 6. The hunt was started for

such items as: a nest, scrub-board, horseshoe, hair from a red-head and a blonde, a dill pickle, banana peel, a bag of sand from the beach, a 1921 nickel, cane, and many other articles. It was almost like extracting sunbeams from a cucumber to find some of the objects.

After this main event, we danced, played the numbers game, musical chair, etc. A Truth and Consequences program was staged. Naturally, the questions were unanswerable to the V-12'ers and the Cadets, so they all paid the consequences. Chris Intihar was the victim of one such phenomenon. Asking for a volunteer, V-12'er Jack Bowen agreed to help. We supplied him with all kinds of make-up, and he proceeded to take all the old make-up from Chris's face and apply fresh material. Poor Chris! But we think she's certainly swell for having been a good sport. One of the boys had to hold a full glass of water on the backs of both hands, and tell us how to milk a cow. Oh! What agony! Try it some time. But he pulled thru wonderfully. Everyone enjoyed the stunts mentioned, and others that I could relate but would fill a volume if I started.

A buffet dinner was planned, and everyone helped themselves to whatever they wanted, when they wanted. The girls went to a lot of trouble and work, and we all want to thank one another for having done so much to help make the party the success that it was.

A meeting was called Thursday, April 19th, at Bette's house. It was, for the most part, a "social activities" gathering. A programme for the next three months was draughted. We mean to have our sober moments, but fun enters into it too. Plans consist of a day at Puritas Spring Park, on May 20th. A Sunday afternoon at Mentor-on-the-Lake to observe the location and cottage we have rented for the first week-end in June.

Time out to say "thanks" to Mrs. Urankar for having let us use her home for our party and meeting. We appreciated it a lot, didn't we, girls?

Saturday, April 21, Bette Urankar, Mary Urankar, Fran Yerman, Yours Truly, and Betty Kodra (a visitor) went to see Tommy Dorsey at the Palace. We wanted to get T. D.'s autograph, but didn't meet with much success; although we did get Stuart Foster's ((vocalist) and Buddy Rich's (drummer). This was the second autograph hunt the cadets ventured on. The first was last July, when we all had our uniform hats autographed by Guy Lombardo and Brian Karen (Sax. player).

At this time I think it proper to say that all the Cadets felt a great loss in the passing of the late President Roosevelt. He was a great man and we of the United States should feel proud and superior to all other nations, to have had a man like Franklin Delano Roosevelt a part of us.

I believe it's time to sign off now, so for the Cadets and myself, I say Goodbye and Regards to everyone.

FRANCES MEKINDA, reporter,
Noble Cadets No. 49, Euclid, Ohio.

CONSIDER PLANS FOR MEMORIAL TO MEN AND WOMEN IN SERVICE

Plans for the erection of a memorial building or statue in tribute to all local men and women who have served their country in World War II was discussed with enthusiasm at a meeting of the local division of the Slovenian American national council in the K. S. K. J. fraternal headquarters in Joliet, Illinois.

According to the group a community-wide committee will be organized to formulate and carry out the plans of selecting the most appropriate type of memorial and site.

The sentiment expressed in the memorial would be "as our men and women, boys and girls, regardless of race, creed or color are doing a wonderful job together fighting side by side, whipping the enemy, liberating the suffering, and bringing this in-exomable world conflict to a successful conclusion, therefore, they shall be honored and remembered as such forever thereafter."

John L. Jevitz was authorized to contact other organizations for ideas on the project. Mayor Arthur O. Janke stamped his approval on the idea and said that he was highly in favor of such a tribute.

At the meeting attended by many of the leading Slovene business and lodge officials of the community, Joseph Zalar paid tribute to the memory of the late Franklin Delano Roosevelt. A closing motion unanimously approved that the session be dedicated to the memory of the late President.

Reports and accounts of the annual meetings of the Jugo-Slav relief committee and Slovenian American national council held at Chicago on March 9 and 10 were presented by Mr. Zalar, Mrs. Josephine Erjavec and Louis Zeleznikar, who represented Joliet.

An out-door program of patriotic and Slovene national presentations will be conducted Sunday, August 19, at St. Joseph's parish park.

A resolution forwarded by the Slovenian American national council, Branch No. 37, to Edward R. Stettinius, Jr., secretary of state, pledging "on behalf of the membership of this organization our fullest support to the President of the United States in carrying out the ideals and plans of our late President, Franklin Delano Roosevelt, and call upon the United States delegation at the San Francisco conference to exert its maximum effort in fulfilling the hopes for establishment of a solid world peace organization, based on the Dumbarton Oaks agreements and in the spirit of our late President's report to the nation after his return from the conference at Yalta."

No. 56, Hibbing, Minn.—Hello everybody! Now that warmer weather has come at last, let's see more members attending meetings! Remember that just a few of us cannot undertake the entire responsibility of conducting the business of the branch. If we had a bigger attendance, we

would make our meetings more interesting.

Our April meeting was fairly attended. After the business session, cards and bunco were enjoyed and a delicious lunch served by the hostesses. Winners in cards were: Mrs. Klaysmat and Mrs. Kozina; Mrs. Staudohar and Mrs. Dobnich were winners in bunco. After our May meeting we held a brief program in honor of our mothers and the young girls served as hostesses.

Another of our members mourns the loss of her dear son who was killed in service of his country. Corporal Mike Homa, son of our member, Mrs. Homa, was killed in battle at Iwo Jima. Mrs. Klaysmat received her second message of sorrow in a short period of time telling her that her son was wounded in the European theatre of war. To these mothers and to all others we extend our heartfelt sympathy in their great sorrow. Glory to our heroes!

Let's see more members at the meeting on June 12!

ANNE SATOVICH, secretary.

No. 105, Detroit, Mich. — The attendance at our May meeting was good. Two new members joined to whom we bid a hearty welcome! We met at Mrs. Polk's home and it was decided we have another meeting before taking our summer vacation. Please be present at the June meeting.

Mrs. Anna Poh celebrated her birthday and she received many lovely gifts. She served us with a birthday cake, coffee and other delicacies. Many happy returns of the day!

Mrs. Pendl is convalescing at her home. Mrs. Jamnik went to Hot Springs, Arkansas. We wish the best of health to all our members. My husband is slowly recuperating after a 4-months illness.

Many thanks to all the members for the get-well wishes and the gift that you sent me during my illness. I shall always cherish your lovely remembrances. Many thanks also to Mrs. K. Bombach. Greetings,

MARIE NEZBEDA.

WE'LL ALWAYS REMEMBER . . .

Deep and heartfelt sympathy goes from every home to the bereaved families of these brave boys who gave their all for freedom.

"He had no fear of death,
For life to him was life that knows
no end:

Some years on earth—
Then on to further service
With his Lord.

He had no fear for us who stay on
earth:

He knew that near the heart of God
There would be comfort, joy and peace.
And too, he knew that we—his friends,
Would go on working
At the task he loved
Far more than life itself:
The task of helping build on earth
The Kingdom of our God."

FASHION NEWS

by
**GLADYS
BUCK**

It looks as if the seashore will be a mighty decorative spot this summer, for never has beachwear appeared more glamorous.

There are the usual figure-flattering princess style or conservative knit suits, of course, for the girl who goes near the water to swim but, in addition, there are a host of entirely new swim suits in two-piece dress-maker types.

Hawaiian or Tahitian styles take precedence with sarongs and maillots much in evidence. There's a lot of jersey this season and full use is made of its excellent draping qualities in two-piece suits bedecked with brilliant handpainted designs.

The center of interest, however, is the lovely handpainted design at the waistline, an aquatic scene with green leaves and vermilion fish on a blue-green background.

In contrast to this old-fashioned charm is a sleek modern beauty of white sharkskin with a bra-top halter tied in both front and back. A two-piece sharkskin suit like this is the smoothest thing on earth, against a deep tan.

Another suit for sun fun which evokes memories of the Southwest is hand blocked twill in brilliant yellow with a red diamond Indian motif around the skirt and halter.

Look pretty while you play appears to be the theme chosen by the creators of this year's play costumes. As an example there's the seersucker romper suit ruffled in petticoat lace with a frilled, detachable overskirt.

Guatemalan peasant prints, daubed with the brightest colors in the chart, are used in the wrap around skirts and square necked bolero tops to make bare midriff dresses for those who shun shorts. You can tuck a flower back of one ear and fasten one of the new sarong skirts around your waist for the native dancing girl effect so good this season.

Flowered chintz skirts shirred at the waistband are making a repeat performance in all their flower-strewn glory. They're to match the crisp eyelet peasant blouses, as are the separate seersucker skirts which come with doll size shirred seersucker bathing suits, which stretch to fit a variety of shapes.

For sunning on the beach or rather, for keeping the sun away from your lily-white complexion there are some unusual Mexican sombreros.

Some of them come in natural col-

ored straw with crowns of plaid straw in bright colors. Others have canvas crowns with a decorative sun and palm tree painted on the side. For the latter style there's a roomy matching beach bag.

All the hats tie coyly under your chin with a cord.

A touch of seashell jewelry is just the thing for summer cottons and lighthearted sports clothes.

There are lovely long strands of shells in various sizes and colors that run the gamut of soft pastels from pink and blue to yellow and turquoise. The hues are subtle variegated in color for a more interesting effect.

QUESTION BOX

If one took an aspirin tablet, before going to Holy Communion, would that break his fast?

Yes. Nothing at all can be taken by way of food or drink. This includes what is taken as medicine.

If man is the masterpiece of God's creation, how is it that the angels are so much superior to man?

Man is the masterpiece of God's creation in this world only, being superior to the animal creation and the material creation by reason of his own soul which is spiritual.

Angels, however, are pure spirits, and their purely spiritual nature is superior to human nature which requires a body as well as a soul.

What are the three liturgical uses of rings?

(1)—Bishops, cardinals and abbots wear a ring, "the seal of faith," as a pledge to the Church; (2)—Plain rings are worn by certain order of nuns; (3)—Conferring the ring is part of the marriage ceremony, symbolizing union.

May a woman marry the husband of her deceased sister?

Affinity, which is a relationship arising from a valid marriage and existing between a man and the blood relative of his wife, and likewise between a woman and the blood relative of her husband, annuls marriage in any degree in the direct line and in the collateral line to the second degree, inclusively (Canons 97 and 1099).

Hence, a marriage between a woman and the husband of her deceased sister, or a man and the sister of his deceased wife, is prohibited by the Church, since the persons are related by affinity within the second degree of the collateral line.

This is purely an ecclesiastical law, however, and may be dispensed by competent ecclesiastical authority for sufficient reasons.

WITH MARY'S HELP

A chaplain of a South Pacific air squadron tells of the return to the base of a B-17, badly damaged in combat. Some of the crew, having made the wounded as comfortable as possible, decided to help the pilot

bring the ship home "on a wing and a prayer."

The Jewish gunner crawled up from his bullet-riddled cage in the tail, and when he heard the prayers being said, pulled a miraculous medal from his blouse and held it tight.

When the pilot finally brought in his battered plane, and the men were able to realize the wonder of their safe return, the Jewish boy said, "I always carry the Blessed Mother with me. I know she's the person who gets us out of these scrapes."

A PERFECT DAY

When you come to the end of a perfect day

And you sit alone with your thought
While the chimes ring out with a carol gay

For the joy that the day has brought.
Do you think what the end of a perfect day

Can mean to a tired heart,
When the sun goes down with a flaming ray,

And the dear friends have to part?

Well, this is the end of a perfect day,

Near the end of a journey, too,
But it leaves a thought that is big and strong,

With a wish that is kind and true.
For mem'ry has painted this perfect day

With colors that never fade,
And we find, at the end of a perfect day,

The soul of a friend we've made.

HISTORIAN'S ROSES

Every now and then some rosarian discovers, to her delight, that in 1866 Francis Parkman, the historian, wrote "The Book of Roses." It was composed after he had been gardening for seven years. Between 1859 and 1884 he sustained a lively interest in horticulture, won 326 awards and for three years served as President of the Massachusetts Horticultural Society. In that time he grew some of the first Japanese plants sent to this country, including the crap-apple that bears his name, and hybridized lilies, iris, delphinium, peonies and poppies. His rose garden contained 1,000 varieties and he was the first to cultivate them on scientific principles. A cripple, all this work he directed from a wheel chair.

STOP TO THINK

When you put your make-up on in the morning, dust powder on your face, not over the room as well.

Don't strew cigarette ashes wherever they may fall or place a lighted cigarette on the furniture. And never, never leave things behind, no matter how fast you rush out of the house.

"It is my home for my hands have made the curtains that gently sway
And I have seen that the rugs are laid in a soft and comfy way.
I know it all, and love it all though it's simple as it can be!
For it is my home and I think it holds just a little bit of me."

Juniors' Page

A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

FRANCES
BOGOVICH

JUNE

June is not so much a month of changes as is May, but it is a season of activity. Plan nature hikes which will help you appreciate the many beautiful things nature so generously gives to make us happy in the spring-time. The bees, butterflies, sweetest wild flowers, the birds and their home-life, are symbols of hope and security. All these make us glad we live in a land where the American flag will wave from every flag pole to celebrate Flag Day on June 14.

During our coming vacations let us be mindful of our patriotic duties in keeping up our collections of scrap, fats and paper.

Be happy in all you undertake and than these tasks will seem like play.

June 14 is Flag Day. It is not a legal holiday although the day was nationalized by President Wilson in 1916. This year as never before we should show our patriotism, by displaying the flag.

HOW TO BE POPULAR

"How to be popular" presents many a problem to our girls, for each realizes that if she is to succeed she must be liked and respected by others. Ten rules are given:

Be interested in other people. When you talk with them, be a good listener as well as a good speaker. If you have a tendency to talk about yourself or your own interests and to change the subject when the person with whom you are talking speaks of her personal interests you should take hold of the situation and change your habits. Force yourself to seem interested in others, and after a while you will really be interested.

Broaden your interests, read widely, and pay attention to a variety of subjects. Acquire an interest, for example, in sports, music, and public

affairs. Learn something about a good many industries.

Try to become accomplished along some certain line. If, for example, you play the piano or some other musical instrument, you will find your accomplishment to be a road to popularity. If you play games which people are likely to play when they get together, become as skillful as you can.

See that you participate in conversation. Be careful not to monopolize it as one may make herself unpopular by talking too much.

Avoid gossip. It is better to go a whole evening without saying a thing than to make one remark which will hurt someone's feelings. Don't be sarcastic. Avoid wit which really hurts.

Dress neatly. Be scrupulously clean and careful of your appearance. This does not mean that you need to dress extravagantly or expensively.

See to it that you always speak correctly. If you are ungrammatical in your speech, you will make a bad impression. Don't undertake to use big words or to make a show of your vocabulary, but avoid errors of speech.

JUNE 17, FATHER'S DAY

God bless all the fathers all over the world and bring them back safely to their loved ones. If your father is home with you, make him happy and proud of you!

GENIE'S ALMANAC

Monday to wash all my dolly's clothes, Lots to be done as you may suppose, Tuesday to iron and put away, That takes a body the live-long day. Wednesday to darn, to fix, and to mend.

Plenty of sewing you may depend. Thursday, if shining, we visiting go, Then we are dressed in our best, you know.

Friday, Oh, then we go out to shop, Once you get started, 'tis hard to stop. Saturday, polish, scrub and bake, Tired out; hardly can keep awake. Sunday, Oh, that day of all is the best, Glad it is here, now we can rest.

BRAIN TWISTERS

1. Which is the most awkward time for a train to start?
2. Why was Goliath surprised when David struck him with a stone?
3. Why is a camel an animal with a bad temper?
4. Why is the world like music?
5. Why is a watch modest?
6. When is money damp?
7. What is the oldest piece of furniture in the world?
8. What is the difference between a man going upstairs and one looking up?
9. Why is a stick of candy like a race horse?
10. Why are potatoes and corn like certain sinners?

No. 20, Joliet, Ill. — Hello Everybody! First of all we want to thank the cadets who were on the commit-

tee for the card party. All the girls co-operated very willingly. We also want to thank the cadets, the members, and everyone that was present. We want to express our thanks to Eileen Ferkal, chairman, and Patricia Brulc, co-chairman, and also their parents, who helped so much for the card party. Now we will present to you the names of those who contributed prizes. They are: Mrs. Kunstek, Mrs. Erjavec, Mrs. Planinsek, Mrs. Muster, Mrs. Terlep, Mrs. Rogel, Mrs. Jevetz, Mrs. Ferkal, Mrs. Piunti, Mrs. Gregay, Mrs. Nahas, Mrs. Vranicar, Mrs. Bistry, Mary Therese Spelich, Evelyn Mutz, Patricia Brulc, Marie Crunkovich, Virginia Remus, Lois Crunkovic, Frances Ancel, Genevieve Schmidberger, Gloria Papish, Dorothy Govednik, Bernice Metesh, Bernadine Lang, Diane Ramuta, and Dorothy and Dolores Bostjancic.

We will also present the names of the cadets who sold two or more tickets. They are: Lucille Gregorash, Mary Therese Spelich, Genevieve Schmidberger, Evelyn Mutz, Therese Mickolic, Bernice Metesh, Marie Vranicar, Doris Bistry, Eileen Ferkal and Patricia Brulc.

The cadets express their deep sympathy to Mrs. Prislant who is ill at her home. We hope she will have a speedy recovery. With God watching over her, she will be able to continue on with her work. We also wish her a very, very "Happy Birthday" and May God Bless her!

On May 1, Mr. Pearson appointed Miss Bernice Metesh for a tryout. He will appoint three other girls in the near future, then he will see which is the best fitted to be captain. Bernice will give the cadets commands on Memorial Day, May 31.

Since Evelyn Mutz, the former captain, was transferred to the Championship Cadets, Mr. Pearson is appointing four cadets as tryouts for the captaincy, and Bernice Metesh is one of the first to try out. The other three are unknown but will be notified in the near future.

Two other former Junior Cadets, Beatrice Lickar and Dorothy Ancel, were also transferred to the Championship Cadets.

Father's Day is dedicated to all the Fathers. It should be known and praised throughout the world. Some fathers left their children and homes, and went to battle, then even sacrificed their lives, so that we may live in peace. Each father should be remembered by prayers on June 17.

Some cadets like the month of June the best. It is the time for all to relax, and think of other things. Besides thinking of pleasure and vacation, we must also think of prayer and sacrifice so the war with Japan may soon be over. We are all grateful that the war in Europe has ended.

Your Junior Cadets' reporters,
DOROTHY and DOLORES
BOSTJANCIC.
Every Member Get A New Member
In June!

ROOSEVELT

R—is for Roosevelt; the great president
 O—is for how often his great speeches are heard
 O—is for obligation to help win the war
 S—is for all the stars in our beloved flag
 E—is for everything he has done
 V—is for how very kind he has been
 E—is for his eagerness to win the war
 L—is for how lucky he has been
 T—is for the TOP Boss of them all!

TO HONOR OUR FATHERS

Joliet, Ill.—The third Sunday in June has been set aside to celebrate Father's Day. The members of branch No. 20 will manifest it with a Picnic and Festival at St. Joseph's park grounds. This important day comes but once a year, therefore, we extend a cordial invitation to all the fathers in our community to attend. So members, bring your husbands, sons and families and show them a very good time at this celebration.

The committee has arranged a special kind of entertainment and refreshments will be on hand for your enjoyment.

Will be seeing you on June 17, at St. Joseph's park grounds!

THE COMMITTEE.**ANSWERS TO BRAIN TWISTERS**

- 12:50, as it is 10 to one if you catch it.
- Such a thing never entered his head before.
- He always has his back up.
- It is full of sharps and flats.
- It keeps its hands before its face and runs down its own works.
- When it is due (dew) in the morning and missed (mist) at night.
- The multiplication table.
- One is stepping up the stairs, the other staring up the steps.
- The more you lick it the faster it goes.
- Having eyes they see not, and having ears they hear not.

Jane—It's really wonderful what some insects can do! They say a grasshopper can jump 300 times its length.

Tom—That's nothing! I once heard of a bee that raised a 200 pound man three feet in the air.

Jimmy—Why is it so hard to buy leather?

Jo—The Army needs it for the leathernecks.

Old Lady—Little boy, what are you doing in this theatre?

Little Boy—They won't let me go to school. I got the mumps.

HOME-MAKING

Selected by Anne Petrich:

ORANGE CRISPS

- 1/2 cup butter or margarine
- 1 cup sugar
- Grated rind of 1 orange
- Grated rind of 1 lemon
- 1 egg
- 2 Tbs. orange juice
- 3 cups flour
- 1/4 tsp. salt
- 1/4 tsp. soda
- 1/4 tsp. baking powder

Cream butter, add sugar gradually creaming the mixture. Add grated orange and lemon rinds and well beaten egg. Add orange juice and lastly flour which has been sifted and measured and sifted again with the soda, baking powder and salt. Pat into rolls; chill and slice into wafers. Bake in moderate oven, 375 degrees Fahrenheit.

CHEESE DUMPLINGS IN TOMATO SAUCE

- 1 can condensed tomato soup
- 1 cup water
- or
- 2 cups ready to serve tomato soup
- salt, pepper
- 2 cups prepared biscuit flour
- 1 cup grated American Cheese
- 1 Tbs. grated onion
- 3/4 cup milk (about)

Heat the tomato soup, water and seasonings. Lightly mix the biscuit flour, grated cheese and onion. Add milk to make a soft dough. When the soup is boiling, drop in dumplings from a teaspoon. Cover lightly and cook slowly 20 to 25 minutes. Do not uncover during the first 20 minutes.

BAKED CABBAGE

- 1 cup thick, strained tomatoes
- 1 1/2 cups soft bread crumbs
- 1 1/2 cups grated American cheese
- salt, pepper
- 2 cups chopped, cooked cabbage, drained

Mix tomatoes with crumbs (1 cup), 1 cup of grated cheese and seasoning. Place alternate layers of cabbage and tomatoes in casserole; sprinkle the top with the remaining cheese and crumbs. Bake in a mod. oven, 350 degrees F. from 20 to 30 minutes. A medium size cauliflower may be used instead of cabbage. The flowerettes should be separated before boiling in salt water.

CARROT AND ORANGE COOKIES

- 1 cup shortening
- 3/4 cup sugar
- 1 cup mashed carrots
- 2 cups flour
- 2 tsp. baking powder
- 1 tsp. vanilla

Cream shortening, add sugar, mashed carrots, flour, baking powder and beat; add vanilla. Drop 1 tsp. of the batter at a time on a greased cookie sheet, bake at 350 degrees 15 to 20 minutes.

BROWN SUGAR OR NUT COOKIES

- 2 cups brown sugar
- 2/3 cup enriched flour
- 1/2 tsp. salt
- 1/4 tsp. soda
- 2 cups chopped nuts (walnuts)
- 2 well beaten eggs
- 1 tsp. vanilla

Combine ingredients, mixing well.

Spread in a greased 9x13 inch pan. Bake in a slow oven, 300 degrees for 30 minutes. Makes 2 dozen bars.

MYSTERY CAKE

- 1/2 cup butter
- 1 cup sugar
- 2 eggs
- 1 cup tomato juice
- 2 cups pastry flour
- 1 tsp. soda
- 1 tsp. cinnamon
- 1/2 tsp. cloves
- 1/2 tsp. nutmeg
- 1 cup raisins
- 1/2 cup chopped nut meats

Cream butter and sugar thoroughly. Add beaten eggs; mix. Then add tomato juice alternately with sifted ingredients. Add raisins and nuts and blend well. Bake in loaf pan in mod. oven 375 degrees 1 1/4 hours.

CREAM CHEESE FROSTING

- 1 pkg. cream cheese
- 2 cups confectioner sugar
- 1 tsp. orange juice
- 1/2 tsp. grated orange rind

Blend cream cheese and sifted sugar. Add the orange juice and grated rind and blend again. Spread on cake.

TO REMOVE STAINS

Below are given some of the most common stains and the specific methods of removing them:

Adhesive or Gum: Sponge alternately with a good commercial cleaning fluid and water. Takes time and patience.

Too Much Bluing: Soak several hours in warm water with two tablespoons of vinegar per quart of water.

Candle Wax: Scrape off as much as possible with dull edge of knife. If wax is colorless, place a blotter over and under the stain and press with hot iron. If wax is colored, soften by holding over a steaming teakettle. Take out last traces with a commercial cleaning fluid, rubbing lightly.

Catsup: Soak in lukewarm water for about half an hour. Sponge with a weak ammonia solution. Wash in the usual manner.

Chocolate, Coffee or Tea: For washable material, sprinkle with borax and soak in cold water. Then stretch over a bowl and pour boiling water through strain from a height. If the material cannot be washed, sponge as soon as possible with lukewarm water. If a grease spot remains, apply a commercial cleaning fluid.

Grease: If stain is light or fresh, sprinkle thickly with cornstarch and rub lightly. Let stand for 10 or 15 minutes. Repeat if necessary and wash in usual way. If the stain is old, soak for half an hour in kerosene before washing. If the material is unwashable, cover the spot with cornstarch or Fuller's earth, place between two blotters and apply hot iron.

Paint: Loosen the spot with turpentine. Remove the remaining stain with cleaning fluid. If material is washable, soak in ammonia solution for several hours and wash in a good suds.

Lipstick or Rouge: Rub with white petroleum jelly. Let stand a few minutes. Dip into cleaning fluid, then sponge with diluted alcohol.

S. W. U. MIDWEST BOWLING TOURNAMENT RESULTS

TEAM EVENT:

1. Modern Fur Shoppe, Joliet	2382	\$15.00
2. Jerin's Market, Chicago	2270	14.00
3. Stan & Lou's, Sheboygan	2207	12.00
4. Kastigar Grocers, La Salle	2185	10.00
5. Suscha Meat Market, Sheboygan	2152	8.50
6. S. W. U. Branch No. 12, Milwaukee	2109	7.00
7. Planinshek Grocers, Joliet	2100	6.00
8. South Chicago Aces, South Chicago	2054	5.00
		<hr/>
		\$77.50

DOUBLES:

1. E. Wencel and M. Koller, Chicago	1019	\$ 8.50
2. L. Pavlin and T. Papesh, Chicago	988	7.50
3. C. Martin and C. Hoelle, Sheboygan	968	6.50
4. S. Francis and R. Mihm, Sheboygan	949	5.50
5. J. Ramutta and E. Ogrin, Joliet	925	4.50
6. M. Briick and J. Buchar, Joliet	923	3.50
7. M. Krajewski and L. Bregar, Milwaukee ..	893	2.50
		<hr/>
		\$38.50

SINGLES:

1. A. Pelko, La Salle	534	\$ 6.00
2. E. Wencel, Chicago	516	5.00
3. M. Briick, Joliet	509	4.00
4. J. Ramutta, Joliet	506	3.50
5. L. Pavlin, Chicago	502	3.00
6. P. Rugar, Sheboygan	485	2.50
7. E. Ogrin, Joliet	484	2.00
8. L. Ribich, Sheboygan	483	2.00
		<hr/>
		\$28.00

HIGH SINGLES GAME:

Team Event: Modern Fur Shoppe, Joliet	832	\$ 3.00
Jerin's Market, Chicago	792	2.00
		<hr/>
		\$ 5.00

Doubles: L. Pavlin, T. Papesh, Chicago	376	\$ 3.00
E. Wencil, M. Koller, Chicago	374	2.00
		<hr/>
		\$ 5.00

Any Event: E. Ogrin, Joliet	230	\$ 2.00
-----------------------------------	-----	---------

ALL EVENTS:

1. Edith Ogrin, Joliet	1608	\$ 5.00
2. Elsie Wencel, Chicago	1538	3.50
3. Mary Briick, Joliet	1527	2.50
4. Caroline Hoelle, Sheboygan	1508	2.00
		<hr/>
		\$13.00

GOODFELLOWSHIP

TEAM EVENT—\$5.00:

Smilings, Sheboygan	Silver City Rec., Milwaukee
Prisland Cadets, Sheboygan	SWU No. 43, Milwaukee
Zeleznikar Fuel, Chicago	Gerdenc Tavern, Sheboygan
SWU No. 16, So. Chicago	Luedke Mt. Mkt., Sheboygan

TEAM EVENT—\$2.50:

SWU No. 2, Chicago	Bachuns Tav., Milwaukee
Reliance Savings, Chicago	Krivitz Tav., Milwaukee
So. Chi. Cadets, So. Chicago	Ermenc Funeral, Milwaukee
SWU No. 1, Sheboygan	Jelenc Funeral, Milwaukee
SWU No. 20, Joliet	Zefran Funeral, Chicago
Victory Bar, Sheboygan	Armory Tav., Sheboygan
Erjavec Cadets, Joliet	Joliet Cadets, Joliet

DOUBLES—\$2.00:

1. A. Wesendorf - L. Brandt, Sheboygan
2. P. Rugar - J. Starich, Sheboygan
3. A. Rogers - M. Jerin, Chicago
4. H. Dicke - A. Zore, Sheboygan
5. M. Kot - M. Foys, Chicago
6. E. Kastigar - T. Woodshank, La Salle
7. C. Groth - A. Medved, Milwaukee
8. L. Kozek - J. Ziebert, Chicago
9. A. Kollentz - C. Marunowski, Milwaukee
10. H. Exler - F. Krenn, Joliet
11. L. Ribich - J. Zore, Sheboygan

SINGLES—\$2.00:

V. Pavesich, Joliet	A. Zore, Sheboygan
J. Ziebert, Chicago	E. Kastigar, La Salle

SINGLES—\$1.50:

E. Gregory, Joliet	T. Papesh, Chicago
J. Zorko, Chicago	B. Simenik, Joliet

SINGLES—\$1.00:

M. Jamnik, Joliet	F. Vranichar, Joliet
J. Mahkovec, Joliet	J. Terselich, Chicago
A. Wesendorf, Sheboygan	G. Glavan, Joliet
M. Koller, Chicago	A. Kastigar, La Salle
J. Zore, Sheboygan	J. Buchar, Joliet
C. Martin, Sheboygan	M. Foys, Chicago
N. Gismondi, So. Chicago	T. Woodshank, La Salle

FOLLOWING IS A LIST OF THE PRIZES

Team Event	High Game	Goodfellowship
1st Place\$15.00	1st\$ 3.00	8—each\$5.00
2nd 14.00	2nd 2.00	14—each 2.50
3rd 12.00		
4th 10.00	\$5.00	\$75.00
5th 8.50		
6th 7.00		
7th 6.00		
8th 5.00		
		<hr/>
		\$77.50

Doubles	High Game	Goodfellowship
1st Place\$ 8.50	1st\$ 3.00	11—each\$2.00
2nd 7.50	2nd 2.00	
3rd 6.50		\$22.00
4th 5.50	\$5.00	
5th 4.50		
6th 3.50		
7th 2.50		
		<hr/>
		\$38.50

Singles	High Game	Goodfellowship
1st Place\$ 6.00	Any Event	4—each\$2.00
2nd 5.00	1 (only) \$ 2.00	4—each 1.50
3rd 4.00		14—each 1.00
4th 3.50		
5th 3.00		\$28.00
6th 2.50		
7th 2.00		
8th 2.00		
		<hr/>
		\$28.00

All Events

1st Place\$ 5.00	
2nd 3.50	
3rd 2.50	
4th 2.00	
	<hr/>
	\$13.00

A CARD OF THANKS AND APPRECIATION

I wish to take this opportunity to express congratulations to all the winners of our Midwest division of SWU Bowling League. We had a grand turnout considering the transportation difficulties and the fact that many women are engaged in war work. I'm hoping that our next tournament in 1946 which will be held in Chicago is going to be a record breaker in team entries.

Thanks to the Sheboyganites who made our stay a pleasant one!

As your Sports Director I want to report that we had 14 teams which were entitled to the award for bowling consistently through the season. The following were awarded: No. 20, Joliet, Illinois had six teams; No. 2, Chicago had four teams, and Milwaukee also had four teams. I hope that more of our members will form teams in the beginning of next season and have their regular bowling nights, if possible weekly through the entire season. Let me know your plans because I'm very much interested in knowing how active you are. Let's also report regularly in Zarja so that others will know what we're doing. You have plenty of time until next season begins to think this over and get your teams lined up.

Thanks to all who bowled under the SWU caption and I sincerely hope that we'll have more teams in the coming season. Thanks also to all the officers of the League and all the members and friends who were of help to our teams and the tournament!

With kindest regards,
LILLIAN KOZEK, Sports Director.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC APRIL, 1945
Financial Report of the SWUA for the Month of April, 1945

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 58.20	\$ 2.10	\$.10	\$ —	\$ 60.40	157	21
2	Chicago, Illinois	133.55	5.70	.20	—	139.45	358	57
3	Pueblo, Colorado	72.15	3.30	—	—	75.45	199	31
4	Oregon City, Oregon	11.55	—	—	—	11.55	32	—
5	Indianapolis, Indiana	56.35	3.70	—	—	60.05	161	37
6	Barberton, Ohio	73.05	1.40	.30	—	74.75	199	14
7	Forest City, Pennsylvania	53.00	.90	.20	—	54.10	152	9
8	Steeltown, Pennsylvania	34.95	—	—	—	34.95	97	—
9	Detroit, Michigan	21.40	.20	—	—	21.60	59	2
10	Collinwood, Ohio	214.25	7.90	—	—	222.15	595	79
12	Milwaukee, Wisconsin	121.90	2.80	—	.10	124.80	349	28
13	San Francisco, California	57.80	.10	—	.25	58.15	148	1
14	Nottingham, Ohio	153.85	6.80	.50	—	161.15	427	68
15	Newburgh, Ohio	149.70	7.90	—	.50	158.10	398	79
16	South Chicago, Illinois	67.95	2.80	—	—	70.75	180	28
17	West Allis, Wisconsin	68.35	2.30	—	—	70.65	190	23
18	Cleveland, Ohio	40.25	1.20	—	—	41.45	110	12
19	Eveleth, Minnesota	57.35	2.80	.10	—	61.25	162	28
20	Joliet, Illinois	211.70	18.90	.50	.35	231.45	595	189
21	Cleveland, Ohio	44.35	2.00	—	—	46.35	126	20
22	Bradley, Illinois	13.70	—	—	—	13.70	32	—
23	Ely, Minnesota	87.05	3.10	.10	—	90.25	238	31
24	La Salle, Illinois	72.20	3.90	.10	—	76.20	203	39
25	Cleveland, Ohio	435.25	16.10	.20	.25	451.80	1,133	134
26	Pittsburgh, Pennsylvania	54.30	1.80	—	—	56.10	152	18
27	North Braddock, Pennsylvania	26.70	1.40	—	—	28.10	72	14
28	Calumet, Michigan	36.70	1.40	—	.25	38.35	100	14
29	Browndale, Pennsylvania	14.65	1.10	—	—	15.75	39	11
30	Aurora, Illinois	10.85	.30	.10	—	11.25	32	3
31	Gilbert, Minnesota	47.85	4.30	.40	—	52.55	139	43
32	Euclid, Ohio	67.60	3.70	—	.10	71.40	175	31
33	New Duluth, Minnesota	29.85	.70	—	—	30.55	80	7
34	Soudan, Minnesota	8.40	—	.10	—	8.50	25	—
35	Aurora, Minnesota	27.60	.30	.40	—	28.30	71	3
36	McKinley, Minnesota	6.65	—	.10	—	6.75	20	—
37	Greaney, Minnesota	15.30	1.20	.10	—	16.60	45	12
38	Chisholm, Minnesota	71.20	—	.40	.25	71.85	200	—
39	Biwabik, Minnesota	11.20	—	.10	—	11.30	33	—
40	Lorain, Ohio	54.05	1.50	.60	—	56.15	146	15
41	Collinwood, Ohio	100.35	.90	—	4.75	106.00	285	9
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	37.65	1.60	—	—	39.25	106	16
45	Portland, Oregon	18.35	—	.20	—	18.55	51	—
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3
47	Garfield Heights, Ohio	55.25	2.20	—	—	57.45	161	22
48	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00	19	1
49	Noble, Ohio	31.75	1.00	.10	.50	33.35	85	10
50	Cleveland, Ohio	46.65	1.30	—	—	47.95	125	13
51	Kenmore, Ohio	11.85	.50	—	—	12.35	31	5
52	Kitzville, Minnesota	12.40	.20	—	—	12.60	34	2
53	Brooklyn, Ohio	16.75	.10	—	.30	17.15	45	1
54	Warren, Ohio	32.45	2.60	—	—	35.05	87	26
55	Girard, Ohio	27.15	1.50	—	—	28.65	75	15
56	Hibbing, Minnesota	46.60	.10	—	1.10	47.80	127	1
57	Niles, Ohio	19.95	1.60	—	.10	21.65	52	16
59	Burgettstown, Pennsylvania	11.00	.10	—	—	11.10	30	1
61	Braddock, Pennsylvania	36.80	2.90	—	—	39.70	46	15*
62	Conneaut, Ohio	7.70	—	.20	—	7.90	22	—
63	Denver, Colorado	25.25	1.20	.30	—	26.75	70	12
64	Kansas City, Kansas	22.05	3.20	—	—	25.25	63	32
65	Virginia, Minnesota	35.60	3.40	—	—	39.00	96	34
66	Canon City, Colorado	16.70	.90	—	—	17.60	47	9
67	Bessemer, Pennsylvania	31.75	.60	.20	—	32.55	79	6
68	Fairport Harbor, Ohio	6.30	—	—	—	6.30	18	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	15.00	—	.40	—	15.40	18	—*
71	Strabane, Pennsylvania	36.90	—	—	—	36.90	93	—
72	Pullman, Illinois	17.80	1.50	.20	—	19.50	48	15
73	Warrensville, Ohio	19.95	.10	—	—	20.05	57	1
74	Ambridge, Pennsylvania	31.95	.20	.20	—	32.35	67	2
77	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	21.25	.30	—	—	21.55	60	3
78	Leadville, Colorado	18.20	1.50	.10	—	19.80	47	15
79	Enumclaw, Washington	14.05	1.20	.60	—	15.85	38	12
80	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45	32	—
81	Keewatin, Minnesota	17.05	.30	—	—	17.35	48	3
83	Crosby, Minnesota	9.35	—	.10	—	9.45	26	—
84	New York City, New York	—	—	—	—	—	101	—

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HENDERSON 0628

ERMENC FUNERAL HOME

5325 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1331
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 42 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HENDERSON 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel.: KEMORE 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HENDERSON 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalniške premije
- poravnava računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrti

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 39,811 Premoežnje: \$5,900,000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.